

Barcelona International Biennial
of Landscape Architecture

BIENNAL INTERNACIONAL DE
PAISATGE DE BARCELONA

17th - 21th NOV 2025

5 **Calendari**

/ Calendario / Calendar /

06 Català

14 Castellano

22 English

31 **Comitè Científic**

/ Comité Científico / Scientific Committee /

32 Jordi Bellmunt

34 Manuel Ruisánchez

36 Marina Cervera Alonso de Medina

38 **Jurat Internacional del Premi de Paisatge Rosa Barba**

Jurado Internacional Premio Rosa Barba / Jury of Rosa Barba prize

40 Kate Orff

42 Bruno Marques

44 Michel Desvigne

46 Herry Crothers

48 Laura Zampieri

50 **Finalistes del Premi Internacional de Paisatge Rosa Barba**

Finalistas Premio Internacional Rosa Barba / Finalists of Rosa Barba Prize

52 Turenscape, Kongjian Yu (RIP)

54 Studio Franco Zagari + PAN Associati + EMF + ITS Engineering

56 Michèle Orliac, Miquel Batlle, Chung Hsun

58 SLA

60 Edward Conde Serna y Jorge Alexis Viveros

62 DFLA

64 PWP Landscape Architecture, Adam Greenspan

66 João Nunes

68 Jurat Internacional Premi Escoles de Paisatge Ribas Piera

Jurado Internacional Premio Escuelas Ribas Piera / *Jury of Ribas Piera Schools Prize*

70 Gary Hilderbrand

72 Hayriye Eşbah Tunçay

74 Luis Callejas

76 HUANG Wenjing

78 Eulàlia Gomez-Escoda

80 Finalistes Premi Internacional Escoles de Paisatge Ribas Piera

Finalistas Premio Internacional Escuelas Ribas Piera / *Finalists Ribas Piera Prize*

82 University of Cagliari

84 Pontificia Universidad Católica de Chile

86 Cornell University

88 Roma Tre University

90 Universidad de Las Palmas de Gran Canaria

92 Central University of Chile

94 University of Virginia

96 ETH Zürich

98 Politecnico di Milano

100 University of Greenwich

102 Simposi, ¿Natural Intelligence?!

Simposio / *Symposium*

104 Català

108 Castellano

111 English

114 James Bridle

116 Thomas Woltz

118 Divya Shah

120 Tim Waterman

123 Esdeveniments col·laterals

Eventos colaterales / *Collateral Events*

126 Crèdits

Calendari

Calendario

Calendar

ESDEVENIMENTS COL·LATERALS

*Fira de Barcelona. Recinte de Gran Via
Av Joan Carles I, 64. 08908, Hospitalet de Llobregat (Barcelona)*

INSIGHT THE PROJECT

de 15.00h
a 18.00h

*moderat per Maria Goula
Academia professió empresa (activitats de networking per forjar connexions)*

Charles Anderson, Profesor Asociado, Landscape Architecture, RMIT

Alban Mannisi, Director de SCAPETHICAL i Custodian Heuristics Institute

Ed Wall, Professor Cities and Landscapes a University of Greenwich

Paolo Picchi, Professor a Università degli Studi di Firenze

Adriano Dessì, Professor a Università Cagliari

Kompan, Disseny i confecció de parcs infantils

17.11.2025_Dilluns

de 10.10h
a 13.30h

AEP + Fira
jornada tècnica AEP i Rain Bird
El uso inteligente del agua

de 16.00h
a 19.00h

BOOK LAUNCH FIRA
moderat per Octavi Mestre

Designing therapeutical environments, presentat per Bruno Marques
LAE, presentat per Lisa Diedrich, Anaïs Leger-Smith i Sonia Cumier
Dutch Landscapes, presentat per Alexandra Tisma
"Modos de existir" i "La tribu de los árboles", presentat per Jorge Camión
Lujo e Intimidad, presentat per Andrés Escobar
Ri-Vista, presentat per Marco Cillis i Emanuela Morelli
Mare Paessagio, presentat per Daniella Colafranceschi
Colour Trilogy in Landscape Design, presentat per Viraj Chatterjee
Urban migration, presentat per Anna Caterina Piras
Mario Bonnicelli, Director, Landscape Festival Bergamo

FINALISTES PREMI INTERNACIONAL D'ESCOLES DE PAISATGE RIBAS PIERA PATROCINAT PER FUNDACIÓ BANC SABADELL

Palau de la Música Catalana, Petit Palau. Sant Pere Més Alt, s/n. 08003 Barcelona.

08.00	REGISTRE & ACREDITACIONS
09.00	<i>Presentat per Carme Ribas</i> <i>Benvinguda - Obertura</i>
09.15	INAUGURACIÓ DEL SIMPOSI <i>(Col·legi d'Arquitectes de Catalunya, Vicerectora de la UPC i representant de l'Ajuntament de Barcelona)</i>
09.45	<i>Intervenció del jurat Rosa Barba: Michel Desvigne</i> INTRODUCCIÓ AL PREMI INTERNACIONAL D'ESCOLES DE PAISATGE MANUEL RIBAS PIERA. PRESENTACIÓ DELS FINALISTES
10.15	University of Greenwich
10.30	Politecnico di Milano
10.45	PUC Chile
11.00	University of Virginia
11.15	PAUSA i signatura del XII catàleg pels seus autors
11.45	<i>Intervenció del jurat Rosa Barba: Laura Zampieri</i>
12.15	Central Universidad de Chile
12.30	University of Cagliari
12.45	Universidad de Las Palmas de Gran Canaria

19.11.2025_Dimecres

**FINALISTES DEL PREMI DE PAISATGISME
ROSA BARBA
PATROCINAT PER FUNDACIÓ BANC SABADELL**

Palau de la Música Catalana, Petit Palau. Sant Pere Més Alt, s/n. 08003 Barcelona.

19·I·2025_Dimecres

- 13.00 PAUSA PER DINAR
- 14.30 *Presentat per Eulàlia Gómez-Escoda*
- 15.00 OBERTURA DE LA SESSIÓ DE TARDA
Benvinguda i introducció IFLA, IFLA EU, AEP i FFP
Intervenció del jurat Ribas Piera: Gary Hilderbrand
- 15.30 INTRODUCCIÓ AL PREMI INTERNACIONAL DE PAISATGE
ROSA BARBA, PRESENTACIÓ DELS FINALISTES
- 16.00 Presentació: Urban Balcony Embracing Rewilded Nature
Turenscape
- 16.30 Presentació: Waterscape Park
PROAP
- 17.00 PAUSA
- 17.30 *Intervenció del jurat Ribas Piera: Hayriye Esbah-Tunçay*
- 18.00 Presentació: Parco della Pace
PAN Associati + EMF + Studio Franco Zagari + ITS Engineering Company
- 18.30 Presentació: The Dark Line
Michèle Oriac + Miquel Batlle
- 19.00 CLAUSURA i inauguració de l'exposició al COAC

FINALISTES PREMI INTERNACIONAL D'ESCOLES DE PAISATGE RIBAS PIERA PATROCINAT PER FUNDACIÓ BANC SABADELL

Palau de la Música Catalana, Petit Palau. Sant Pere Més Alt, s/n. 08003 Barcelona.

09.00	<i>Presentat per Bruno Marques</i>
	INAUGURACIÓ DEL SIMPOSI
	<i>Benvinguda i introducció a càrrec de Il·lm. Sr. Xesco Gomar Martín, Diputat, President de l'Àrea d'Acció Climàtica</i>
09.15	<i>Intervenció del jurat Rosa Barba: Kate Orff</i>
	PRESENTACIÓ DELS FINALISTES AL PREMI INTERNACIONAL D'ESCOLES DE PAISATGE RIBAS PIERA
09.45	ETH Zurich
10.00	Cornell University
10.15	Università degli Studi Roma Tre
10.30	PAUSA i signatura del XII catàleg pels seus autors
11.00	<i>Intervenció del jurat Rosa Barba: Henry Crothers</i>
11.30	Presentació del XII Catàleg de la Biennal Internacional de Paisatge de Barcelona per Novella B. Cappelletti, Directora de l'Editorial Paysage
12.45	Membre Honorari de la Biennal
12.55	<i>Finalització de presentacions i inici de votacions</i>

FINALISTES DEL PREMI INTERNACIONAL DE PAISATGISME ROSA BARBA PATROCINAT PER FUNDACIÓ BANC SABADELL

Palau de la Música Catalana, Petit Palau. Sant Pere Més Alt, s/n. 08003 Barcelona.

- 13.00 PAUSA PER DINAR
- 14.30 *Presentat per Joan Ganyet*
- 15.00 OBERTURA DE LA SESSIÓ DE TARDA
Vicerectora Elena Fernández, Maria Rubert de Ventós catedràtica UPC
Alfred Fernández de la Reguera
- Intervenció del jurat Ribas Piera: Huang Wenjing*
- I PRESENTACIÓ FINALISTES AL PREMI INTERNACIONAL DE
PAISATGISME ROSA BARBA
- 15.30 Presentació: Grønningen-Bispeparken
SLA_ Sune Rieper
- 16.00 Presentació: Bridgefoot Street Park
DFLA_ Dermot Foley
- 16.30 PAUSA
- 17.00 *Intervenció del jurat Ribas Piera: Luis Callejas*
- 17.30 Presentació: Corredor integral del Piedemonte de Cali
Edward Conde Sema
- 18.00 *Presentació: Glenstone*
PWP Landscape Architecture, Adam Greenspan
- 18.30 *Finalització de presentacions i inici de votacions*
- 19.00 CLAUSURA i esdeveniment per a ponents i finalistes

20·11·2025_Dijous

CONFERÈNCIES I ENTREGA PREMI INTERNACIONAL DE PAISATGISME ROSA BARBA I PREMI INTERNACIONAL D'ESCOLES DE PAISATGE RIBAS PIERA PATROCINATS PER LA FUNDACIÓ BANC SABADELL

Palau de la Música Catalana, Petit Palau. Sant Pere Més Alt, s/n. 08003 Barcelona.

- 09.00 *Presentat per Marina Cervera*
OBERTURA SESSIÓ MATÍ
Sr. Ramon M. Torra, Gerent Àrea Metropolitana de Barcelona
- 09.15 *Conferència magistral: James Bridle, presentat per Estampa*
- 10.15 Diàleg Thomas Woltz i Divya Sha, moderat per Tim Waterman
- 10.45 PAUSA i signatura del XII catàleg pels seus autors
- 11.15 *LLIURAMENT PREMIS PAISATGE*

PREMI INTERNACIONAL DE PROJECTES D'ESCOLES
D'ARQUITECTURA I PAISATGE RIBAS PIERA
(Per la Fundació Banc Sabadell)
Gary Hilderbrand

PREMI D'OPINIÓ DEL PÚBLIC DE LES ESCOLES
(Elena Fernández Salas, representant rectorat UPC)

IFLA PRIZE
(IFLA representant)

PREMI INTERNACIONAL DE PAISATGISME ROSA BARBA
(Per la Fundació Banc Sabadell)
Kate Orff

PREMI D'OPINIÓ DEL PÚBLIC
Il·lm. Sr. Guim Costa, Degà del COAC

21·I·2025_Divendres

- 12.15 SESSIÓ DE CLOENDA
*Cloenda del simposi a càrrec de l'Hble. Sra. Sílvia Paneque,
Consellera de la Generalitat de Catalunya*
- 12.45 COMIAT BIENNAL
- 17.00 ESDEVENIMENT COL·LATERAL
*En el Pavelló Mies van der Rohe i Lilly Reich
Acte conduït per Manuel Bailo, University of Virginia i Ivan Blasi,*

22·I·2025_Dissabte

- 09.00 ESDEVENIMENT COL·LATERAL
- 18.30 WORKSHOP SYBIOSYST
Taller a Viladecans, Barcelona

EVENTOS COLATERALES

*Fira de Barcelona. Recinte de Gran Via
Av Joan Carles I, 64. 08908, Hospitalet de Llobregat (Barcelona)*

de 15.00h
a 18.00h

INSIGHT THE PROJECT

*moderado por Maria Goula
Academia profesión empresa (Actividades de networking para forjar
conexiones)*

*Charles Anderson, Profesor Asociado, Landscape Architecture, RMIT
Alban Mannisi, Director de SCAPETHICAL y Custodian Heuristics Institute
Ed Wall, Profesor Cities and Landscapes en University of Greenwich
Paolo Picchi, Profesor en Università degli Studi di Firenze
Adriano Dessì, Profesor en Università Cagliari
Kompan, Diseño y confección de parques infantiles*

17.11.2025_Lunes

de 10.10h
a 13.30h

AEP + Fira
jornada técnica AEP y Rain Bird
El uso inteligente del agua

de 16.00h
a 19.00h

BOOK LAUNCH FIRA
moderado por Octavi Mestre

Designing therapeutical environments, presentado por Bruno Marques
LAE, presentado por Lisa Diedrich, Anais Leger-Smith y Sonia Cumier
Dutch Landscapes, presentado por Alexandra Tisma
"Modos de existir" y "La tribu de los árboles", presentado por Jorge Carrión
Lujo e Intimidad, presentado por Andrés Escobar
Ri-Vista, presentada por Marco Cillis y Emanuela Morelli
Mare Paessagio, presentado por Daniella Colafranceschi
Colour Trilogy in Landscape Design, presentado por Viraj Chatterjee
Urban migration, presentado por Anna Caterina Piras
Mario Bonnicelli, Director, Landscape Festival Bergamo

FINALISTAS DEL PREMIO INTERNACIONAL DE ESCUELAS DE PAISAJE RIBAS PIERA, PATROCINADO POR: FUNDACIÓN BANCO SABADELL

Palau de la Música Catalana, Petit Palau. Sant Pere Més Alt, s/n. 08003 Barcelona.

19.11.2025_Miércoles

08.00	REGISTRO & ACREDITACIONES
09.00	<i>Presentado por Carme Ribas</i> <i>Bienvenida - Apertura</i>
09.15	INAUGURACIÓN DEL SIMPOSIO <i>(Col·legi d'Arquitectes de Catalunya, Vicerectora de la UPC y representante del Ajuntament de Barcelona)</i>
09.45	<i>Intervención del jurado Rosa Barba: Michel Desvigne</i> INTRODUCCIÓN AL PREMIO INTERNACIONAL DE ESCUELAS DE PAISAJE MANUEL RIBAS PIERA. PRESENTACIÓN DE LOS FINALISTAS
10.15	University of Greenwich
10.30	Politecnico di Milano
10.45	PUC Chile
11.00	University of Virginia
11.15	PAUSA y firma del XII catálogo por sus autores
11.45	<i>Intervención del jurado Rosa Barba: Laura Zampieri</i>
12.15	Central Universidad de Chile
12.30	University of Cagliari
12.45	Universidad de Las Palmas de Gran Canaria

FINALISTAS DEL PREMIO INTERNACIONAL DE PAISAJISMO ROSA BARBA PATROCINADO POR: FUNDACIÓN BANCO SABADELL

Palau de la Música Catalana, Petit Palau. Sant Pere Més Alt, s/n. 08003 Barcelona.

19.11.2025_Miércoles

13.00	PAUSA PARA ALMORZAR
14.30	<i>Presentado per Eulàlia Gómez-Escoda</i>
15.00	APERTURA DE LA SESSIÓ DE TARDE
Bienvenida e introducción IFLA, IFLA EU, AEP y FFP

<i>Intervención del jurado Ribas Piera: Gary Hilderbrand</i> |
| 15.30 | INTRODUCCIÓN AL PREMIO INTERNACIONAL DE PAISAJISMO ROSA
BARBA CASANOVAS.
PRESENTACIÓN DE LOS FINALISTAS |
| 16.00 | Presentación: Urban Balcony Embracing Rewilded Nature
Turenscape |
| 16.30 | Presentación: Waterscape Park
PROAP |
| 17.00 | PAUSA |
| 17.30 | <i>Intervención del jurado Ribas Piera: Hayriye Esbah-Tunçay</i> |
| 18.00 | Presentación: Parco della Pace
PAN Associati + EMF + Studio Franco Zagari + ITS Engineering Company |
| 18.30 | Presentación: The Dark Line
Michèle Orliac + Miquel Batlle |
| 19.00 | CLAUSURA e inauguración exposición COAC |

FINALISTAS DEL PREMIO INTERNACIONAL DE ESCUELAS DE PAISAJE RIBAS PIERA, PATROCINADO POR: FUNDACIÓN BANCO SABADELL

Palau de la Música Catalana, Petit Palau. Sant Pere Més Alt, s/n. 08003 Barcelona.

20·11·2025 Jueves

- 09.00 *Presentado por Bruno Marques*
INAUGURACIÓN DEL SIMPOSIO
*Bienvenida e introducción a cargo de Ilm. Sr. Xesco Gomar Martín,
Diputado, Presidente del Área de Acción Climática*
- 09.15 *Intervención del jurado Rosa Barba: Kate Orff*
PRESENTACIÓN DE LOS FINALISTAS AL PREMIO INTERNACIONAL
DE ESCUELAS DE PAISAJE RIBAS PIERA
- 09.45 ETH Zurich
10.00 Cornell University
10.15 Università degli Studi Roma Tre
10.30 PAUSA y firma del XII Catálogo por sus autores
- 11.00 *Intervención del jurado Rosa Barba: Henry Crothers*
11.30 Presentación del XII Catálogo de la Bienal Internacional de Paisaje
de Barcelona por Novella B. Cappelletti, Directora de Paysage
- 12.45 Miembro Honorario de la Bienal
12.55 *Finalización de presentaciones e inicio de votaciones*

FINALISTAS DEL PREMIO INTERNACIONAL DE PAISAJISMO ROSA BARBA PATROCINADO POR: FUNDACIÓN BANCO SABADELL

Palau de la Música Catalana, Petit Palau. Sant Pere Més Alt, s/n. 08003 Barcelona.

20·11·2025 Jueves

13.00	PAUSA PARA ALMORZAR
14.30	<i>Presentado por Joan Ganyet</i>
15.00	APERTURA DE LA SESSIÓ DE TARDE
Vicerectora Elena Fernández, Maria Rubert de Ventós catedrática UPC
Alfred Fernández de la Reguera

<i>Intervención del jurado Ribas Piera: Huang Wenjing</i>

PRESENTACIÓN DE LOS FINALISTAS AL PREMIO INTERNACIONAL
DE PAISAJISMO ROSA BARBA |
| 15.30 | Presentación: Grønningen-Bispeparken
SLA_ Sune Rieper |
| 16.00 | Presentación: Bridgefoot Street Park
DFLA_ Dermot Foley |
| 16.30 | PAUSA |
| 17.00 | <i>Intervención del jurado Ribas Piera: Luis Callejas</i> |
| 17.30 | Presentación: Corredor integral del Piedemonte de Cali
Edward Conde Sema |
| 18.00 | <i>Presentación: Glenstone</i>
<i>PWP Landscape Architecture, Adam Greenspan</i> |
| 18.30 | <i>Finalización de presentaciones e inicio de votaciones</i> |
| 19.00 | CLAUSURA y evento para ponentes y finalistas |

CONFERENCIAS Y ENTREGA PREMIO INTERNACIONAL DE PAISAJISMO ROSA BARBA Y PREMIO INTERNACIONAL DE ESCUELAS DE PAISAJE RIBAS PIERA PATROCINADOS POR: FUNDACIÓN BANCO SABADELL

Palau de la Música Catalana, Petit Palau. Sant Pere Més Alt, s/n. 08003 Barcelona.

- 09.00 *Presentado por Marina Cervera*

APERTURA SESSIÓ MAÑANA
Sr. Ramon M. Torra, Gerente Àrea Metropolitana de Barcelona
- 09.15 *Conferencia magistral: James Bridle, presentado por Estampa*
- 10.15 Diálogo entre Thomas Woltz y Divya Sha, moderado por Tim Waterman
- 10.45 PAUSA y firma del XII Catálogo por sus autores
- 11.15 ENTREGA DE PREMIOS DE PAISAJE

PREMIO INTERNACIONAL DE PROYECTOS DE ESCUELAS DE ARQUITECTURA DE PAISAJE RIBAS PIERA
(Por la Fundación Banco Sabadell)
Gary Hilderbrand

PREMIO DE OPINIÓN DEL PÚBLICO DE LAS ESCUELAS
(Elena Fernández Salas, representante rectorado UPC)

IFLA PRIZE
(IFLA representante)

PREMIO INTERNACIONAL DE PAISAJISMO ROSA BARBA
(Por la Fundación Banco Sabadell)
Kate Orff

PREMIO DE OPINIÓN DEL PÚBLICO
Ilmo. Sr. Guim Costa, Decano del COAC

21·I·2025_Viernes

- 12.15 **SESIÓN DE CLAUSURA**
Clausura del simposio a cargo de la Hble. Sra. Silvia Paneque,
Consellera de la Generalitat de Catalunya
- 12.45 CIERRE BIENAL
- 17.00 **EVENTO COLATERAL**
En el Pabellón Mies van der Rohe y Lilly Reich
Acto conducido por: Manuel Bailo, University of Virginia e Ivan Blasi

22·I·2025_Sábado

- 09.00 **EVENTO COLATERAL**
- 18.30 **WORKSHOP SYBIOSYST**
Taller en Viladecans, Barcelona

COLLATERAL EVENTS

*Fira de Barcelona. Recinte de Gran Via
Av Joan Carles I, 64. 08908, Hospitalet de Llobregat (Barcelona)*

from 15.00h
to 18.00h

INSIGHT THE PROJECT

*moderated by Maria Goula
Academia-profession-firm (networking activities to build connections)*

Charles Anderson, Associate Professor, Landscape Architecture, RMIT

Alban Mannisi, Visiting Associate Professor at Bilkent University, Ankara

Ed Wall, Professor Cities and Landscapes, University of Greenwich

Paolo Picchi, Professor, Università degli Studi di Firenze

Adriano Dessi, Profesor en Università Cagliari

Kompan, outdoor playground landscaping

17.11.2025_Monday

from 10.10h
to 13.30h

AEP + Fira

technical workshop by AEP and Rain Bird

El uso inteligente del agua

from 16.00h
to 19.00h

BOOK LAUNCH FIRA

moderated by Octavi Mestre

*Designing therapeutical environments, Bruno Marques
LAE, Lisa Diedrich, Anais Leger-Smith y Sonia Cumier
Dutch Landscapes, Alexandra Tisma
"Modos de existir" and "La tribu de los árboles", Jorge Carrión
Lujo e Intimidad, Andrés Escobar
Ri-Vista, Marco Cillis and Emanuela Morelli
Mare Paessagio, Daniella Colafranceschi
Colour Trilogy in Landscape Design, Viraj Chatterjee
Urban migration, Anna Caterina Piras
Mario Bonnicelli, Director, Landscape Festival Bergamo*

FINALISTS OF RIBAS PIERA INTERNACIONAL LANDSCAPE SCHOOL'S PRIZE, SPONSORED BY: FUNDACIÓ BANC SABADELL

Palau de la Música Catalana, Petit Palau. Sant Pere Més Alt, s/n. 08003 Barcelona.

19.11.2025_Wednesday

08.00	REGISTRATION
09.00	<i>Presented by Carme Ribas</i> <i>Welcome - Opening</i>
09.15	<i>SYMPOSIUM OPENING</i> <i>COAC (The Architects' Association of Catalonia), Vice- Chancellor of</i> <i>UPC, and representative of Barcelona City Council</i>
09.45	<i>Intervention by Rosa Barba jury member: Michel Desvigne</i> INTRODUCTION TO RIBAS PIERA INTERNATIONAL LANDSCAPE SCHOOL'S PRIZE. INTRODUCTION TO THE FINALISTS
10.15	University of Greenwich
10.30	Politecnico di Milano
10.45	PUC Chile
11.00	University of Virginia
11.15	BREAK and signing of the XII catalogue by authors
11.45	<i>Intervention by Rosa Barba jury member: Laura Zampieri</i>
12.15	Central Universidad de Chile
12.30	University of Cagliari
12.45	Universidad de Las Palmas de Gran Canaria

**FINALISTS OF ROSA BARBA
INTERNATIONAL LANDSCAPE PRIZE
SPONSORED BY: FUNDACIÓ BANC SABADELL**

Palau de la Música Catalana, Petit Palau. Sant Pere Més Alt, s/n. 08003 Barcelona.

19.11.2025_Wednesday

- 13.00 LUNCH BREAK
- 14.30 *Presented by Eulàlia Gómez-Escoda*
- 15.00 AFTERNOON SESSION OPENING
Welcome and introduction: IFLA, IFLA EU, AEP y FFP
Intervention by Ribas Piera jury member: Gary Hilderbrand
- 15.30 INTRODUCTION TO ROSA BARBA CASANOVAS INTERNATIONAL
LANDSCAPE ARCHITECTURE PRIZE. INTRODUCTION TO THE FINALISTS.
- 16.00 Presentation: Urban Balcony Embracing Rewilded Nature
Turenscape
- 16.30 Presentation: Waterscape Park
PROAP
- 17.00 BREAK
- 17.30 *Intervention by Ribas Piera jury member: Hayriye Esbah-Tunçay*
- 18.00 Presentation: Parco della Pace
PAN Associati + EMF + Studio Franco Zagari + ITS Engineering Company
- 18.30 Presentation: The Dark Line
Michèle Orliac + Miquel Batlle
- 19.00 CLOSING SESSION & inauguration of the exhibition at COAC

FINALISTS OF RIBAS PIERA INTERNACIONAL LANDSCAPE SCHOOL'S PRIZE, SPONSORED BY: FUNDACIÓ BANC SABADELL

Palau de la Música Catalana, Petit Palau. Sant Pere Més Alt, s/n. 08003 Barcelona.

20·11·2025_Thursday

- 09.00 *Presented by Bruno Marques*
MORNING SESSION OPENING
*Welcome and introduction by Deputy Mr. Xesco Gomar Martín,
President of the Climate Action Area*
- 09.15 *Intervention by Rosa Barba jury member: Kate Orff*
RIBAS PIERA INTERNATIONAL LANDSCAPE SCHOOL'S PRIZE.
INTRODUCTION TO THE FINALISTS
- 09.45 ETH Zurich
- 10.00 Cornell University
- 10.15 Università degli Studi Roma Tre
- 10.30 BREAK and signing of the XII catalogue by authors
- 11.00 *Intervention by Rosa Barba jury member: Henry Crothers*
- 11.30 Presentation of the XII Barcelona International Landscape Biennial
Catalogue by Novella B. Cappelletti, Director of Paysage Editorial
- 12.45 Honorary Member of the Biennial
- 12.55 *End of presentations and start of voting*

**FINALISTS OF ROSA BARBA
INTERNATIONAL LANDSCAPE PRIZE
SPONSORED BY: FUNDACIÓ BANC SABADELL**

Palau de la Música Catalana, Petit Palau. Sant Pere Més Alt, s/n. 08003 Barcelona.

20·11·2025_Thursday

- 13.00 LUNCH BREAK
- 14.30 *Presented by Joan Ganyet*
- 15.00 AFTERNOON SESSION OPENING
Vice-rector Elena Fernández, Maria Rubert de Ventós Professor UPC
Alfred Fernández de la Reguera
- Intervention by Ribas Piera jury member: Huang Wenjing*
- ROSA BARBA INTERNATIONAL LANDSCAPE ARCHITECTURE PRIZE
INTRODUCTION TO THE FINALISTS
- 15.30 Presentation: Grønningen-Bispeparken
SLA_ Sune Rieper
- 16.00 Presentation: Bridgefoot Street Park
DFLA_ Dermot Foley
- 16.30 BREAK
- 17.00 *Intervention by Ribas Piera jury member: Luis Callejas*
- 17.30 Presentation: Corredor integral del Piedemonte de Cali
Edward Conde Sema
- 18.00 Presentation: Glenstone
PWP Landscape Architecture, Adam Greenspan
- 18.30 *End of presentations and start of voting*
- 19.00 CLOSING SESSION and event for speakers and finalists

LECTURES AND AWARDS CEREMONY OF ROSA BARBA INTERNATIONAL LANDSCAPE ARCHITECTURE PRIZE AND OF RIBAS PIERA INTERNATIONAL LANDSCAPE SCHOOL'S. SPONSORED: FUNDACIÓ BANC SABADELL

Palau de la Música Catalana, Petit Palau. Sant Pere Més Alt, s/n. 08003 Barcelona.

- 09.00 *Presented by Marina Cervera*

 MORNING SESSION OPENING
 Mr. Ramon M. Torra, General Manager of Àrea Metropolitana de Barcelona
- 09.15 *Keynote lecture: James Bridle, presented by Estampa*
- 10.15 Dialogue between Thomas Woltz and Divya Sha, moderated by Tim Waterman
- 10.45 BREAK and signing of the XII catalogue by the authors
- 11.15 *PRIZE CEREMONY*

 RIBAS PIERA INTERNATIONAL LANDSCAPE SCHOOL'S PRIZE
 (By Fundación Banco Sabadell)
 Gary Hilderbrand

 PUBLIC OPINION SCHOOL PRIZE
 (Elena Fernández Salas UPC rector's office)

 IFLA PRIZE
 (IFLA representative)

 ROSA BARBA INTERNATIONAL LANDSCAPE ARCHITECTURE PRIZE
 (by Fundación Banco Sabadell)
 Kate Orff

 PUBLIC OPINION PRIZE
 COAC Dean Mr. Guim Costa

21.11.2025_Friday

- 12.15 **CLOSING SESSION**
*Closing of the symposium by Honourable Ms Silvia Paneque,
Minister of the Government of Catalonia*
- 12.45 BIENNIAL CLOSING
- 17.00 COLLATERAL EVENT
at the Mies van der Rohe and Lilly Reich Pavilion
Event hosted by: Manuel Bailo, University of Virginia and Ivan Blasi,

22.11.2025_Saturday

- 09.00 COLLATERAL EVENT
18.30 WORKSHOP SYBIOSYST
Workshop at Viladecans, Barcelona

Comitè científic

Comité científico
Scientific committee

Jordi Bellmunt Chiva és arquitecte titulat per l'ETSAB (Escola Tècnica Superior d'Arquitectura de Barcelona) el 1980. Des de 1982 és professor al Departament d'Urbanisme i Ordenació del Territori de la UPC. Imparteix docència al Màster d'Arquitectura del Paisatge (UPC) des del 1987, que dirigeix des del 2000. Entre 1997 i 2006 va ser subdirector de l'ETSAB i director del Programa de Postgrau en Arquitectura del Paisatge. És membre del comitè científic de revistes especialitzades com *Architettura del Paesaggio*, *Paisea* i *Paysage*. Ha organitzat cinc edicions de la Biennial Europea de Paisatge de Barcelona (1999–2008) i és assessor de l'Ajuntament de Barcelona i membre del Consell Rector de l'Observatori del Paisatge de Catalunya. Ha rebut diversos premis, com el Premi FAD (1991), el Prix Méditerranéen du Paysage (2007) i el Premi Hipólito Pizzetti (2008). Manté una activa pràctica professional i ha publicat extensament en mitjans especialitzats.

Jordi Bellmunt Chiva es arquitecto titulado por la ETSAB (Escuela Técnica Superior de Arquitectura de Barcelona) en 1980. Desde 1982 es profesor en el Departamento de Urbanismo y Ordenación del Territorio de la UPC. Imparte docencia en el Máster de Arquitectura del Paisaje (UPC) desde 1987, que dirige desde el 2000. Entre 1997 y 2006 fue subdirector de la ETSAB y director del Programa de Posgrado en Arquitectura del Paisaje. Es miembro del comité científico de revistas especializadas como *Architettura del Paesaggio*, *Paisea* y *Paysage*. Ha organizado cinco ediciones de la Bienal Europea de Paisaje de Barcelona (1999–2008) y es asesor del Ayuntamiento de Barcelona y miembro del Consejo Rector del Observatorio del Paisaje de Cataluña. Ha recibido diversos premios, como el Premio FAD (1991), el Prix Méditerranéen du Paysage (2007) y el Premio Hipólito Pizzetti (2008). Mantiene una activa práctica profesional y ha publicado ampliamente en medios especializados.

*Jordi Bellmunt Chiva is an architect graduated from ETSAB (Barcelona School of Architecture) in 1980. Since 1982, he has been a professor at the Department of Urbanism and Territorial Planning (UPC). He has taught in the Master's in Architecture and Landscape (UPC) since 1987 and has directed it since 2000. From 1997 to 2006, he served as Deputy Director of ETSAB and Director of the Graduate Program in Landscape Architecture. He is a member of the scientific committee of specialized journals such as *Architettura del Paesaggio*, *Paisea*, and *Paysage*. He organized five editions of the European Landscape Biennial in Barcelona (1999–2008) and serves as advisor to Barcelona City Council and member of the Governing Board of the Landscape Observatory of Catalonia. He has received awards including the FAD Prize (1991), the Prix Méditerranéen du Paysage (2007), and the Hipólito Pizzetti Prize (2008). He maintains an active architectural practice and has published widely in specialized media.*

GARDEN OF THE GAUDÍ HOUSE MUSEUM
Barcelona, Catalunya, Spain

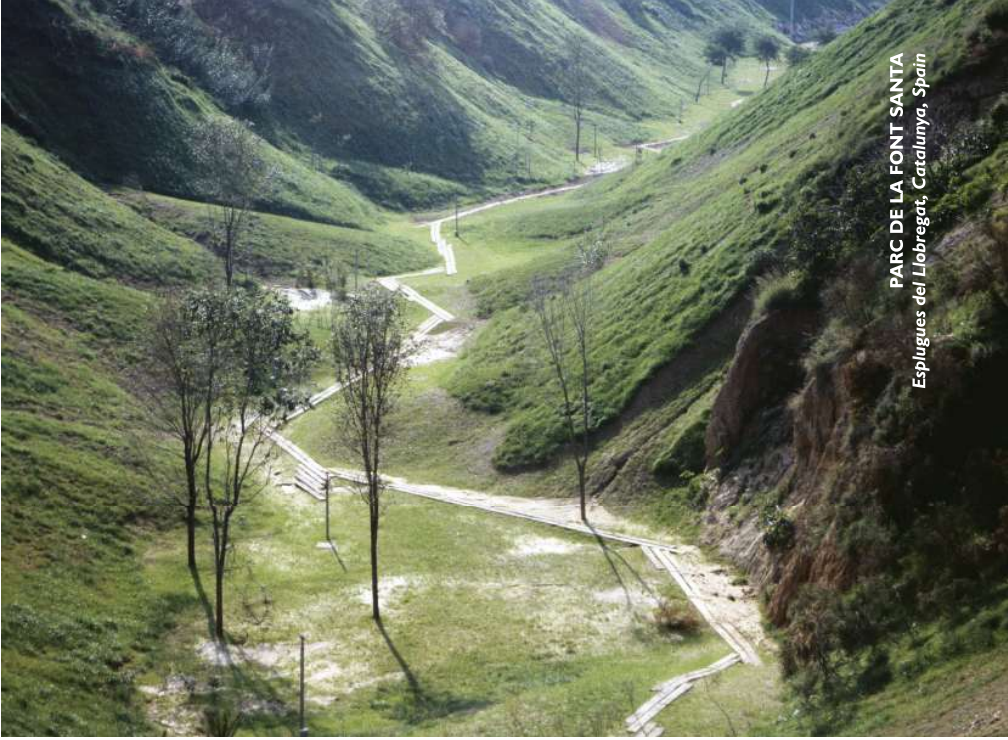

Arquitecte i arquitecte del paisatge, membre del DUPT de la UPC, professor de Paisatge a l'ETSAV (1982-1992), del Màster de Paisatge a la UPC des de 1991 i d'Urbanisme (grau) a l'ETSAB des de 1992. Ha estat professor visitant a la Washington University de St. Louis, a la GSD de la Harvard University i a la Facoltà di Architettura di Venezia, IUAV. Actualment és membre de Cultura de la Junta de Govern del COAC, membre del LUB i d'AxA. Ha estat president del jurat internacional de la V Biennial de Paisatge de Barcelona i finalista en les edicions II i VI. Soci fundador de Ruisánchez Arquitectes, treballa en projectes de paisatge, urbanisme i arquitectura, i ha estat reconegut amb diversos premis, entre els quals destaquen: Premi FAD d'Arquitectura (1997), Premi Catalunya Construcció, Premi Catalunya d'Habitatge Social (2005), Premi Technal d'Arquitectura (2008) i Premi Ciutat de Barcelona d'Arquitectura i Urbanisme (2012).

Arquitecto y paisajista, miembro del DUPT de la UPC, profesor de Paisajismo en la ETSAB (1982-1992), del Máster de Paisaje en la UPC desde 1991 y de Urbanismo (grado) en la ETSAB desde 1992. Ha sido profesor visitante en la Washington University de St. Louis, en la GSD de la Harvard University y en la Facoltà di Architettura di Venezia, IUAV. Actualmente es miembro de Cultura de la Junta de Gobierno del COAC, miembro del LUB y de AxA. Ha sido presidente del jurado internacional de la V Bienal de Paisaje de Barcelona y finalista en las ediciones II y VI. Socio fundador de Ruisánchez Arquitectes, trabaja en proyectos de paisaje, urbanismo y arquitectura, y ha sido reconocido con diversos premios, entre ellos: Premio FAD de Arquitectura (1997), Premio Cataluña Construcción, Premio Cataluña de Vivienda Social (2005), Premio Technal de Arquitectura (2008) y Premio Ciudad de Barcelona de Arquitectura y Urbanismo (2012).

Architect and landscape architect, member of the DUPT de la UPC, professor of Landscape Architecture in ETSAB (1982-1992), Master of Landscape in UPC since 1991 and of urbanism (degree) in ETSAB since 1992. He has been a visiting professor at Washington University in St. Louis, GSD Harvard University and Facoltà di Architettura di Venezia, IUAV. He is currently Member of Culture of the Governing Board of the COAC, a member of LUB and AxA. He has been president of the international jury of the V Biennial of Landscape Barcelona and finalist in II and VI editions. Founding partner of Ruisánchez Arquitectes, working on Landscape Architecture, Urbanism and Architecture projects, he has been recognized with several awards including: Fad Architecture Prize in 1997, Catalonia Construction Award, 2005 Catalonia Social Housing Award 2007 Technal Architecture Prize in 2008, Barcelona City Award, Architecture and Urbanism 2012.

PARC DE LA FONT SANTA
Espigues del Llobregat, Catalunya, Spain

Llicenciada en Arquitectura i Arquitectura del Paisatge per la Universitat Politècnica de Catalunya (UPC BarcelonaTech), és Màster en Arquitectura del Paisatge (MLA, 2003) i Màster en Recerca en Urbanisme (MIUrb, 2014). Ha rebut beques de prestigi com la de la Fundació Mies van der Rohe (Venècia, 2001), la Fundació Caixa d'Arquitectes (2002) i la Villa Le Nôtre Fellowship (Versalles, 2016). Recentment va ser nomenada Luigi Einaudi Chair a l'Institut d'Estudis Europeus de la Universitat de Cornell (2019). La seva experiència professional inclou col·laboracions amb els Ateliers Jean Nouvel (París) i el Centre de Recerca i Projectes de Paisatge de Barcelona (CRPPB). Des de 2003 dirigeix NABLABCN a Barcelona. És Directora Executiva de l'Oficina de Paisatge del Col·legi d'Arquitectes de Catalunya i professora associada a la UPC BarcelonaTech, vinculada a l'ETSAB i al Departament d'Urbanisme i Ordenació del Territori (DUPT). Ha impartit conferències i participat com a jurat en institucions com RMIT Europe, les universitats de Nanjing i Chengdu, l'AHO de Noruega i el POLIMI de Milà.

Licenciada en Arquitectura y Arquitectura del Paisaje por la Universidad Politécnica de Cataluña (UPC BarcelonaTech), posee un Máster en Arquitectura del Paisaje (MLA, 2003) y un Máster en Investigación en Urbanismo (MIUrb, 2014). Ha recibido becas de prestigio como la de la Fundación Mies van der Rohe (Venecia, 2001), la Fundación Caja de Arquitectos (2002) y la Villa Le Nôtre Fellowship (Versalles, 2016). Recientemente fue nombrada Luigi Einaudi Chair en el Instituto de Estudios Europeos de la Universidad de Cornell (2019). Su experiencia profesional incluye colaboraciones con los Ateliers Jean Nouvel (París) y el Centro de Investigación y Proyectos de Paisaje de Barcelona (CRPPB). Desde 2003 dirige NABLABCN en Barcelona. Es Directora Ejecutiva de la Oficina de Paisaje del Colegio de Arquitectos de Cataluña y profesora asociada en la UPC BarcelonaTech, vinculada a la ETSAB y al Departamento de Urbanismo y Ordenación del Territorio (DUPT). Ha impartido conferencias y participado como jurado en instituciones como RMIT Europe, las universidades de Nanjing y Chengdu, AHO Noruega y POLIMI Milán.

Licensed in Architecture and Landscape Architecture from the Polytechnic University of Catalonia (UPC Barcelona Tech), she holds a Master's degree in Landscape Architecture (MLA, 2003) and a Master's degree in Urbanism Research (MIUrb, 2014). She has received prestigious scholarships including the Mies van der Rohe Foundation Scholarship (Venice, 2001), Caixa d'Arquitectes Foundation (2002), and Villa LeNôtre Fellowship (Versailles, 2016). Most recently, she was appointed Luigi Einaudi Chair at Cornell University's Institute of European Studies (2019). Her professional experience includes Ateliers Jean Nouvel (Paris) and the Research and Landscape Projects Center (CRPPB). Since 2003, she directs NABLABCN in Barcelona. She serves as Executive Director of the Landscape Architecture Office at the College of Architects of Catalonia and is an associate professor at UPC Barcelona Tech, affiliated with ETSAB and the Department of Urbanism and Territorial Planning (DUPT). She has lectured and participated as jury at institutions including RMIT Europe, Nanjing and Chengdu University, AHO Norway, and POLIMI Milan.

ENABLABCN STUDIO EIX VERD DEL CARRER GIRONA
Barcelona

Jurat Internacional del Premi de Paisatge Rosa Barba

**Jurado Internacional del Premio
de Paisaje Rosa Barba**

**Jury of Rosa Barba International
Landscape Prize**

Kate Orff, RLA, FASLA, és fundadora de SCAPE, un estudi d'arquitectura del paisatge reconegut per desenvolupar solucions innovadores davant el canvi climàtic, dissenyant espais que fomenten la interacció social i la vida comunitària. El seu treball explora la intersecció entre els reptes ambientals i socials mitjançant el disseny, l'activisme i la recerca. És considerada una de les veus més destacades en arquitectura del paisatge, disseny urbà i adaptació climàtica, amb projectes creatius i col·laboratius que aborden desafiaments globals.

Ha estat la primera arquitecta paisatgista a rebre la beca "geni" de la Fundació MacArthur (2017). El 2019 va ser nomenada Fellow de la ASLA, va rebre el National Design Award en Arquitectura del Paisatge (Cooper Hewitt) i va ser reconeguda com a "Heroïna del Port" per la Waterfront Alliance. El 2020 va ser distingida com a Urbanista de l'Any (The Architect's Newspaper) i el 2023 inclosa a la llista TIME 100 de persones més influents del món.

És autora de llibres com *Toward an Urban Ecology* (Monacelli, 2016), *Petrochemical America* (Aperture, 2012, amb Richard Misrach) i col·laboradora d'*All We Can Save* (Penguin, 2020). La seva obra ha aparegut en mitjans com *The New Yorker*, *The New York Times* o *National Geographic*. Actualment és directora del Programa de Disseny Urbà i codirectora del Center for Resilient Cities and Landscapes (CRCL) a la Universitat de Columbia, i participa en diversos consells dedicats a l'acció climàtica.

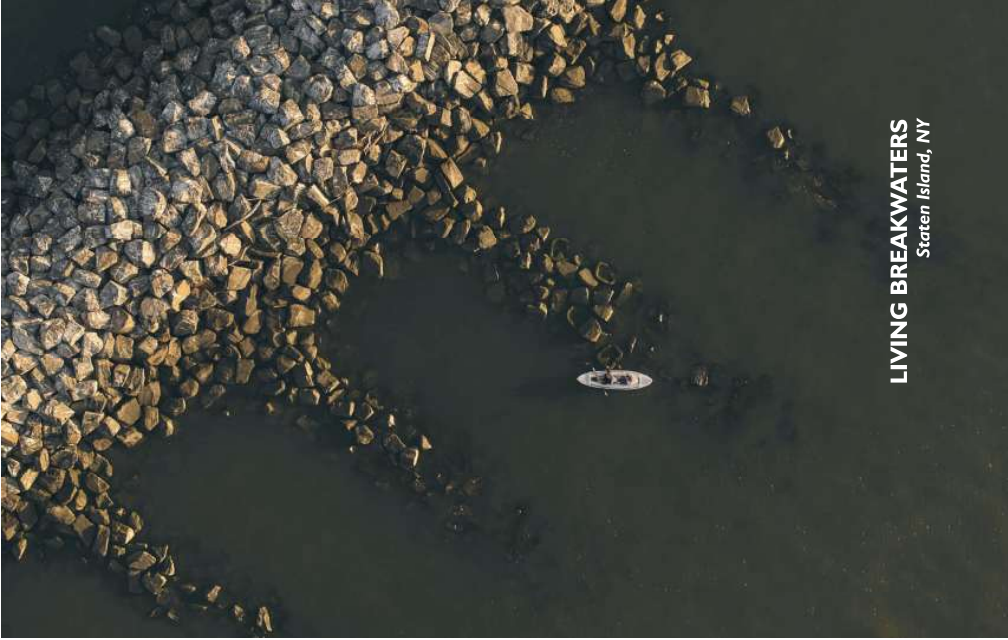
Kate Orff, RLA, FASLA, es fundadora de SCAPE, un estudio de arquitectura del paisaje centrado en soluciones innovadoras frente al cambio climático, diseñando espacios que promueven la interacción social y la vida comunitaria. Su trabajo aborda la relación entre los problemas ambientales y sociales a través del diseño, el activismo y la investigación. Es reconocida como una de las voces más influyentes en paisajismo, diseño urbano y adaptación climática, con proyectos creativos y colaborativos que responden a los desafíos globales.

Fue la primera arquitecta paisajista en recibir la beca "genio" de la Fundación MacArthur (2017). En 2019 fue nombrada Fellow de la ASLA, recibió el National Design Award en Arquitectura del Paisaje (Cooper Hewitt) y fue distinguida como "Heroína del Puerto" por la Waterfront Alliance. En 2020 fue reconocida como Urbanista del Año (The Architect's Newspaper) y en 2023 incluida en la lista TIME 100 de las personas más influyentes del mundo.

Es autora de *Toward an Urban Ecology* (Monacelli, 2016), *Petrochemical America* (Aperture, 2012, junto a Richard Misrach) y colaboradora en *All We Can Save* (Penguin, 2020). Su trabajo ha sido publicado en medios como *The New Yorker*, *The New York Times* o *National Geographic*. Actualmente es directora del Programa de Diseño Urbano y codirectora del Center for Resilient Cities and Landscapes (CRCL) en la Universidad de Columbia, además de formar parte de diversos consejos dedicados a la acción climática.

Kate Orff, RLA, FASLA, is the founder of SCAPE, a landscape architecture studio known for developing innovative climate solutions that foster social interaction and community life. Her work explores the intersection of environmental and social challenges through design, activism, and research. Widely recognized as a leading voice in landscape architecture, urban design, and climate adaptation, she creates collaborative and forward-thinking projects addressing global environmental issues. She was the first landscape architect to receive the MacArthur Foundation "Genius" Fellowship (2017). In 2019, she was inducted as a Fellow of the ASLA, received the National Design Award in Landscape Architecture from Cooper Hewitt, and was named "Hero of the Harbor" by the Waterfront Alliance. In 2020, she was honored as Urbanist of the Year by The Architect's Newspaper and in 2023 was listed in the TIME 100 among the world's most influential people.

*Orff is the author of *Toward an Urban Ecology* (Monacelli, 2016), *Petrochemical America* (Aperture, 2012, with Richard Misrach), and contributor to *All We Can Save* (Penguin, 2020). Her work has been featured in *The New Yorker*, *The New York Times*, and *National Geographic*, among others. She is currently Director of the Urban Design Program and Co-Director of the Center for Resilient Cities and Landscapes (CRCL) at Columbia University, and serves on several boards advancing climate action.*

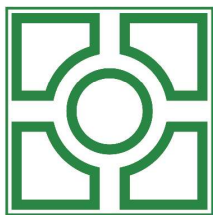
LIVING BREAKWATERS
Staten Island, NY

El Dr. Bruno Marques és el president de la Federació Internacional d'Arquitectes de Paisatge (IFLA), un arquitecte de paisatge registrat i un educador universitari. Bruno va completar els seus estudis d'Arquitectura de Paisatge a la Universitat de Lisboa (PT) i a la Universitat Tècnica de Berlín (DE), seguit dels seus estudis de doctorat a la Universitat d'Otago (NZ). Ha practicat a Alemanya, Estònia, el Regne Unit i Aotearoa-Nova Zelanda, amb un ampli portafoli de projectes construïts. Durant els últims nou anys a la Universitat Victòria de Wellington a Aotearoa-Nova Zelanda, ha desenvolupat un ampli programa de recerca per abastar la formulació de sistemes per a la rehabilitació del paisatge, paisatges culturals, creació de llocs i salut i benestar de la comunitat indígena. Actualment és el Degà Associat de la Facultat d'Arquitectura i Innovació de Disseny de la Universitat Victòria de Wellington i el cap immediat del Departament d'Arquitectura del Paisatge. Professionalment, des de 2008, ha estat un col·laborador habitual de l'IFLA.

El Dr. Bruno Marques es el presidente de la Federación Internacional de Arquitectos Paisajistas (IFLA), registrado como arquitecto paisajista y docente universitario. Bruno completó sus estudios de Arquitectura del Paisaje en la Universidad de Lisboa (PT) y la Universidad Técnica de Berlín (DE), seguidos de sus estudios de doctorado en la Universidad de Otago (NZ). Ha ejercido en Alemania, Estonia, Reino Unido y Aotearoa-Nueva Zelanda; teniendo un extenso portafolio de proyectos construidos. Durante los últimos nueve años en la Universidad Victoria de Wellington en Aotearoa-Nueva Zelanda, ha desarrollado un amplio programa de investigación que abarca la formulación de sistemas para la rehabilitación de paisajes, paisajes culturales, creación de lugares y salud y bienestar de las comunidades indígenas. Actualmente es Decano Asociado de la Facultad de Arquitectura e Innovación en Diseño de la Universidad Victoria de Wellington y exdirector inmediato del Departamento de Arquitectura Paisajista. Profesionalmente, desde 2008, ha colaborado habitualmente en la IFLA.

Dr Bruno Marques is the president of the International Federation of Landscape Architects (IFLA), a registered landscape architect and a university educator. Bruno completed his Landscape Architecture studies at the University of Lisbon (PT) and Berlin Technical University (DE), followed by his PhD studies at the University of Otago (NZ). He has practised in Germany, Estonia, the United Kingdom and Aotearoa-New Zealand, having an extensive portfolio of built projects. During the past nine years at Victoria University of Wellington in Aotearoa-New Zealand, he has developed a comprehensive research agenda to embrace the formulation of frameworks on landscape rehabilitation, cultural landscapes, place-making and Indigenous community health and wellbeing. He currently is the Associate Dean for the Faculty of Architecture and Design Innovation at Victoria University of Wellington and the immediate past Head of the Landscape Architecture Department. Professionally, he has been a long-standing contributor to IFLA since 2008.

IFLA

INTERNATIONAL FEDERATION
OF LANDSCAPE ARCHITECTS

IFLA 75TH ANNIVERSARY
Africa, the Americas, Europe, Asia Pacific and the Middle East

Director principal de Michel Desvigne Landscape Architects. Es va llicenciar inicialment a la Facultat de Ciències Naturals de Lió i posteriorment a l'Escola Nacional Superior de Paisatgisme de Versalles (ENSP). Al llarg de la seva trajectòria, ha col·laborat amb alguns dels arquitectes més reconeguts del món, com Paul Andreu, Norman Foster, Herzog & de Meuron, Rem Koolhaas, Renzo Piano, I. M. Pei, Christian de Portzamparc, Jean Nouvel, Richard Rogers o Bernard Tschumi. Desvigne combina la pràctica professional amb la docència i la recerca a l'ENSP de Versalles, l'EPFL de Lausana, l'Institut d'Arquitectura de Ginebra i la Graduate School of Design de Harvard. El 2000 va rebre la Medalla de l'Acadèmia Francesa d'Arquitectura i el 2003 va ser nominat al Gran Premi d'Urbanisme.

Director principal de Michel Desvigne Landscape Architects. Se licenció inicialmente en la Facultad de Ciencias Naturales de Lyon y posteriormente en la Escuela Nacional Superior de Paisajismo de Versalles (ENSP). A lo largo de su carrera ha colaborado con algunos de los arquitectos más destacados del mundo, como Paul Andreu, Norman Foster, Herzog & de Meuron, Rem Koolhaas, Renzo Piano, I. M. Pei, Christian de Portzamparc, Jean Nouvel, Richard Rogers o Bernard Tschumi. Compagina su práctica profesional con la docencia e investigación en la ENSP de Versalles, la EPFL de Lausana, el Instituto de Arquitectura de Ginebra y la Graduate School of Design de Harvard. En 2000 recibió la Medalla de la Academia Francesa de Arquitectura y en 2003 fue nominado al Gran Premio de Urbanismo.

Principal of Michel Desvigne Landscape Architects. He first earned a degree in Natural Sciences from the University of Lyon and later graduated from the École Nationale Supérieure de Paysage in Versailles (ENSP). Throughout his career, he has collaborated with some of the world's most renowned architects, including Paul Andreu, Norman Foster, Herzog & de Meuron, Rem Koolhaas, Renzo Piano, I. M. Pei, Christian de Portzamparc, Jean Nouvel, Richard Rogers, and Bernard Tschumi. Desvigne combines professional practice with teaching and research at the ENSP Versailles, EPFL Lausanne, the Geneva Institute of Architecture, and Harvard's Graduate School of Design. In 2000, he received the Medal of the French Academy of Architecture, and in 2003, he was nominated for the Grand Prix de l'Urbanisme.

LE JARDIN DU MULTILINGUISME
Kirchberg Luxembourg

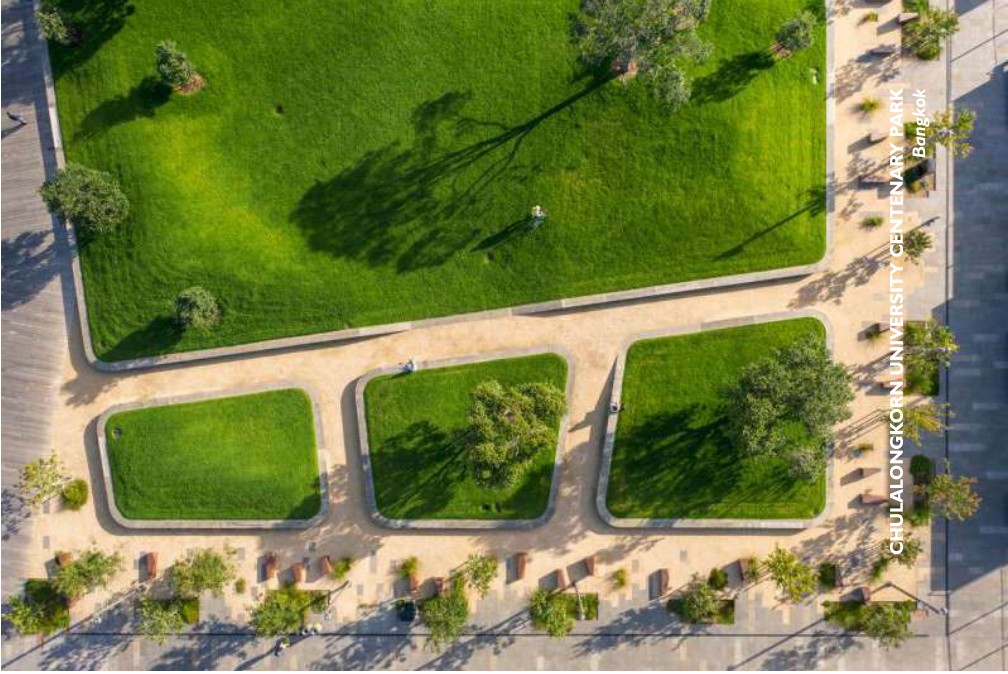
Henry Crothers és arquitecte paisatgista i urbanista, i director fundador de LandLAB, estudi amb seu a Auckland. El seu treball se centra en la direcció de projectes de paisatgisme, urbanisme i espai públic, explorant de manera rigorosa les relacions entre les ecologies natural, social i construïda en contextos urbans. Ha liderat alguns dels projectes més rellevants de regeneració urbana i disseny d'espai públic de Nova Zelanda, com Wynyard Quarter Redevelopment, Queenstown Town Centre Masterplan, Avon River Park Masterplan o Te Ara I Whiti – Light Path. És membre registrat del NZILA i AILA, expresident del New Zealand Institute of Landscape Architects (2021–2024) i director del grup IFLA Future Landscapes for Cities + Settlements + Territories. Sota la seva direcció, LandLAB ha estat reconegut internacionalment per projectes innovadors i sostenibles, premiats per institucions com NZIA, WLA i World Architecture Festival.

Henry Crothers es arquitecto paisajista y urbanista, y director fundador de LandLAB, estudio con sede en Auckland. Su trabajo se centra en la dirección de proyectos de paisajismo, urbanismo y creación de espacios públicos, explorando de manera rigurosa las relaciones entre las ecologías natural, social y construida en contextos urbanos. Ha liderado algunos de los proyectos más destacados de regeneración urbana y diseño de espacio público en Nueva Zelanda, como Wynyard Quarter Redevelopment, Queenstown Town Centre Masterplan, Avon River Park Masterplan y Te Ara I Whiti – Light Path. Es miembro registrado del NZILA y AILA, expresidente del New Zealand Institute of Landscape Architects (2021–2024) y director del grupo IFLA Future Landscapes for Cities + Settlements + Territories. Bajo su dirección, LandLAB ha recibido reconocimiento internacional por proyectos innovadores y sostenibles, premiados por instituciones como NZIA, WLA y World Architecture Festival.

Henry Crothers is a landscape architect and urban designer, and the founding director of LandLAB, based in Auckland. His work focuses on leading projects in landscape architecture, urbanism, and public space, rigorously exploring the relationships between natural, social, and built ecologies in urban contexts. He has led some of New Zealand's most notable urban regeneration and public realm projects, including Wynyard Quarter Redevelopment, Queenstown Town Centre Masterplan, Avon River Park Masterplan, and Te Ara I Whiti – Light Path.

He is a registered member of NZILA and AILA, past president of the New Zealand Institute of Landscape Architects (2021–2024), and director of the IFLA Future Landscapes for Cities + Settlements + Territories working group. Under his leadership, LandLAB has gained international recognition for innovative and sustainable projects, awarded by institutions such as NZIA, WLA, and the World Architecture Festival.

Laura Zampieri treballa com a arquitecta paisatgista combinant activitat professional i docència universitària. Actualment imparteix cursos d'Arquitectura del Paisatge a la IUAV de Venècia i a les facultats d'Enginyeria de Trento i Udine. És cofundadora de CZstudio, arquitectura del paisatge, on ha desenvolupat projectes de transformació d'espais urbans complexos, parcs, zones obertes i infraestructures de mobilitat i hidràuliques, amb intervencions destacades a Itàlia, Mèxic i Angola. Ha col·laborat amb l'Ajuntament de Venècia en el nou pla de la ciutat i en plans detallats de les illes de la laguna i de l'Arsenale, així com en diversos projectes de parcs urbans.

Les seves investigacions i projectes han estat publicats en llibres i revistes nacionals i internacionals, incloent *Paesaggi in produzione*, *Per un progetto nel paesaggio* i *Walking & Cycling. Non-motorized Trail System Design*. Ha participat en concursos i exposicions internacionals, obtenint guardons com el *Tourism Landscape Award*, el *Premio Internazionale Architettura Orizzontale* i l'*Architect Honor Award AIA New York*, i ha estat finalista en el II Premi Europeu de Paisatge Rosa Barba (2001, Barcelona).

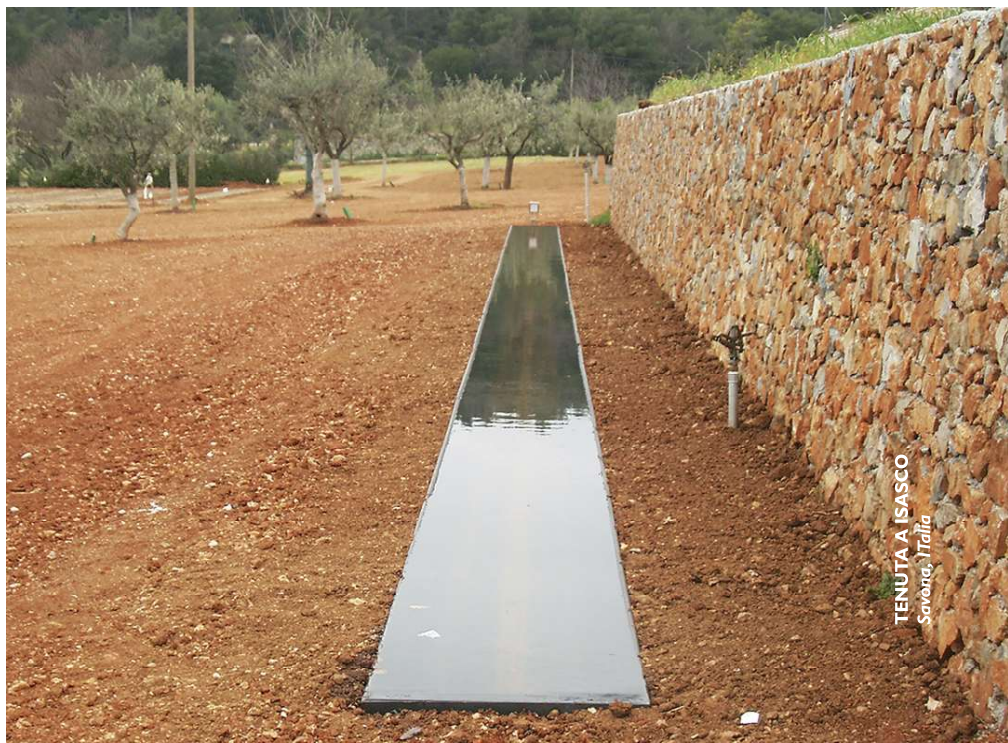
Laura Zampieri trabaja como arquitecta paisajista combinando actividad profesional y docencia universitaria. Actualmente imparte cursos de Arquitectura del Paisaje en la IUAV de Venecia y en las facultades de Ingeniería de Trento y Udine. Es cofundadora de CZstudio, arquitectura del paisaje, donde ha desarrollado proyectos de transformación de espacios urbanos complejos, parques, áreas abiertas e infraestructuras de movilidad e hidráulicas, con intervenciones destacadas en Italia, México y Angola. Ha colaborado con el Ayuntamiento de Venecia en el nuevo plan de la ciudad y en planes detallados de las islas de la laguna y del Arsenale, así como en diversos proyectos de parques urbanos.

Sus investigaciones y proyectos han sido publicados en libros y revistas nacionales e internacionales, incluyendo *Paesaggi in produzione*, *Per un progetto nel paesaggio* y *Walking & Cycling. Non-motorized Trail System Design*. Ha participado en concursos y exposiciones internacionales, recibiendo premios como el *Tourism Landscape Award*, el *Premio Internacional Architettura Orizzontale* y el *Architect Honor Award AIA New York*, y fue finalista en el II Premio Europeo de Paisaje Rosa Barba (2001, Barcelona).

Laura Zampieri works as a landscape architect, combining professional practice with university teaching. She currently teaches Landscape Architecture at IUAV Venice and the engineering faculties of Trento and Udine. She is co-founder of CZstudio, architecture del paisaje, where she has developed projects transforming complex urban spaces, parks, open areas, and mobility and hydraulic infrastructures, with notable interventions in Italy, Mexico, and Angola. She has collaborated with the City of Venice on the new city plan and detailed plans for the lagoon islands and the Arsenale, as well as on various urban park projects.

*Her research and projects have been published in national and international books and journals, including *Paesaggi in produzione*, *Per un progetto nel paesaggio*, and *Walking & Cycling. Non-motorized Trail System Design*. She has participated in international competitions and exhibitions, receiving awards such as the *Tourism Landscape Award*, the *International Architecture Orizzontale Award*, and the *Architect Honor Award AIA New York*, and was a finalist in the II European Landscape Award Rosa Barba (2001, Barcelona).*

TENUTA A ISASCO
Savona, Italia

**Finalistes
del Premi Internacional de
Paisatge Rosa Barba**

**Finalistas del Premio Internacional de
Paisaje Rosa Barba**

**Finalists of the Rosa Barba International
Landscape Prize**

Turescape, Kongjian Yu, RIP

Finalista - Finalist

Kongjian Yu és un arquitecte del paisatge reconegut internacionalment, fundador de Turescape i una de les veus més influents en ecologia urbana i infraestructures verdes. Defensor del concepte “Sponge City”, els seus projectes transformen ciutats mitjançant solucions naturals per a la gestió de l'aigua i la restauració ecològica. La seva obra combina disseny poètic i funcionalitat ambiental, promovent una convivència harmònica entre la natura i la vida urbana.

En un dens entorn urbà de Xi'an, Urban Balcony reinterpreta una antiga canalització de formigó com un espai natural rewilded i socialment actiu. El projecte crea un llarg balcó urbà de 1,5 km que articula zones d'activitat, bioswales i un sistema de drenatge natural. Mitjançant topografies creades amb runa, vegetació autòctona i passarel·les elevades, s'aconsegueix una experiència immersiva en la natura. Aquesta infraestructura verda, alhora ecològica i social, exemplifica el potencial de l'arquitectura del paisatge per regenerar ciutat i biodiversitat.

Kongjian Yu es un arquitecto del paisaje reconocido internacionalmente, fundador de Turescape y una de las voces más influyentes en ecología urbana e infraestructuras verdes. Defensor del concepto “Sponge City”, sus proyectos transforman las ciudades mediante soluciones naturales para la gestión del agua y la restauración ecológica. Su obra combina diseño poético y funcionalidad ambiental, promoviendo una convivencia armónica entre la naturaleza y la vida urbana.

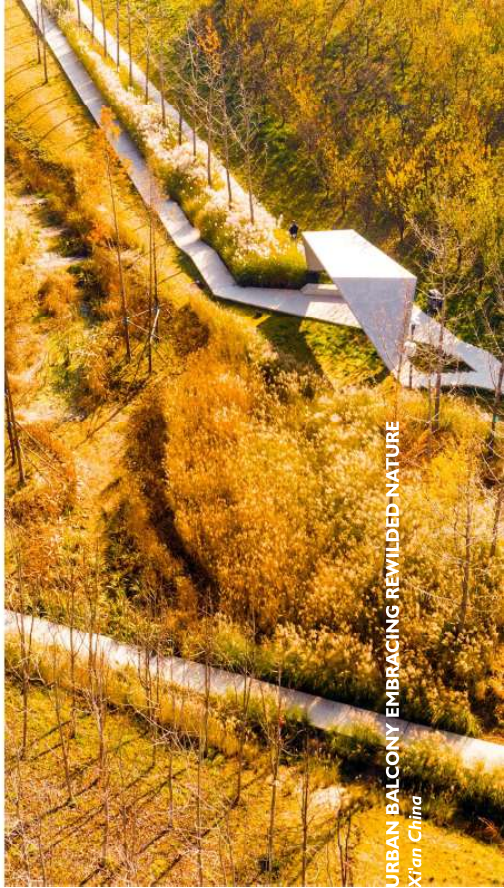
En el denso entorno urbano de Xi'an, Urban Balcony reinterpreta un antiguo canal de hormigón como un espacio natural renaturalizado y socialmente activo. El proyecto crea un largo balcón urbano de 1,5 km que articula zonas de actividad, bioswales y un sistema de drenaje natural. Con topografías generadas a partir de escombros, vegetación autóctona y pasarelas elevadas, ofrece una experiencia inmersiva en la naturaleza. Esta infraestructura verde, ecológica y social, ejemplifica el potencial de la arquitectura del paisaje para regenerar ciudad y biodiversidad.

Kongjian Yu is an internationally acclaimed landscape architect, founder of Turescape, and a leading voice in urban ecology and green infrastructure. As the advocate of the “Sponge City” concept, his projects transform cities through nature-based solutions for water management and ecological restoration. His work blends poetic design with environmental functionality, fostering a harmonious relationship between nature and urban life.

In the dense urban context of Xi'an, Urban Balcony reimagines a former concrete channel as a rewilded and socially vibrant natural space. The project creates a 1.5 km-long urban balcony that integrates activity zones, bioswales, and natural drainage systems. Through topographies formed from debris, native vegetation, and elevated pathways, it offers an immersive encounter with nature. This green infrastructure, both ecological and social, exemplifies landscape architecture's power to regenerate urban environments and biodiversity.

Li Yuan Subdegà de la Sisena Divisió de Disseny de Turescape / Subdecano de la Sexta División de Diseño de Turescape / Deputy Dean of Turescape's Sixth Design Division

URBAN BALCONY EMBRACING REWILDED NATURE
Xian China

PAN Associati (Gaetano i Benedetto Selleri), EMF – Estudi Martí Franch, Studio Franco Zagari i ITS Engineering Company (Giustino Moro, Andrea De Pin) combinen experiència en arquitectura, paisatge i enginyeria per desenvolupar projectes integrals. La seva col·laboració integra disseny arquitectònic, intervencions paisatgístiques i solucions tècniques innovadores, abordant projectes amb sensibilitat ambiental, rigor tècnic i un enfocament interdisciplinari cap a espais sostenibles i funcionals.

Parco della Pace reconverteix l'antic aeroport de Vicenza en un parc urbà de 65 ha, combinant regeneració ecològica, infraestructura hidràulica i espai social. Amb un sistema de canals i llacs que gestiona fins a 100.000 m³ d'aigua de pluja, el parc crea hàbitats diversos i recolonització de fauna local. Inclou boscos, prats i zones humides, a més d'espais per a esbarjo, esports, cultura i educació ambiental. La intervenció integra patrimoni arqueològic, sostenibilitat i resiliència climàtica, posicionant-se com un model innovador de parc urbà del futur.

PAN Associati (Gaetano y Benedetto Selleri), EMF – Estudi Martí Franch, Studio Franco Zagari e ITS Engineering Company (Giustino Moro, Andrea De Pin) combinan experiencia en arquitectura, paisaje e ingeniería para desarrollar proyectos integrales. Su colaboración integra diseño arquitectónico, intervenciones paisajísticas y soluciones técnicas innovadoras, abordando proyectos con sensibilidad ambiental, rigor técnico y un enfoque interdisciplinario hacia espacios sostenibles y funcionales.

Parco della Pace transforma el antiguo aeropuerto de Vicenza en un parque urbano de 65 ha, combinando regeneración ecológica, infraestructura hídrica y espacio social. Con un sistema de canales y lagos que gestiona hasta 100.000 m³ de agua de lluvia, el parque genera hábitats diversos y favorece la recolonización de fauna local. Incluye bosques, praderas y zonas húmedas, además de áreas para ocio, deportes, cultura y educación ambiental. La intervención integra patrimonio arqueológico, sostenibilidad y resiliencia climática, convirtiéndose en un modelo innovador de parque urbano del futuro.

PAN Associati (Gaetano and Benedetto Selleri), EMF – Estudi Martí Franch, Studio Franco Zagari, and ITS Engineering Company (Giustino Moro, Andrea De Pin) combine expertise in architecture, landscape, and engineering to deliver integrated projects. Their collaboration merges architectural design, landscape interventions, and innovative technical solutions, addressing projects with environmental sensitivity, technical rigor, and an interdisciplinary approach to sustainable, functional spaces.

Parco della Pace transforms the former Vicenza airport into a 65-hectare urban park, combining ecological regeneration, water infrastructure, and social spaces. A network of canals and lakes manages up to 100,000 m³ of rainwater, creating diverse habitats and promoting local wildlife recolonization. The park includes forests, meadows, and wetlands, alongside areas for recreation, sports, cultural activities, and environmental education. By integrating archaeological heritage, sustainability, and climate resilience, the project sets a new standard for future urban parks.

Michèle Oriac, Miquel Batlle, Chung-Hsun Wu

Finalista - Finalist

Michèle Oriac, Miquel Batlle i Chung-Hsun Wu (dA VISION) són professionals amb trajectòries destacades en arquitectura i paisatge. La seva obra combina rigor tècnic, sensibilitat ambiental i integració urbana, desenvolupant projectes globals que equilibren ecologia, sostenibilitat i qualitat de l'espai públic, creant llocs innovadors, accessibles i respectuosos amb el context cultural i natural.

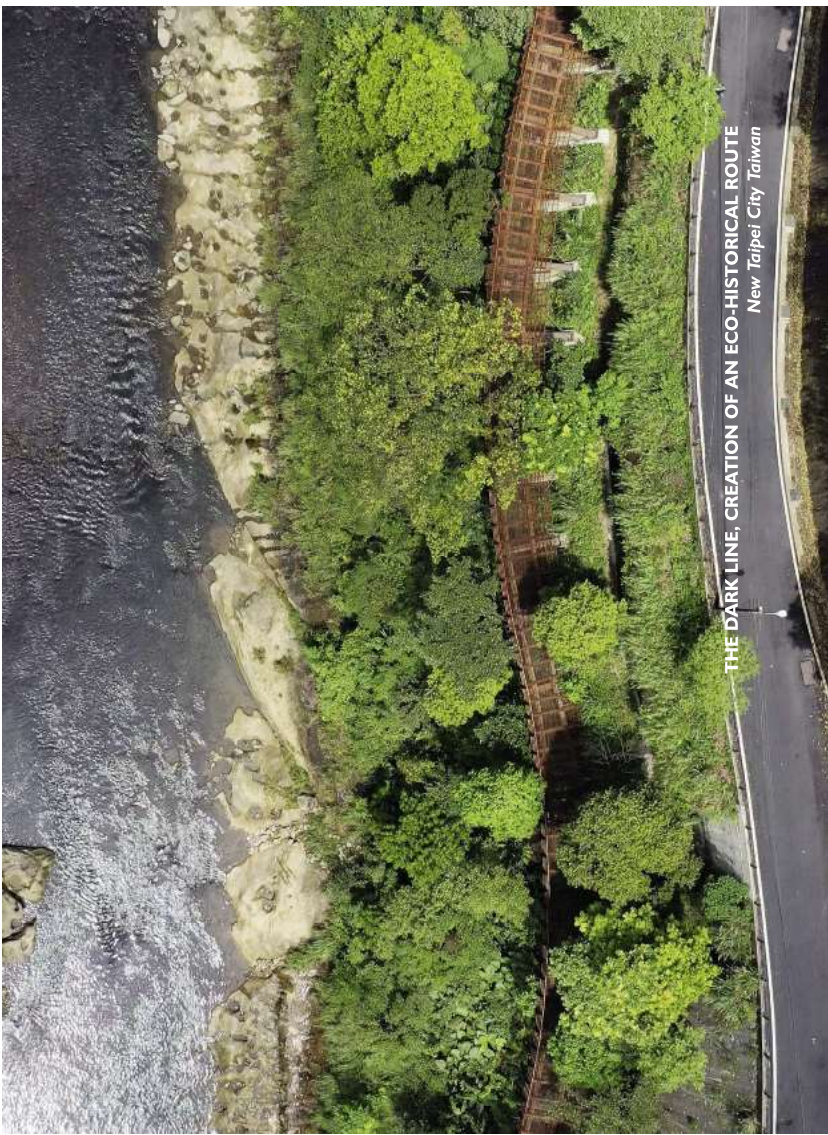
The Dark Line crea un recorregut eco-històric entre Mudan i Sandiaoling, conservant l'herència industrial i natural. La intervenció integra dos túnels ferroviaris històrics i un nou pont penjat de la gola del riu Keelung, respectant la vegetació i la fauna existent. L'ús de ferro repetitiu permet guiar els visitants sense imposar-se sobre el paisatge. La il·luminació i els miralls d'aigua ressalten l'atmosfera màgica dels túnels i del vessant, connectant història, natura i experiència sensorial.

Michèle Oriac, Miquel Batlle y Chung-Hsun Wu (dA VISION) son profesionales con trayectorias destacadas en arquitectura y paisaje. Su obra combina rigor técnico, sensibilidad ambiental e integración urbana, desarrollando proyectos globales que equilibran ecología, sostenibilidad y calidad del espacio público, creando lugares innovadores, accesibles y respetuosos con el contexto cultural y natural.

The Dark Line crea una ruta eco-histórica entre Mudan y Sandiaoling, conservando el legado industrial y natural. La intervención integra dos túneles ferroviarios históricos y un nuevo puente colgado sobre la garganta del río Keelung, respetando la vegetación y fauna. El uso repetitivo de hierro guía al visitante sin imponerse sobre el paisaje. La iluminación y los espejos de agua enfatizan la atmósfera mágica de los túneles y del acantilado, conectando historia, naturaleza y experiencia sensorial.

Michèle Oriac, Miquel Batlle, and Chung-Hsun Wu (dA VISION) are professionals with notable careers in architecture and landscape design. Their work combines technical rigor, environmental sensitivity, and urban integration, delivering global projects that balance ecology, sustainability, and public space quality, creating innovative, accessible, and contextually respectful places that harmonize cultural and natural settings.

The Dark Line establishes an eco-historical route between Mudan and Sandiaoling, preserving industrial and natural heritage. The project integrates two historic railway tunnels and a new footbridge along the Keelung River Gorge, respecting existing vegetation and wildlife. Repetitive iron structures guide visitors subtly, while lighting and water mirrors enhance the tunnels' and cliffs' magical atmosphere, blending history, nature, and a rich sensory experience.

THE DARK LINE, CREATION OF AN ECO-HISTORICAL ROUTE
New Taipei City Taiwan

SLA és un estudi internacional de disseny basat en la natura amb oficines a Copenhaguen, Aarhus i Oslo. Durant 30 anys ha desenvolupat projectes emblemàtics en ciutats i paisatges globals, combinant arquitectura del paisatge, ecologia, urbanisme i disseny social. El seu treball integra espais públics, biodiversitat urbana i adaptació climàtica.

Grønningen-Bispeparken, al cor d'un barri de vivendes socials de Copenhaguen, és un projecte radical d'adaptació climàtica basat en la natura. Transformant 20.000 m² de gespa estèril en un paisatge ondulat amb 18 bioswales, protegeix de les inundacions, millora la biodiversitat i genera espais socials. Cinc tipologies naturals i una col·lecció artística integrada reforcen la convivència i la sostenibilitat urbana, demostrant que la pluja pot ser un recurs social i ecològic celebrat per la comunitat.

SLA es un estudio internacional de diseño basado en la naturaleza con oficinas en Copenhague, Aarhus y Oslo. Durante 30 años ha desarrollado proyectos emblemáticos en ciudades y paisajes globales, combinando arquitectura del paisaje, ecología, urbanismo y diseño social. Su trabajo integra espacios públicos, biodiversidad urbana y adaptación climática.

Grønningen-Bispeparken, en un barrio de viviendas sociales de Copenhague, es un proyecto radical de adaptación climática basado en la naturaleza. Transformando 20.000 m² de césped estéril en un paisaje ondulado con 18 bioswales, protege de inundaciones, aumenta la biodiversidad y genera espacios sociales. Cinco tipologías naturales y una intervención artística integrada fomentan la convivencia y la sostenibilidad urbana, demostrando que la lluvia puede ser un recurso social y ecológico celebrado por la comunidad.

SLA is an international nature-based design studio with offices in Copenhagen, Aarhus, and Oslo. For 30 years, it has delivered iconic projects across cities and landscapes worldwide, integrating landscape architecture, ecology, urbanism, and social design. Their work blends public spaces, urban biodiversity, and climate adaptation.

Grønningen-Bispeparken, in a Copenhagen social housing district, is a radical nature-based climate adaptation project. Transforming 20,000 m² of barren grass into an undulating landscape with 18 bioswales, it protects against flooding, enhances biodiversity, and creates social spaces. Five natural typologies and integrated artistic interventions foster urban sustainability and community life, showing that rain can be celebrated as both a social and ecological resource rather than a threat.

GRØNNINGEN-BISPARKEN
Copenhagen Denmark

Arquitectes i urbanistes amb sòlida trajectòria en docència i pràctica professional, fundadors dels seus respectius estudis. Lideren projectes d'espai públic, arquitectura i paisatge, abordant intervencions urbanes i territorials amb enfocament sostenible i contextual. Els seus projectes han estat reconeguts en múltiples concursos i biennals nacionals i internacionals, destacant per la qualitat del disseny, la regeneració urbana i la sensibilitat ambiental.

El Parc Corredor Integral del Piedemonte a Cali reconstrueix un interstici urbà abandonat en una infraestructura verda que connecta la ciutat amb l'Ecoparc Cristo Rey i el Parc Nacional Natural Farallones. Amb senderos elevats, miradors i restauració passiva, el projecte promou la connectivitat ecològica, la biodiversitat i la mitigació del canvi climàtic. Terrenys amb passat conflictiu es transformen en un espai de valor ambiental, social i educatiu, fomentant l'apropiació ciutadana i un model sostenible que integra natura, memòria i nova forma de fer ciutat.

Arquitectos y urbanistas con sólida trayectoria en docencia y práctica profesional, fundadores de sus respectivos estudios. Lideran proyectos de espacio público, arquitectura y paisaje, abordando intervenciones urbanas y territoriales con enfoque sostenible y contextual. Sus proyectos han sido reconocidos en múltiples concursos y bienales nacionales e internacionales, destacando por la calidad del diseño, la regeneración urbana y la sensibilidad ambiental.

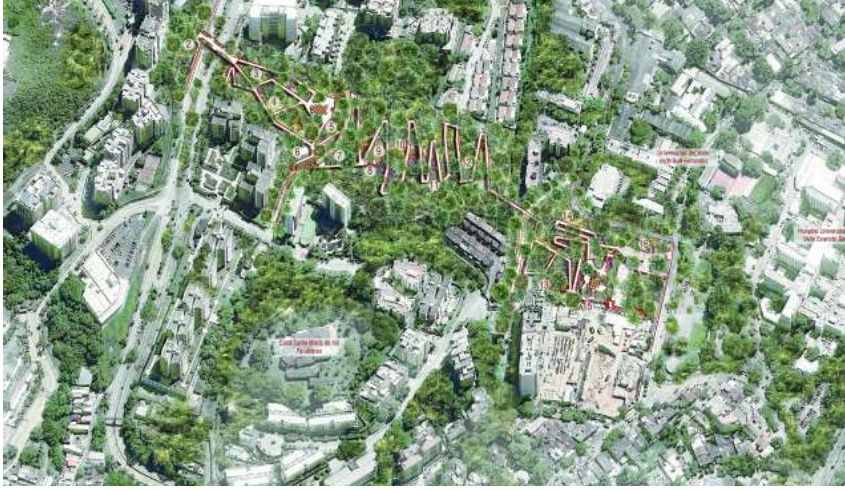
El Parque Corredor Integral del Piedemonte en Cali transforma un intersticio urbano abandonado en una infraestructura verde que conecta la ciudad con el Ecoparque Cristo Rey y el Parque Nacional Natural Farallones. Con senderos elevados, miradores y restauración pasiva, el proyecto fomenta la conectividad ecológica, la biodiversidad y la mitigación del cambio climático. Terrenos con pasado conflictivo se convierten en un espacio de valor ambiental, social y educativo, promoviendo la apropiación ciudadana y un modelo sostenible que integra naturaleza, memoria y nueva manera de hacer ciudad.

Architects and urbanists with extensive experience in teaching and professional practice, founders of their respective studios. They lead public space, architecture, and landscape projects, approaching urban and territorial interventions with a sustainable and context-sensitive perspective. Their work has been recognized in numerous national and international competitions and biennials, notable for design quality, urban regeneration, and environmental awareness.

The Integral Corridor Park in Cali transforms an abandoned urban interstice into a green infrastructure connecting the city with Ecoparque Cristo Rey and Farallones National Natural Park. Featuring elevated paths, viewpoints, and passive restoration, the project enhances ecological connectivity, biodiversity, and climate mitigation. Previously conflict-affected land becomes a space of environmental, social, and educational value, fostering community engagement. This sustainable approach integrates nature, collective memory, and urban life, offering a model for reconnecting cities with natural systems while promoting inclusive and low-impact urban development.

INTEGRAL CORRIDOR IN THE FOOTHILLS OF CALI
Cali, Colombia

DFLA, establert el 2001, és un dels estudis d'arquitectura del paisatge més innovadors d'Irlanda. Combinant pràctica, recerca i exploració artística dels sistemes ambientals, treballa temes com la cronologia, l'abandonament, la cognició incorporada, l'artesanía i l'ecologia. La seva missió és crear entorns exteriors que millorin la qualitat de vida, responen de manera integrada a necessitats socials, econòmiques i ambientals. El seu treball ha estat reconegut internacionalment en obra construïda, conservació i recerca conceptual.

Bridgefoot Street Park és una expressió artística de baix cost i tecnologia, on més de 2.000 m³ de residus de construcció es transformen en un espai verd a Dublín. El projecte combina intervencions de jardineria lleugera amb processos naturals de germinació espontània, creant un paisatge que integra natura i comunitat. Els nens, les abelles i les plantes coexisteixen en un ecosistema urbà regenerat que promou salut, biodiversitat i consciència climàtica.

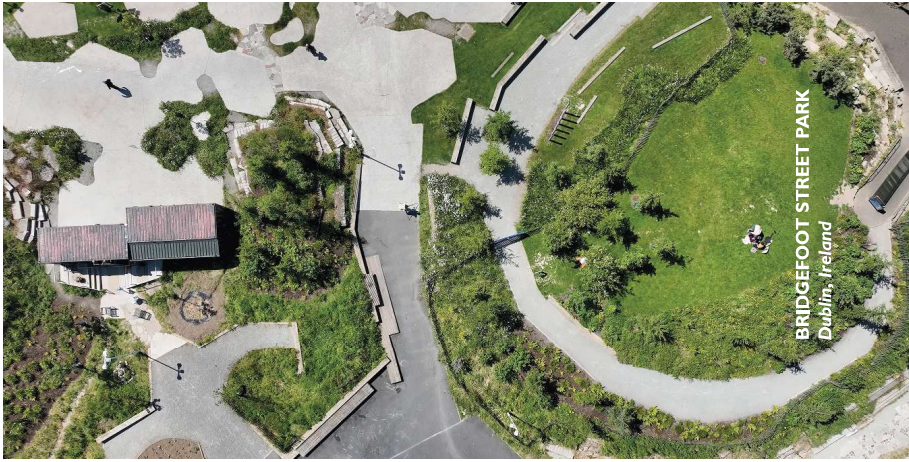
DFLA, fundado en 2001, es uno de los estudios de arquitectura del paisaje más innovadores de Irlanda. Combinando práctica, investigación y exploración artística de los sistemas ambientales, aborda temas como cronología, abandono, cognición incorporada, artesanía y ecología. Su misión es crear entornos exteriores que mejoren la calidad de vida, respondiendo a necesidades sociales, económicas y ambientales. Su trabajo ha sido reconocido internacionalmente en obra construida, conservación e investigación conceptual.

Bridgefoot Street Park es una expresión artística de bajo coste y tecnología ligera, donde más de 2.000 m³ de residuos de construcción se transforman en un espacio verde en Dublín. El proyecto combina intervenciones de jardinería ligera con procesos naturales de germinación espontánea, creando un paisaje que integra naturaleza y comunidad. Niños, abejas y plantas coexisten en un ecosistema urbano regenerado que promueve la salud, la biodiversidad y la conciencia climática.

DFLA, founded in 2001, is one of Ireland's most innovative landscape architecture practices. Combining practice, research, and artistic exploration of environmental systems, it addresses themes of chronology, abandonment, embodied cognition, craft, and ecology. Their mission is to create outdoor environments that enhance quality of life, responding to social, economic, and environmental needs. Their work has received international recognition for built projects, conservation, and conceptual research.

Bridgefoot Street Park is a low-cost, low-tech artistic expression where over 2,000 m³ of construction waste are transformed into green space in Dublin. The project combines light gardening interventions with natural spontaneous germination, creating a landscape that intertwines nature and community. Children, bees, and plants coexist in a regenerated urban ecosystem that promotes health, biodiversity, and climate awareness.

DF
LA

BRIDGEFOOT STREET PARK
Dublin, Ireland

PWP Landscape Architecture, Adam Greenspan

Finalista - Finalist

Amb formació en art i sociologia, i una àmplia experiència en pràctica hortícola, Adam integra diverses disciplines en el seu enfocament de disseny. Ha col·laborat amb arquitectes, artistes, comunitats i entitats públiques i privades en la realització de projectes reconeguts com el Newport Beach Civic Center Park (Califòrnia), Constitution Gardens (Washington DC), Transbay Transit Center Park (San Francisco) i Marina Bay Sands (Singapur). És membre de la Landscape Architecture Foundation i Fellow de la American Society of Landscape Architects. Té una llicenciatura en Art i Sociologia per la Wesleyan University i un Màster en Arquitectura del Paisatge per la University of Pennsylvania.

Glenstone, combina art, arquitectura i natura a través d'un paisatge dissenyat al llarg de 20 anys. La intervenció integra boscos nadius, prats sostenibles i camins per a caminar, restaurant rieres i ecosistemes locals. S'han plantat més de 10.000 arbres de 55 espècies nadiues i convertit 33 acres de gespa en prats ecològics. Els visitants poden interactuar amb la natura i l'art, vivint experiències sensorials i educatives que fomenten la resiliència ecològica i la biodiversitat.

Con formación en arte y sociología, y una sólida experiencia en práctica hortícola, Adam integra múltiples disciplinas en su enfoque de diseño. Ha colaborado con arquitectos, artistas, comunidades y entidades públicas y privadas en proyectos emblemáticos como Newport Beach Civic Center Park (California), Constitution Gardens (Washington DC), Transbay Transit Center Park (San Francisco) y Marina Bay Sands (Singapur). Es miembro de la Landscape Architecture Foundation y Fellow de la American Society of Landscape Architects. Licenciado en Arte y Sociología por Wesleyan University y Máster en Arquitectura del Paisaje por la University of Pennsylvania.

Glenstone, integra arte, arquitectura y naturaleza mediante un paisaje desarrollado durante 20 años. La intervención combina bosques nativos, praderas sostenibles y senderos, restaurando arroyos y ecosistemas locales. Se plantaron más de 10.000 árboles de 55 especies nativas y se transformaron 33 acres de césped en praderas ecológicas. Los visitantes experimentan la naturaleza y el arte, disfrutando de experiencias sensoriales y educativas que promueven la resiliencia ecológica y la biodiversidad.

With a background in art and sociology and extensive horticultural practice, Adam brings an integrated, multidisciplinary approach to design. He has collaborated with architects, artists, communities, and public and private clients on renowned projects such as Newport Beach Civic Center Park (California), Constitution Gardens (Washington DC), Transbay Transit Center Park (San Francisco) and Marina Bay Sands (Singapore). A Fellow of the American Society of Landscape Architects, he also serves on the Landscape Architecture Foundation Board. Adam holds a BA in Art and Sociology from Wesleyan University and an MLA from the University of Pennsylvania.

Glenstone, integrates art, architecture, and nature through a landscape developed over 20 years. The project includes native woodlands, sustainable meadows, and walking trails, restoring streams and local ecosystems. Over 10,000 trees of 55 native species were planted and 33 acres of lawn converted into ecological meadows. Visitors engage with both nature and art, experiencing sensory and educational journeys that enhance ecological resilience and support biodiversity.

GLENTONE
Potomac, USA

Arquitecte paisatgista i fundador de l'estudi PROAP, amb seu a Lisboa. La seva trajectòria combina pràctica professional, recerca i docència, centrant-se en la relació entre paisatge, territori i espai públic. El seu treball explora la dimensió ecològica i cultural del paisatge com a eina de transformació col·lectiva, amb projectes reconeguts internacionalment per la seva capacitat de regenerar entorns urbans i naturals mitjançant estratègies sostenibles i sensibles al lloc.

El projecte Drilon Park inicia una transformació integral del paisatge i del teixit urbà entre les fonts, el front d'aigua i el poble de Tushemisht. Situat en un entorn d'alt valor ecològic i cultural, redefineix la relació entre aigua, natura i comunitat. El disseny converteix un espai històricament tancat en un parc públic obert, resilient i connectat, on l'aigua actua com a infraestructura ecològica i motor social. L'actuació exemplifica com el paisatgisme pot regenerar, connectar i equilibrar ús humà i preservació ambiental.

Arquitecto paisajista y fundador del estudio PROAP, con sede en Lisboa. Su trayectoria combina práctica profesional, investigación y docencia, centrándose en la relación entre paisaje, territorio y espacio público. Su trabajo explora la dimensión ecológica y cultural del paisaje como herramienta de transformación colectiva, con proyectos reconocidos internacionalmente por su capacidad de regenerar entornos urbanos y naturales mediante estrategias sostenibles y sensibles al lugar.

El proyecto Drilon Park impulsa una transformación integral del paisaje y del tejido urbano entre los manantiales, la ribera y el pueblo de Tushemisht. Ubicado en un entorno de gran valor ecológico y cultural, redefine la relación entre el agua, la naturaleza y la comunidad. El diseño convierte un espacio históricamente cerrado en un parque público abierto, resiliente y conectado, donde el agua actúa como infraestructura ecológica y motor social. La intervención ejemplifica cómo el paisajismo puede regenerar, conectar y equilibrar el uso humano con la preservación ambiental.

Landscape architect and founder of PROAP, a Lisbon-based studio. His career combines professional practice, research, and teaching, focusing on the relationship between landscape, territory, and public space. His work explores the ecological and cultural dimensions of landscape as a tool for collective transformation, with internationally recognized projects noted for their ability to regenerate urban and natural environments through sustainable and site-sensitive strategies.

Drilon Park initiates a comprehensive transformation of the landscape and urban fabric between the springs, the waterfront, and the village of Tushemisht. Set within an area of outstanding ecological and cultural value, it redefines the relationship between water, nature, and community. The design turns a historically enclosed site into an open, resilient, and connected public park, where water functions as ecological infrastructure and a social catalyst. The project exemplifies how landscape architecture can regenerate, connect, and balance human use with environmental preservation.

WATERSCAPE PARK
Naturopark of Drilon

Albania

**Jurat Internacional del Premi
Escoles de Paisatge
Ribas Piera**

**Jurado Internacional del Premio
Escuelas de Paisaje
Ribas Piera**

**Jury of the International Landscape Architecture
Schools Prize
Ribas Piera**

Gary Hilderbrand, president del jurat, és catedràtic Peter Louis Hornbeck i director del Departament d'Arquitectura del Paisatge a la Harvard Graduate School of Design, on ensenya des del 1990. És també director de Reed Hilderbrand, estudi amb seu a Cambridge i New Haven, guardonat amb més de vuitanta premis. Ha rebut la Medalla de Disseny de l'ASLA (2017), el Premi de Roma i la beca Charles Eliot Traveling Fellowship de Harvard. Entre els seus projectes destaquen Long Dock Park, el Clark Art Institute, la Poetry Foundation i diversos campus universitaris a Harvard, Yale, Duke i MIT. Membre de l'American Academy in Rome, Hilderbrand combina docència, recerca i pràctica professional per impulsar una arquitectura del paisatge que uneix tradició i innovació davant els reptes del canvi climàtic i la justícia ambiental.

Gary Hilderbrand, presidente del jurado, es catedrático Peter Louis Hornbeck y director del Departamento de Arquitectura del Paisaje en la Harvard Graduate School of Design, donde enseña desde 1990. También es director de Reed Hilderbrand, estudio con sede en Cambridge y New Haven, galardonado con más de ochenta premios. Ha recibido la Medalla de Diseño de la ASLA (2017), el Premio de Roma y la beca Charles Eliot Traveling Fellowship de Harvard. Entre sus proyectos más destacados figuran Long Dock Park, el Clark Art Institute, la Poetry Foundation y varios campus universitarios en Harvard, Yale, Duke y MIT. Miembro de la American Academy in Rome, Hilderbrand combina docencia, investigación y práctica profesional para promover una arquitectura del paisaje que une tradición e innovación frente a los retos del cambio climático y la justicia medioambiental.

Gary Hilderbrand, Jury President, is the Peter Louis Hornbeck Professor and Chair of Landscape Architecture at the Harvard Graduate School of Design, where he has taught since 1990. He is also Principal of Reed Hilderbrand, a Cambridge- and New Haven-based firm recognized with over eighty awards. He has received the ASLA Design Medal (2017), the Rome Prize, and Harvard's Charles Eliot Traveling Fellowship. Notable projects include Long Dock Park, the Clark Art Institute, the Poetry Foundation, and campus landscapes at Harvard, Yale, Duke, and MIT. A member of the American Academy in Rome, Hilderbrand integrates teaching, research, and practice to advance a landscape architecture that unites tradition and innovation in response to the challenges of climate change and environmental justice.

Hayriye Eşbah-Tunçay és professora i directora del Departament d'Arquitectura del Paisatge a la Universitat Tècnica d'Istanbul, i va ser becària Fulbright a la Harvard Graduate School of Design. Reconeguda per la seva recerca pionera en ecologia del paisatge i la seva integració en el disseny, és una veu destacada en la creació de ciutats sostenibles davant els reptes climàtics. La seva visió vincula el benestar humà amb l'harmonia ecològica en paisatges urbans, rurals, naturals, històrics i culturals. Com a fundadora de HET (Habitat-Ecology-Technology), ha liderat projectes innovadors de resiliència climàtica premiats internacionalment. És doctora per la Universitat Estatal d'Arizona, màster per la Universitat d'Arizona i membre d'ICOMOS i de la Cambra Turca d'Arquitectes del Paisatge.

Hayriye Eşbah-Tunçay es profesora y directora del Departamento de Arquitectura del Paisaje en la Universidad Técnica de Estambul y exbecaria Fulbright en la Harvard Graduate School of Design. Reconocida por su investigación pionera en ecología del paisaje y su aplicación al diseño, es una de las principales voces en el desarrollo de ciudades sostenibles frente al cambio climático. Su visión conecta el bienestar humano con la armonía ecológica en paisajes urbanos, rurales, naturales, históricos y culturales.

Como fundadora de HET (Habitat-Ecology-Technology), ha dirigido proyectos innovadores de resiliencia climática, galardonados con numerosos premios. Doctora por la Arizona State University y máster por la University of Arizona, es miembro de ICOMOS y de la Cámara Turca de Arquitectos Paisajistas.

Hayriye Eşbah-Tunçay is Professor and Chair of Landscape Architecture at Istanbul Technical University and former Fulbright Scholar at Harvard University's Graduate School of Design. Renowned for her pioneering research in landscape ecology and its integration into design, she is a leading voice in creating sustainable cities amid climate challenges. Her vision links human well-being with ecological harmony across urban, rural, natural, historic, and cultural landscapes. Founder of HET (Habitat-Ecology-Technology) in Istanbul, she has led innovative projects promoting climate resilience, earning multiple national and international awards. She holds a Ph.D. from Arizona State University, a Master's from the University of Arizona, and is a member of ICOMOS and the Turkish Chamber of Landscape Architects.

IHSANIYE SPRING WATER
Uskudar, Istanbul

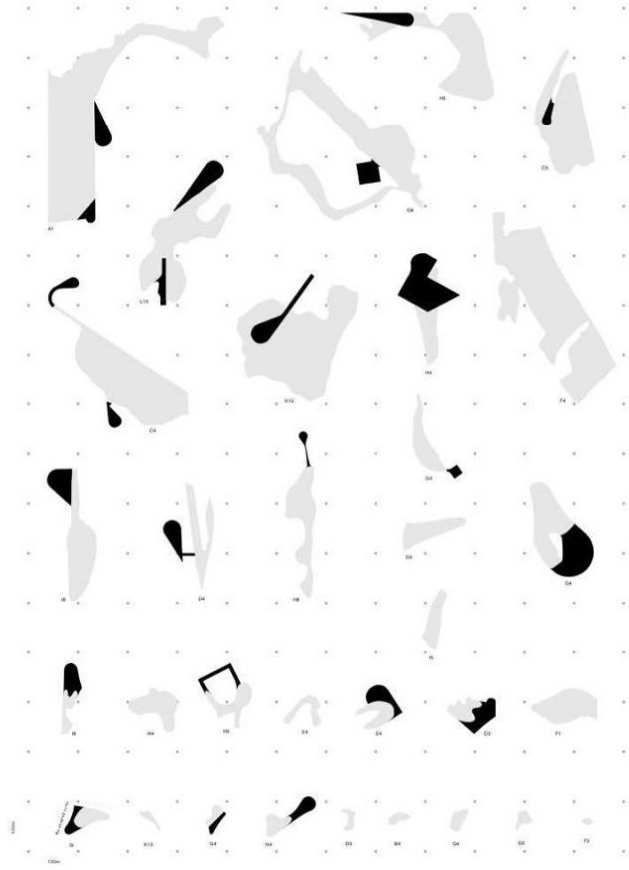

Luis Callejas és professor d'arquitectura del paisatge a l'Escola d'Arquitectura d'Oslo i professor visitant a Harvard (2023-2026). La seva recerca connecta l'arquitectura amb l'arquitectura paisatgista, explorant com el canvi climàtic transforma la pedagogia del disseny. Els seus projectes inclouen plans mestres, jardins i grans paisatges, com la renovació de l'antiga ambaixada dels EUA a Oslo, el centre aquàtic dels XI Jocs Sud-americans i l'estadi «El Campín» de Bogotá. El 2022, el seu estudi va ser seleccionat per col·laborar en les Rutes Escèniques de Noruega. Guardonat amb el Architectural League of New York Prize (2013) i reconegut per Metropolis Magazine, ha exposat a les principals biennals i ha publicat Pamphlet Architecture 33 i Pedagogical Experiments for a Changing Climate (2023). Ha estat professor i crític a Yale, Edimburg, Harvard i altres institucions internacionals.

Luis Callejas es profesor de arquitectura del paisaje en la Escuela de Arquitectura de Oslo y profesor visitante en Harvard (2023-2026). Su investigación vincula arquitectura y paisaje, explorando cómo el cambio climático transforma la pedagogía del diseño. Sus proyectos incluyen planes maestros, jardines y grandes paisajes, como la renovación de la antigua embajada estadounidense en Oslo, el centro acuático de los XI Juegos Suramericanos y el estadio «El Campín» de Bogotá. En 2022, su estudio fue seleccionado para colaborar en las Rutas Escénicas de Noruega. Galardonado con el Architectural League of New York Prize (2013) y reconocido por Metropolis Magazine, ha expuesto en importantes bienales y publicado Pamphlet Architecture 33 y Pedagogical Experiments for a Changing Climate (2023). Ha sido profesor y crítico en Yale, Edimburgo, Harvard y otras instituciones internacionales.

Luis Callejas is Professor of Landscape Architecture at the Oslo School of Architecture and Visiting Professor at Harvard (2023-2026). His research links architecture and landscape, exploring how climate change is reshaping design pedagogy. His projects include master plans, gardens, and large landscapes, such as the former U.S. Embassy in Oslo, the aquatic center for the XI South American Games, and Bogotá's "El Campín" stadium. In 2022, his studio was selected to contribute to Norwegian Scenic Routes projects. Awarded the Architectural League of New York Prize (2013) and recognized by Metropolis Magazine, he has exhibited at major biennials and published Pamphlet Architecture 33 and Pedagogical Experiments for a Changing Climate (2023). He has taught and served as a critic at Yale, Edinburgh, Harvard, and other international institutions.

SHAPES OF THE FOREST
Oslo, Seoul Biennale

HUANG Wenjing és sòcia fundadora d'**OPEN Architecture**, crítica de disseny a la **Harvard GSD** i professora visitant a **Tsinghua University**, la **Central Academy of Fine Arts** i la **University of Hong Kong**. És va llicenciar en Arquitectura a **Tsinghua** i té un màster en Arquitectura per **Princeton**. És arquitecta col·legiada a **Nova York** i membre de la **AIA**, i abans de fundar **OPEN** va ser dissenyadora senior i sòcia a **Pei Cobb Freed and Partners**. **HUANG** i **LI Hu** fundaren **OPEN** (**Nova York, 2006**; seu a **Pequin, 2008**). Entre els seus projectes més destacats: **UCCA Dune Art Museum**, **Chapel of Sound**, **Sun Tower** i **Pingshan Performing Arts Center**. L'obra del despatx ha rebut reconeixements internacionals com els **AIA International Design Awards**, **LEAF Awards** i **WA Awards**.

HUANG Wenjing es socia fundadora de **OPEN Architecture**, crítica de diseño en la **Harvard GSD** y profesora visitante en **Tsinghua University**, la **Central Academy of Fine Arts** y la **University of Hong Kong**. Se licenció en Arquitectura en **Tsinghua** y obtuvo un máster en **Princeton**. Es arquitecta colegiada en **Nueva York** y miembro de la **AIA**, y antes de fundar **OPEN** fue diseñadora senior y socia en **Pei Cobb Freed and Partners**. **HUANG** y **LI Hu** fundaron **OPEN** (**Nueva York, 2006**; oficina en **Pekín, 2008**). Entre sus proyectos más destacados: **UCCA Dune Art Museum**, **Chapel of Sound**, **Sun Tower** y **Pingshan Performing Arts Center**. Su trabajo ha recibido premios internacionales como los **AIA International Design Awards**, **LEAF Awards** y **WA Awards**.

HUANG Wenjing is a founding partner of OPEN Architecture, design critic at Harvard GSD, and visiting professor at Tsinghua University, the Central Academy of Fine Arts, and the University of Hong Kong. She holds a B.Arch. from Tsinghua and an M.Arch. from Princeton, is licensed in New York, and a member of the AIA. Prior to founding OPEN, she was a senior designer and partner at Pei Cobb Freed and Partners. HUANG and LI Hu founded OPEN (New York, 2006; Beijing office, 2008). Notable projects include UCCA Dune Art Museum, Chapel of Sound, Sun Tower, and Pingshan Performing Arts Center. Their work has received international recognition, including AIA International Design Awards, LEAF Awards, and WA Awards.

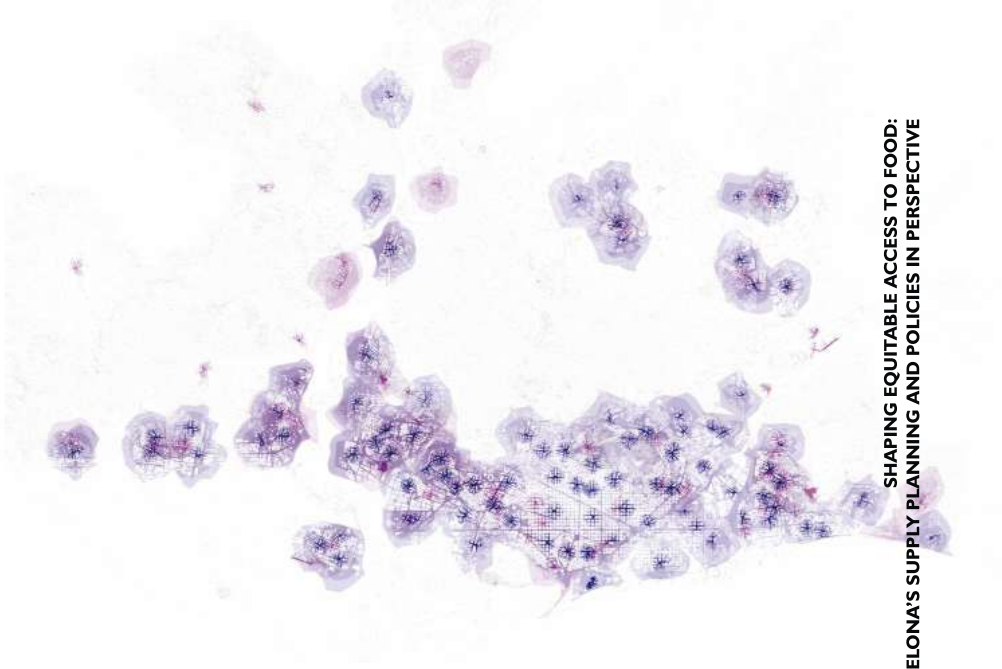
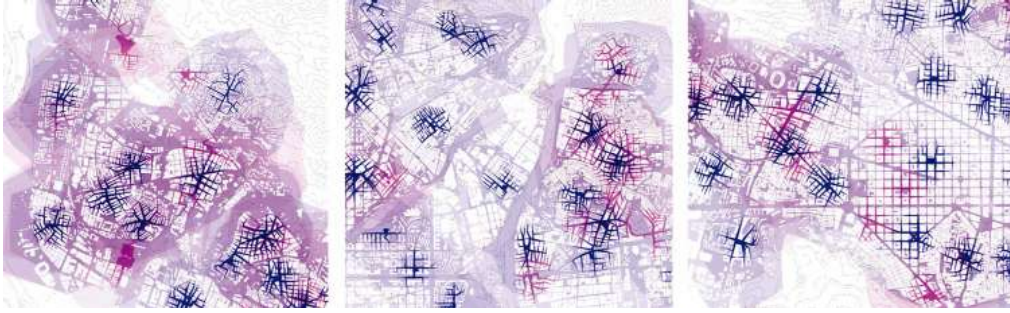
SOUND CHAPEL
Chengde, Hebei Province, China

Eulàlia Gómez-Escoda és arquitecta (ETSAB) i doctora en Urbanisme (UPC-Barcelona TECH). És professora associada al Departament d'Urbanisme, Territori i Paisatge de l'ETSAB-UPC des del 2008 i subdirectora de Relacions Internacionals des del 2021. Ha estat professora convidada en universitats internacionals com KU Leuven, Universiteit Antwerpen, KADK Copenhaguen, German University in Cairo, Universidad Mayor de Santiago de Chile, TEC de Monterrey i GSAPP Columbia University, i va ser crítica de disseny a la Harvard GSD (2019). Ha col·laborat amb Ruisánchez Arquitectes i BAU Arquitectura i Urbanisme en projectes de disseny urbà i espai públic a tota Europa. És coautora de recerques sobre Barcelona, com Barcelona Metròpolis (nou Pla Director Urbà Metropolità, DHUB 2014-2015) i Cerdà i la Barcelona del Futur. Realitat vs. Projecte (150è aniversari de l'Eixample, CCCB 2009). Les seves investigacions han estat presentades en congressos internacionals i publicades en revistes com Journal of Urban History, Journal of Urban Design i Urban Planning.

Eulàlia Gómez-Escoda es arquitecta (ETSAB) y doctora en Urbanismo (UPC-Barcelona TECH). Es profesora asociada del Departamento de Urbanismo, Territorio y Paisaje de la ETSAB-UPC desde 2008 y subdirectora de Relaciones Internacionales desde 2021. Ha sido profesora invitada en universidades internacionales como KU Leuven, Universiteit Antwerpen, KADK Copenhagen, German University in Cairo, Universidad Mayor de Santiago de Chile, TEC de Monterrey y GSAPP Columbia University, y fue crítica de diseño en la Harvard GSD (2019). Ha colaborado con Ruisánchez Arquitectes y BAU Arquitectura i Urbanisme en proyectos de diseño urbano y espacio público por toda Europa. Es coautora de investigaciones sobre Barcelona, como Barcelona Metròpolis (nuevo Plan Director Urbano Metropolitano, DHUB 2014-2015) y Cerdà y la Barcelona del Futuro. Realidad vs. Proyecto (150º aniversario del Eixample, CCCB 2009). Sus investigaciones se han presentado en congresos internacionales y publicado en revistas como Journal of Urban History, Journal of Urban Design y Urban Planning.

Eulàlia Gómez-Escoda is an architect (ETSAB) and holds a Ph.D. in Urban Planning (UPC-Barcelona TECH). She is Associate Professor in the Department of Urbanism, Territory and Landscape at ETSAB-UPC since 2008 and Deputy Director of International Relations since 2021. She has been a visiting professor at international universities including KU Leuven, Universiteit Antwerpen, KADK Copenhagen, German University in Cairo, Universidad Mayor de Santiago de Chile, TEC de Monterrey, and GSAPP Columbia University, and served as a design critic at Harvard GSD (2019). She has collaborated with Ruisánchez Arquitectes and BAU Arquitectura i Urbanisme on urban design and public space projects across Europe. She is co-author of research on Barcelona, including Barcelona Metròpolis (new Metropolitan Urban Master Plan, DHUB 2014-2015) and Cerdà and the Barcelona of the Future. Reality vs. Project (150th anniversary of the Eixample, CCCB 2009). Her research has been presented at international conferences and published in journals such as Journal of Urban History, Journal of Urban Design, and Urban Planning.

SHAPING EQUITABLE ACCESS TO FOOD:
BARCELONA'S SUPPLY PLANNING AND POLICIES IN PERSPECTIVE

Finalistes
del Premi Internacional d'escoles de
Paisatge Ribas Piera
Finalistas del Premio Internacional de escuelas de
Paisaje Ribas Piera
Finalists of Ribas Piera International
Landscape School's Prize

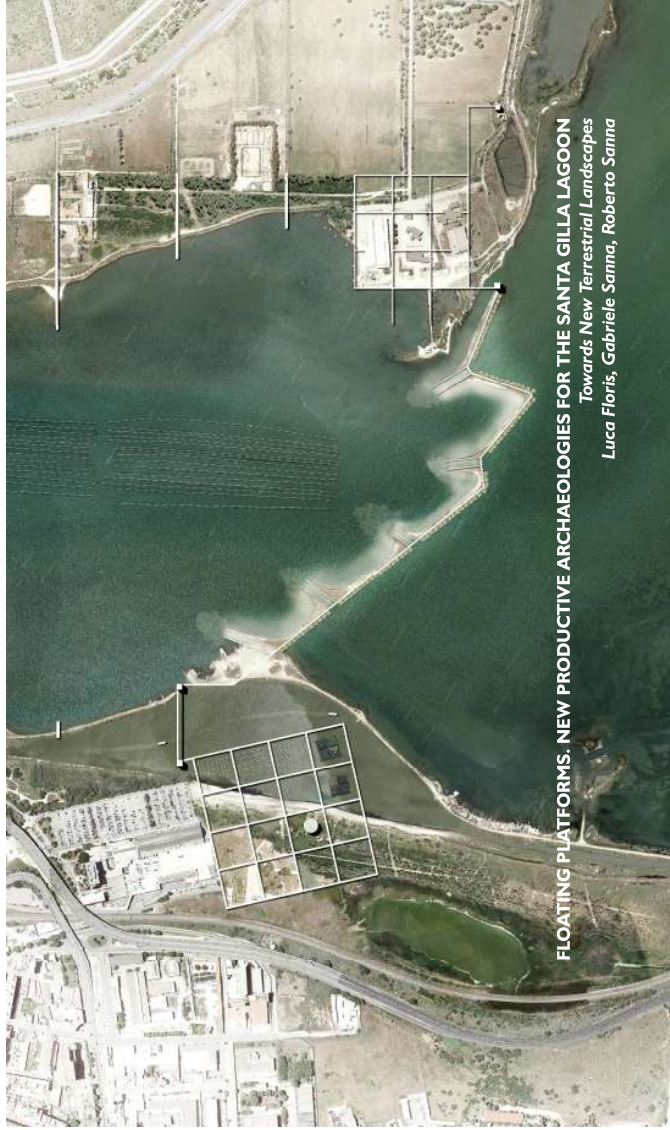
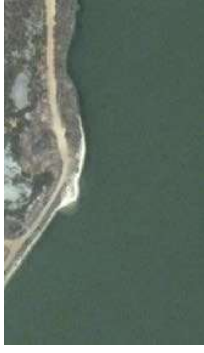
El Laboratori de Tesi de Postgrau Productive Landscapes – FORMA TERRAE, dins del Màster en Arquitectura, i el Màster Internacional de Segon Nivell en Arquitectura del Paisatge, promogut pel DICAAR i l'Ajuntament de Carbonia, s'han unit sota el tema "Towards New Terrestrial Landscapes". Aquest projecte combina investigació experimental i pràctica de disseny, abordant ecologia, medi ambient i ús de recursos naturals com a base per a la regeneració del paisatge. Forma Terrae ha explorat l'excavació, el cultiu i l'extracció del sòl, generant noves formes de modelització productiva i estratègies per a l'ecologia de l'espai públic. Els projectes destaquen pel rigor temàtic, la profunditat a diverses escales i la capacitat de transformar la interpretació de l'espai, des de l'escala urbana fins a les estructures ecològiques específiques. L'ensenyament se centra en reptes reals i territoris fràgils, desenvolupant estratègies experimentals alineades amb l'Agenda Paris 2030 i la Convenció Europea del Paisatge, i preparant els estudiants per intervenir en contextos interdisciplinaris i internacionals.

El Laboratorio de Tesis de Posgrado Productive Landscapes – FORMA TERRAE, dentro del Máster en Arquitectura, y el Máster Internacional de Segundo Nivel en Arquitectura del Paisaje, promovido por el DICAAR y el Ayuntamiento de Carbonia, se han unido bajo el tema "Towards New Terrestrial Landscapes". Este proyecto combina investigación experimental y práctica de diseño, abordando ecología, medio ambiente y uso de recursos naturales como base para la regeneración del paisaje. Forma Terrae ha explorado la excavación, el cultivo y la extracción del suelo, generando nuevas formas de modelización productiva y estrategias para la ecología del espacio público. Los proyectos destacan por su rigor temático, profundidad a diversas escalas y capacidad de reinterpretar el espacio, desde la escala urbana hasta las estructuras ecológicas específicas. La enseñanza se centra en retos reales y territorios frágiles, desarrollando estrategias experimentales alineadas con la Agenda Paris 2030 y la Convención Europea del Paisaje, y preparando a los estudiantes para intervenir en contextos interdisciplinarios e internacionales.

The Graduate Thesis Laboratory Productive Landscapes – FORMA TERRAE, within the Master's Degree in Architecture, and the Second-Level International Master's Degree in Landscape Architecture, promoted by DICAAR and the Municipality of Carbonia, have joined under the theme "Towards New Terrestrial Landscapes." This project combines experimental research with design practice, addressing ecology, environment, and the use of natural resources as a foundation for landscape regeneration. Forma Terrae has explored excavation, cultivation, and soil extraction, creating new forms of productive modeling and strategies for public space ecology. The projects stand out for their thematic rigor, multi-scale depth, and ability to reinterpret space, from the urban scale to specific ecological structures. Teaching focuses on real-world challenges and fragile territories, developing experimental strategies aligned with the Paris 2030 Agenda and the European Landscape Convention, preparing students to operate in interdisciplinary and international contexts.

Teachers: Antonio Angelillo, Giorgio Peghin, Adriano Dessi, João Nunes, João Gomes da Silva, Paolo Ceccon, Laura Zampieri

FLOATING PLATFORMS. NEW PRODUCTIVE ARCHAEOLOGIES FOR THE SANTA GILLA LAGOON
Towards New Terrestrial Landscapes
Luca Floris, Gabriele Sanna, Roberto Sanna

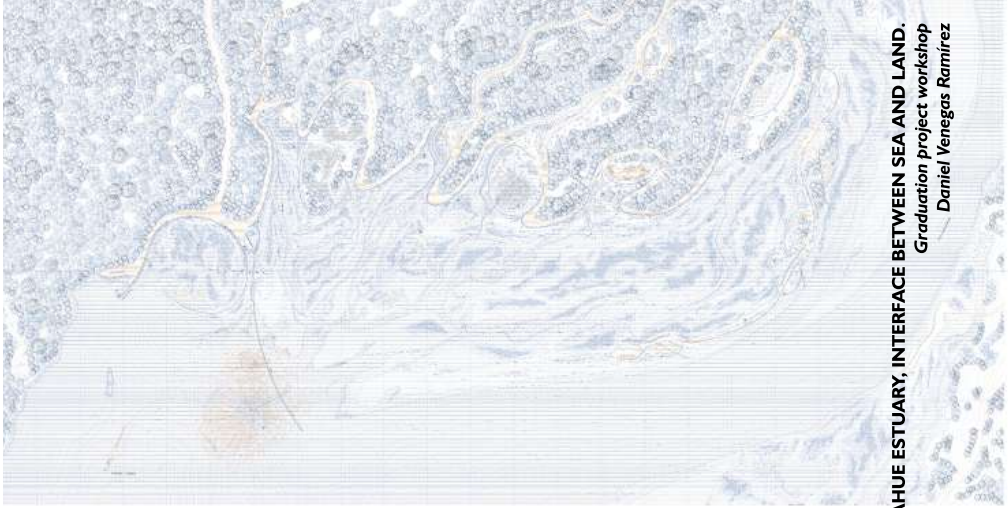
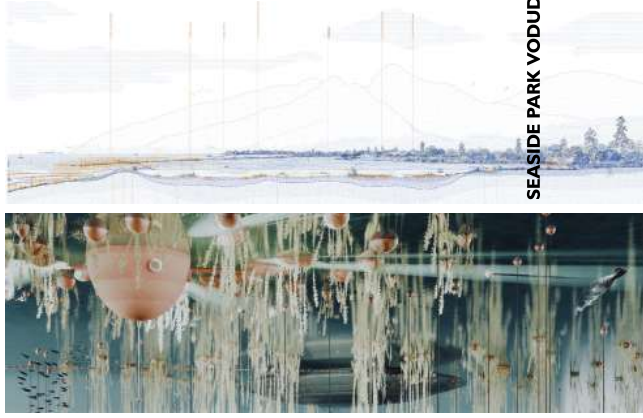

El Máster en Arquitectura del Paisatge (MAPA) de la Pontificia Universidad Católica de Chile és un programa de postgrau amb titulació professional i acadèmica. Ofereix un espai clau de reflexió teòrica, metodològica i instrumental, fomentant nous imaginaris en el disseny i la recerca del paisatge. L'objectiu és articular les dimensions ecològiques, socials i culturals d'un territori mitjançant intervencions precises i contextualitzades. Els estudiants desenvolupen conceptes i eines per afrontar desafiaments urbans, ecològics i socio-culturals amb un enfocament multiescalar i fortament arrelat al context local. Els projectes seleccionats reflecteixen un compromís amb problemàtiques locals i mostren la diversitat del paisatge xilè com a laboratori dinàmic per a estratègies de resiliència i diversitat. Conceptualment, aquests projectes entenen el paisatge com a representació estratègica del territori, infraestructura urbana vital i dipòsit de memòria cultural i ecològica, contribuint a la resiliència urbana i a la conservació del patrimoni. Mitjançant tallers de disseny, el programa integra exploració, teoria i tècnica, promovent una arquitectura del paisatge que sintetitza enfocaments disciplinaris diversos.

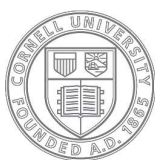
El Máster en Arquitectura del Paisaje (MAPA) de la Pontificia Universidad Católica de Chile es un programa de posgrado con titulación profesional y académica. Ofrece un espacio clave de reflexión teórica, metodológica e instrumental, fomentando nuevos imaginarios en el diseño e investigación del paisaje. Su objetivo es articular las dimensiones ecológicas, sociales y culturales de un territorio mediante intervenciones precisas y contextualizadas. Los estudiantes desarrollan conceptos y herramientas para abordar desafíos urbanos, ecológicos y socio-culturales con un enfoque multiescalar y fuertemente arraigado al contexto local. Los proyectos seleccionados reflejan compromiso con problemáticas locales y muestran la diversidad del paisaje chileno como laboratorio dinámico para estrategias de resiliencia y diversidad. Conceptualmente, estos proyectos entienden el paisaje como representación estratégica del territorio, infraestructura urbana vital y depósito de memoria cultural y ecológica, contribuyendo a la resiliencia urbana y conservación del patrimonio. Mediante talleres de diseño, el programa integra exploración, teoría y técnica, promoviendo una arquitectura del paisaje capaz de sintetizar enfoques disciplinarios diversos.

The Master's in Landscape Architecture (MAPA) Program at Pontificia Universidad Católica de Chile is a postgraduate program offering both professional and academic degrees. It provides a key space for theoretical, methodological, and instrumental reflection, fostering new imaginaries in landscape design and research. Its aim is to articulate a territory's ecological, social, and cultural dimensions through precise, contextual interventions. Students develop concepts and tools to address complex urban, ecological, and socio-cultural challenges using a multi-scalar approach deeply rooted in the local context. The selected projects show a commitment to local issues, highlighting the Chilean landscape as a dynamic laboratory for resilience and diversity strategies. Conceptually, these projects view landscape as a strategic territorial representation, a vital urban infrastructure, and a repository of cultural and ecological memory, contributing to urban resilience and heritage conservation. Through design workshops, the program integrates exploration, theory, and technical knowledge, promoting landscape architecture as a discipline capable of synthesizing diverse disciplinary approaches.

Teachers: Pablo Alfaro, Paula Aguirre, Gloria Saravia, Andrew Harris, Osvaldo Moreno, Danilo Martic, Ximena Arizaga, Alejandra Bosch

SEASIDE PARK VODUDAHUE ESTUARY, INTERFACE BETWEEN SEA AND LAND.
Graduation project workshop
Daniel Venegas Ramírez

La selecció del Departament d'Arquitectura del Paisatge de Cornell mostra treballs d'estudiants que integren disseny construïble i un enfocament situat en el món material. Els estudiants treballen de manera iterativa, combinant precisió tècnica, processos ecològics, complexitat social i experimentació amb materials. Els projectes afronten incertesa climàtica, degradació del sòl i desigualtat en l'accés a l'espai públic, aplicant estratègies que inclouen manteniment, successió, adaptació d'infraestructures i prototipatge especulatiu. Els projectes reflecteixen un compromís continu amb el paisatge com a lloc de co-producció, on l'adaptació climàtica i la renovació ecosocial es desenvolupen a través del treball de camp i la pràctica crítica. Aquesta aproximació coincideix amb tendències disciplinàries regeneratives i reparatives, valorant la gestió directa i la història del lloc com a eines de disseny, i demostrant que intervencions modestes poden generar canvis significatius al llarg del temps.

La selección del Departamento de Arquitectura del Paisaje de Cornell muestra trabajos de estudiantes que integran diseño construible y un enfoque situado en el mundo material. Los estudiantes trabajan de manera iterativa, combinando precisión técnica, procesos ecológicos, complejidad social y experimentación con materiales. Los proyectos enfrentan incertidumbre climática, degradación del suelo y desigualdad en el acceso al espacio público, aplicando estrategias que incluyen mantenimiento, sucesión, adaptación de infraestructuras y prototipado especulativo. Los proyectos reflejan un compromiso constante con el paisaje como sitio de co-producción, donde la adaptación climática y la renovación ecosocial se desarrollan mediante trabajo de campo y práctica crítica. Esta aproximación coincide con tendencias disciplinarias regenerativas y reparativas, valorando la gestión directa y la historia del lugar como herramientas de diseño, demostrando que intervenciones modestas pueden generar cambios significativos con el tiempo.

This selection from Cornell University's Department of Landscape Architecture highlights student work integrating buildable design and a situated approach to the material world. Students work iteratively, combining technical precision, ecological processes, social complexity, and material experimentation. Projects confront climate uncertainty, land degradation, and unequal access to public space, applying strategies including maintenance, succession, infrastructural adaptation, and speculative prototyping. The work reflects a sustained commitment to landscape as a site of co-production, where climate adaptation and eco-social renewal are pursued through fieldwork and reflective practice. This approach aligns with regenerative and reparative disciplinary trends, valuing hands-on management and site histories as design tools, showing that modest interventions can catalyze meaningful change over time.

**Teachers: Jamie Vanucch, Hannah Hopewell, Anne Weber,
Jennifer Birkeland, Maria Goula**

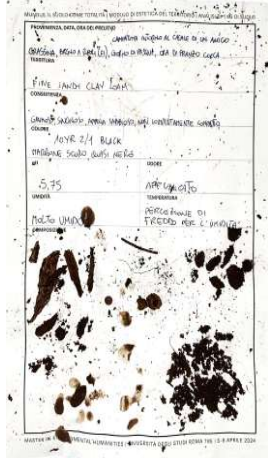

El Departament d'Arquitectura de Roma Tre presenta una selecció d'experiències docents de postgrau amb una visió comuna: repensar la naturalesa en l'arquitectura del paisatge contemporània. Lluny de veure-la com un conjunt d'elements no humans, es concep com una plataforma d'interaccions i comportaments entre formes de vida, intencions i intel·ligències diverses. Superant dicotomies com natural/artificial o humà/no humà, el paisatge és un espai de trobada entre intel·ligències distribuïdes. Les experiències docents exploren l'observació cognitiva de fenòmens visibles i invisibles, el pensament multiescalar, la sensibilitat temporal davant l'agència no humana, intervencions a escala 1:1 que revelen dinàmiques paisatgístiques, i tècniques de representació variades —dibuix, maquetes, fotografia i film— com a eines de reflexió i acció. Així, l'arquitectura del paisatge es planteja com un procés de negociació entre relacions dinàmiques més que com la resolució de problemes.

El Departamento de Arquitectura de Roma Tre presenta una selección de experiencias docentes de posgrado con una visión común: repensar la naturaleza en la arquitectura del paisaje contemporánea. Más allá de considerarla un conjunto de elementos no humanos, se entiende como una plataforma de interacciones y comportamientos entre diversas formas de vida, intenciones e inteligencias. Superando dicotomías como natural/artificial o humano/no humano, el paisaje se concibe como un espacio de encuentro entre inteligencias distribuidas. Las experiencias docentes exploran la observación cognitiva de fenómenos visibles e invisibles, pensamiento multiescalar, sensibilidad temporal ante la agencia no humana, intervenciones a escala 1:1 que revelan dinámicas paisajísticas, y técnicas de representación variadas —dibujo, maquetas, fotografía y cine— como herramientas de reflexión y acción. Así, la arquitectura del paisaje se plantea como un proceso de negociación entre relaciones dinámicas más que como solución de problemas.

The Department of Architecture at Roma Tre University presents a selection of postgraduate teaching experiences sharing a common vision: rethinking nature in contemporary landscape architecture. Rather than seeing it as a collection of non-human elements, nature is understood as a platform of interactions and behaviors among diverse life forms, intentions, and intelligences. Moving beyond binaries such as natural/artificial or human/non-human, landscape is conceived as a meeting space for distributed intelligences. Teaching experiences explore cognitive observation of visible and invisible phenomena, multiscale thinking, temporal sensitivity to non-human agency, 1:1 scale interventions revealing landscape dynamics, and diverse representational methods—drawing, modeling, photography, and film—as tools of reflection and action. Landscape architecture is thus presented as a negotiation among dynamic relationships rather than problem-solving.

Teachers: Annalisa Metta, Marco Ranzato

MUNDUS. SOIL AS WHOLENESS
 Department of Architecture, Department of Philosophy, Communication and Entertainment / II level Master
 Course in Environmental Humanities

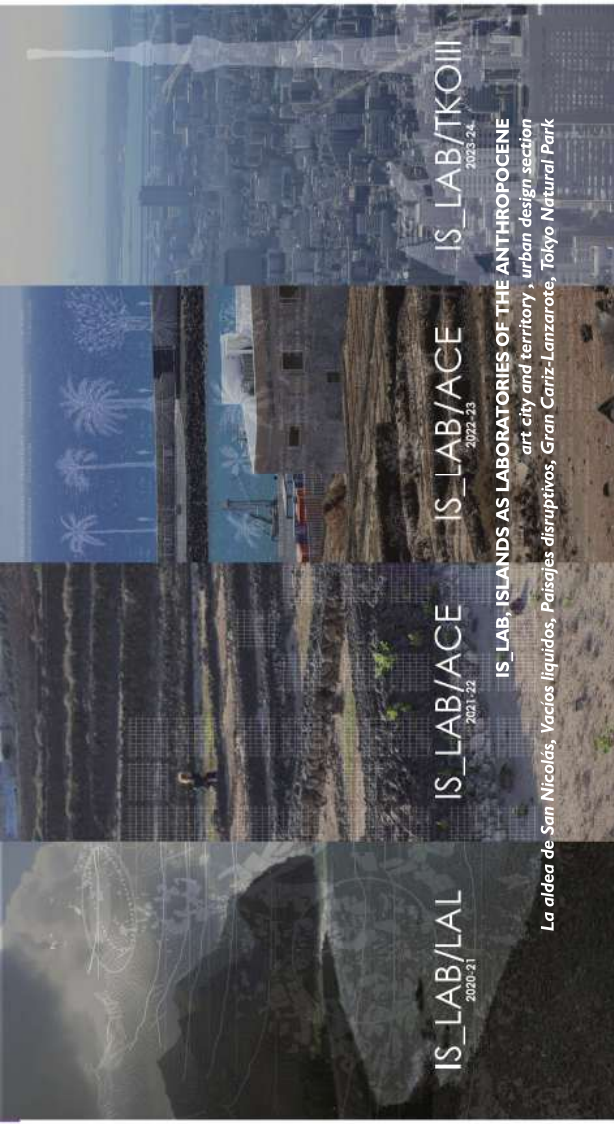

IS_LAB (Islands as Laboratories of the Anthropocene) és una línia de recerca del grup Urscapes de l'Institut Universitari de Turisme i Desenvolupament Sostenible (TIDES) de la ULPGC, desenvolupant recerca, docència i difusió internacional des del 2017. Els projectes presentats provenen de l'assignatura d'Arquitectura del Paisatge (Codi 43950) i es desenvolupen en entorns insulars, considerant els límits ambientals com laboratoris ideals per als reptes del canvi climàtic i la seva aplicabilitat en territoris continentals. Els tallers acadèmics han abordat diversos temes: la franja costanera del poble de San Nicolás a Gran Canaria (2020-21), la restauració de les salines del Naos a Lanzarote (2021-23), i estratègies per a la central de dipòsit de Breakwaters a la badia de Tòquio (2023-24). Els projectes combinen anàlisi crítica, disseny adaptatiu i intervencions que consideren la fragilitat ambiental i social de les illes com a laboratori de processos paisatgístics i sostenibles.

IS_LAB (Islands as Laboratories of the Anthropocene) es una línea de investigación del grupo Urscapes del Instituto Universitario de Turismo y Desarrollo Sostenible (TIDES) de la ULPGC, desarrollando investigación, docencia y difusión internacional desde 2017. Los proyectos presentados provienen de la asignatura de Arquitectura del Paisaje (Código 43950) y se desarrollan en entornos insulares, considerando los límites ambientales como laboratorios ideales para los retos del cambio climático y su aplicabilidad en territorios continentales. Los talleres académicos han abordado distintos temas: la franja costera del pueblo de San Nicolás en Gran Canaria (2020-21), la restauración de las salinas del Naos en Lanzarote (2021-23) y estrategias para el vertedero Breakwaters en la bahía de Tokio (2023-24). Los proyectos combinan análisis crítico, diseño adaptativo e intervenciones que consideran la fragilidad ambiental y social de las islas como laboratorio de procesos paisajísticos y sostenibles.

IS_LAB (Islands as Laboratories of the Anthropocene) is a research line of the Urscapes group at the University Institute of Tourism and Sustainable Development (TIDES) at ULPGC, developing research, teaching, and international dissemination since 2017. The projects presented originate from the Landscape Architecture course (Code 43950) and are conducted in island environments, considering environmental limits as ideal laboratories for climate change challenges and their applicability to continental territories. Academic workshops have addressed various themes: the coastal strip of San Nicolás Village in Gran Canaria (2020-21), restoration of the Naos salt flats in Lanzarote (2021-23), and strategies for the Breakwaters Central Landfill in Tokyo Bay (2023-24). The projects combine critical analysis, adaptive design, and interventions that treat the islands' environmental and social fragility as a laboratory for sustainable landscape processes.

Teachers: Jin Taira, María Isabel Álvarez, Noemí Tejera

Els tres projectes seleccionats per representar la nostra escola conceben l'arquitectura del paisatge com una pràctica situada i crítica, capaç d'afrontar la degradació ecològica i construir nous imaginaris territorials. Situats a la zona central de Xile, sorgeixen en contextos de crisi sistèmica: escassetat d'aigua, usos informals, pèrdua de biodiversitat, erosió i deteriorament del paisatge. L'aigua actua com a matèria i estructura, definint lògiques espacials, temporalitats i estratègies adaptatives. Els paisatges es tracten com a sistemes dinàmics amb règims d'ocupació híbrids, combinant rehabilitació ecològica, ús públic, pedagogia ambiental i revitalització cultural. La memòria i la identitat es mobilitzen com a dispositius afectius, generant reconeixement i pertinença. Així, el paisatge esdevé infraestructura de cohesió socioecològica i eina multiescalar per a la regeneració, la justícia territorial i la revitalització ciutadana.

Los tres proyectos seleccionados para representar nuestra escuela conciben la arquitectura del paisaje como una práctica situada y crítica, capaz de enfrentar la degradación ecológica y generar nuevos imaginarios territoriales. Ubicados en la zona central de Chile, surgen en contextos de crisis sistémica: escasez de agua, usos informales, pérdida de biodiversidad, erosión y deterioro del paisaje. El agua funciona como materia y estructura, definiendo lógicas espaciales, temporalidades y estrategias adaptativas. Los paisajes se abordan como sistemas dinámicos con regímenes híbridos, combinando rehabilitación ecológica, uso público, pedagogía ambiental y revitalización cultural. Memoria e identidad se movilizan como dispositivos afectivos, creando reconocimiento y pertenencia. El paisaje se entiende como infraestructura socioecológica y herramienta multiescalar para regeneración, justicia territorial y revitalización ciudadana.

The three projects selected to represent our school conceive landscape architecture as a situated and critical practice, capable of addressing ecological degradation and creating new territorial imaginaries. Located in central Chile, they emerge in contexts of systemic crisis: water scarcity, informal uses, biodiversity loss, erosion, and landscape deterioration. Water operates as both material and structure, shaping spatial logics, temporalities, and adaptive strategies. Landscapes are treated as dynamic systems with hybrid regimes, combining ecological restoration, public use, environmental education, and cultural revitalization. Memory and identity act as affective devices, fostering recognition and belonging. Landscape is understood as socio-ecological infrastructure and a multiscale tool for ecological regeneration, territorial justice, and civic revitalization. cohesion infrastructure and a tool for ecological regeneration and territorial justice.

**Teachers: Ricardo Rivero Celis, Claudia Lopez Huerta,
Jadille Mussa Castellano**

**MASTER PLAN – CAJÓN DEL RÍO COLINA PARK: REDISCOVERING AND ENABLING
A SCLEROPHYLL FOOTHILL RIVER LANDSCAPE, COLINA, METROPOLITAN REGION**
Final Degree Project, Bachelor's Degree in Landscape Architecture
Valeria Cartes Urrutia

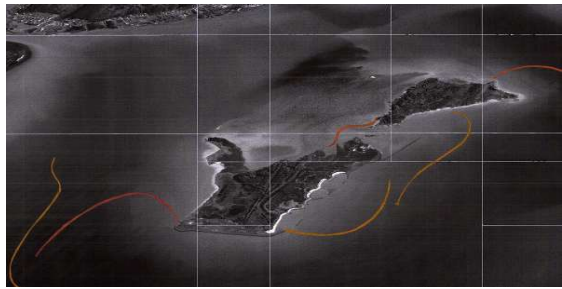
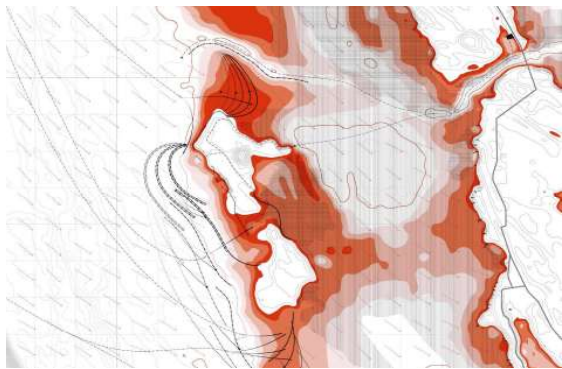
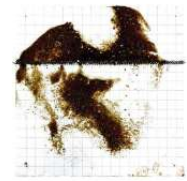
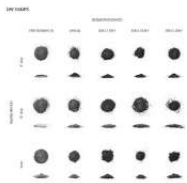
La proposta del Departament d'Arquitectura del Paisatge de la University of Virginia es va seleccionar entre estudiants de màster que van analitzar la Badia de Chesapeake i la North Slope d'Alaska. Es tracta de paisatges amplis, dinàmics, en part costaners i essencialment rurals. Aquests interessos han estat un tema central del programa els darrers cinc anys, vinculat a la nostra ubicació geogràfica en un estat costaner i majoritàriament rural. Els projectes seleccionats van ser desenvolupats per grups de 3-4 estudiants. El nucli del nostre currículum fomenta que els estudiants desenvolupin la seva veu i articulin els seus valors. Les col·laboracions semestral requereixen fricció i cohesió, debat i coordinació, habilitats crítiques per al treball en grans paisatges. Els projectes integren tradició i innovació i la relació entre història i innovació guia el millor treball del programa, explorant infraestructures naturals i noves estratègies de preservació i restauració de grans paisatges canviants.

La propuesta del Departamento de Arquitectura del Paisaje de la University of Virginia fue seleccionada entre estudiantes de posgrado que estudiaron la Bahía de Chesapeake y la North Slope de Alaska. Son paisajes amplios, dinámicos, parcialmente costeros y esencialmente rurales. Estas preocupaciones han sido un tema central del programa durante los últimos cinco años, relacionado con nuestra ubicación geográfica en un estado costero y mayormente rural. Los proyectos seleccionados fueron desarrollados por grupos de 3-4 estudiantes. El núcleo de nuestro plan de estudios fomenta que los estudiantes desarrollen su voz y articulen sus valores. Las colaboraciones semestrales requieren fricción y cohesión, debate y coordinación, habilidades críticas para trabajar en grandes paisajes. Los proyectos integran tradición e innovación y la relación entre historia e innovación guía el mejor trabajo del programa, explorando infraestructuras naturales y nuevas estrategias de preservación y restauración de grandes paisajes en transformación.

The University of Virginia Department of Landscape Architecture submission was selected from graduate studios examining Chesapeake Bay and the Alaskan North Slope. These landscapes are large, dynamic, partially coastal, and primarily rural. These concerns have been a central theme of the program over the past five years, linked to our geographic location in a largely rural coastal state. The selected projects were developed by groups of 3-4 students. Our core curriculum encourages students to develop their voice and articulate their values. Semester-long collaborations require both friction and cohesion, debate, and coordination—critical skills for large landscape work. The projects integrate tradition and innovation, and the relationship between history and innovation guides the best work in the program, exploring natural infrastructures and new strategies for preserving and restoring rapidly changing large landscapes.

Teachers: Bradley Cantrell, Leena Cho, Brian Davis, Matthew Jull,
William Shivers

BAY DATUM: WEAVING THE LITTORAL LINE
LAR 7020 Prototyping the Bay: Landscape as Medium
 Ailsa Thai, Andre Grospe, Judy Chen

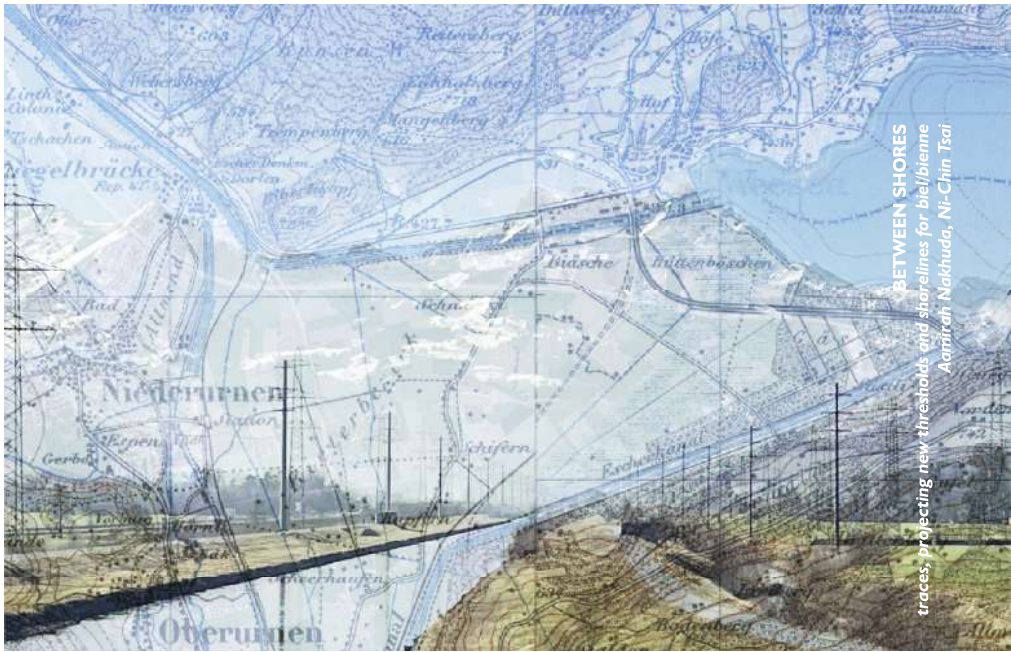

Ensenyar arquitectura del paisatge implica promoure una manera de treballar basada en el procés, que fomenta el pensament multiescalar i accepta una oscil·lació constant entre precisió i ambigüitat, entre el detall i la visió global, guiada per principis generals però atenta al context específic. Els projectes seleccionats comparteixen una sensibilitat envers les dinàmiques del temps i la sedimentació com a força formativa en el paisatge suís, explorant com el paisatge pot emergir d'aquests processos. Situats en zones transformades per la correcció històrica dels rius, els projectes reflexionen críticament sobre aquest llegat i proposen noves formes de relació amb el litoral. El disseny neix d'un diàleg entre tècniques digitals i manuals que revelen qualitats atmosfèriques sovint intangibles. En sintonia amb el tema "Natural Intelligence?!", aquestes obres entenen el disseny com una eina per activar processos naturals capaços de generar hàbitats diversos per a flora, fauna i humans.

Enseñar arquitectura del paisaje supone fomentar una forma de trabajo basada en el proceso, que estimula el pensamiento multiescalar y asume una oscilación constante entre la precisión y la ambigüedad, entre el detalle y la visión general, guiada por principios pero sensible al contexto. Los proyectos seleccionados comparten una sensibilidad hacia las dinámicas del tiempo y la sedimentación como fuerza formativa del paisaje suizo, explorando cómo el paisaje puede emerger de estos procesos. Situados en áreas marcadas por la corrección histórica de los ríos, reflexionan críticamente sobre ese legado e imaginan nuevas relaciones con el litoral. El diseño surge del diálogo entre técnicas digitales y manuales que revelan cualidades atmosféricas intangibles. En coherencia con el tema "Natural Intelligence?!", estas obras conciben el diseño como una herramienta para activar procesos naturales capaces de generar hábitats complejos para flora, fauna y personas.

Teaching landscape architecture means cultivating a process-based practice that encourages multi-scalar thinking and embraces constant oscillation—between precision and ambiguity, between the large and the small—guided by overarching principles while remaining sensitive to specific contexts. The selected projects share a sensitivity to time and sedimentation as formative forces in the Swiss landscape, revealing how landscape can emerge by staging and guiding such processes. Located in sites shaped by historic river corrections, they critically reflect on this legacy and propose renewed relationships with the littoral. Design emerges through an interplay of digital and manual techniques, revealing often intangible atmospheric qualities. In dialogue with the Biennial's theme "Natural Intelligence?!", these works position design as a means to engage natural processes—harnessing their form and impact—to establish multi-layered habitats for flora, fauna, and humans.

Des de 2017, el Politecnico di Milano ofereix el Màster en Arquitectura del Paisatge, actualment coordinat pel professor Federico Zanfi. L'experiència de disseny, entesa com una forma crítica de coneixement més que com una simple resolució de problemes, és el fonament del programa. S'articula al voltant de tres conceptes —Land, Landscape, Heritage— que es desenvolupen a través de quatre eixos principals. El primer reconeix la dimensió del paisatge com a component essencial en el disseny urbà i territorial. El segon defensa una formació polièdrica, alimentada per la cultura politècnica i disciplines com l'arquitectura, l'urbanisme o les ciències ambientals. El tercer entén el disseny del paisatge com a acció de conservació, cura i transformació crítica dels territoris. Finalment, Itàlia es presenta com un camp d'experimentació privilegiat, on la diversitat i fragilitat del territori ofereixen oportunitats úniques per al disseny contemporani del paisatge.

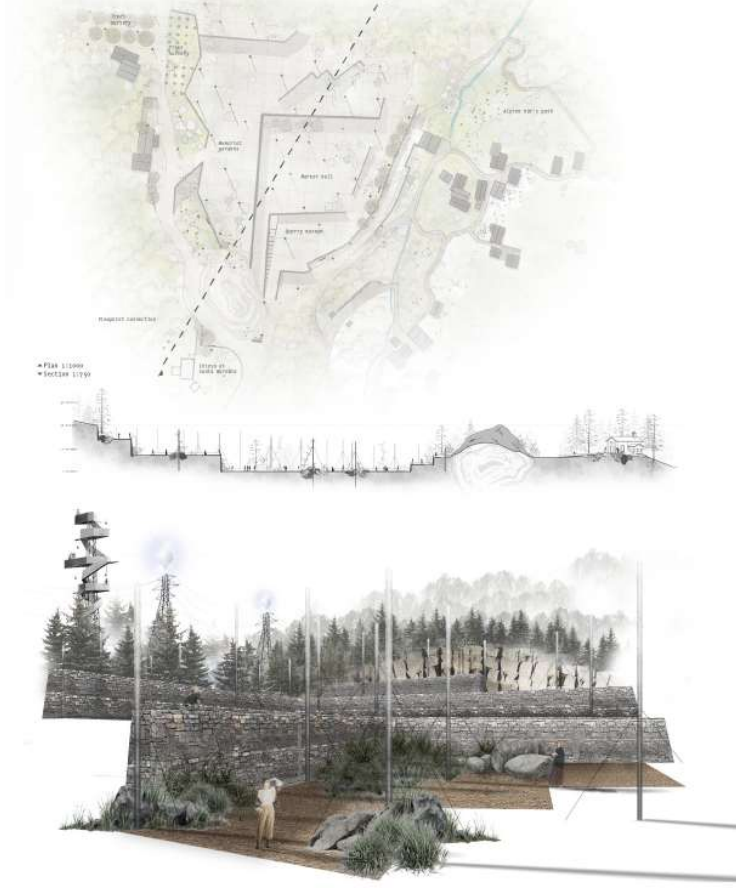
Desde 2017, el Politecnico di Milano ofrece el Máster en Arquitectura del Paisaje, actualmente coordinado por el profesor Federico Zanfi. La experiencia de diseño, entendida como una forma crítica de conocimiento más que como mera resolución de problemas, constituye la base del programa. Se estructura en torno a tres conceptos —Land, Landscape, Heritage— desarrollados a través de cuatro ejes principales. El primero reconoce la dimensión paisajística como componente esencial del diseño urbano y territorial. El segundo promueve una formación apoyada en la cultura politécnica y en disciplinas como la arquitectura, el urbanismo o las ciencias ambientales. El tercero aborda el diseño del paisaje como práctica de conservación, cuidado y transformación crítica de los territorios. Finalmente, Italia se concibe como un laboratorio de experimentación, donde la diversidad y fragilidad del territorio ofrecen oportunidades únicas para el diseño contemporáneo del paisaje.

Since 2017, the Politecnico di Milano has offered a Master's in Landscape Architecture, currently coordinated by Prof. Federico Zanfi. Design practice, understood as a critical form of knowledge rather than mere problem-solving, forms the foundation of the program. It connects three core terms —Land, Landscape, Heritage— developed through four guiding themes. The first recognizes the landscape dimension as a key component of urban and territorial design. The second promotes a multidisciplinary education grounded in the polytechnic tradition, drawing from architecture, urbanism, and environmental sciences. The third frames landscape design as an act of conservation, care, and critical transformation of changing contexts. Finally, Italy's diverse and fragile territory serves as an international laboratory, offering a privileged testing ground for contemporary landscape design and experimentation.

POLITECNICO
MILANO 1863

**Teachers: F. Garofalo, C. Geroldi, P. Bozzuto, M. Gabrielli, S. Gangemi,
A. Longo, M. Mancini, C. Masera, A. Oldani, S. Protasoni,
G. Ravazzani, SA. Sapone, M. Secchi, H. Strode, F. Zanfi**

ALPINE INSTABILITIES. REGENERATING FORMER EXTRACTIVE SITES IN THE ALPS
 Landscape Design Studio 2 (Critical Grounds Lab-Alpine Instabilities)
 Stella Gelmini, M. Camilla Katich, Luis M. Ocampo, Laura C. Parra

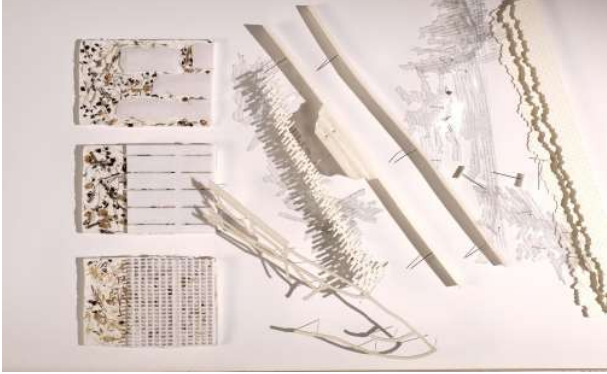
Els cinc projectes **New Coasts** de la **University of Greenwich** (Londres, Regne Unit) representen la culminació de tres anys de treball entorn del concepte de "paisatges com tapissos": composicions denses, estratificades i multiescalars que relaten les transformacions climàtiques del Tàmesi i el Mar del Nord. Els projectes integren anàlisis que van des de les rutes marítimes fins a la degradació d'infraestructures abandonades o les espècies vegetals en perill en zones protegides. Després de la pandèmia, el programa va impulsar un enfocament col·lectiu i experimental, combinant treball de camp amb tallers de maquetes i noves tècniques de representació. Els estudiants, de primer i últim any del màster, van desenvolupar propostes locals i estratègiques, aprenent de manera cooperativa i co-curant una exposició pública. Cinc criteris van guiar la selecció dels projectes: rigor analític, contextualització territorial, treball col·lectiu, experimentació formal i precisió tècnica. Aquest enfocament ha inspirat noves pràctiques materials dins del Departament i altres àmbits de la **School of Design**.

Los cinco proyectos **New Coasts** de la **University of Greenwich** (Londres, Reino Unido) representan la culminación de tres años de trabajo en torno al concepto de "paisajes como tapices": composiciones densas, estratificadas y multiescalares que narran las transformaciones climáticas del Támesis y el Mar del Norte. Los proyectos abordan desde rutas marítimas y patrones migratorios hasta la degradación de infraestructuras abandonadas o la pérdida de especies en zonas protegidas. Tras la pandemia, el programa promovió un enfoque colectivo y experimental, combinando trabajo de campo con talleres de maquetas y nuevas técnicas de representación. Los estudiantes, de primero y último año del máster, desarrollaron propuestas locales y estratégicas, aprendiendo de manera colaborativa y co-curando una exposición pública. Cinco criterios guiaron la selección: rigor analítico, contextualización territorial, trabajo colectivo, experimentación formal y precisión técnica. Este enfoque ha inspirado nuevas prácticas materiales dentro del Departamento y otras áreas de la **School of Design**.

*The five **New Coasts** projects from the **University of Greenwich** (London, UK) mark the culmination of three years exploring the idea of "landscapes as tapestries": dense, layered, multi-scalar compositions narrating the climate-impacted transformations of the Thames and the North Sea. The projects range from studies of shipping routes and migration patterns to the decay of abandoned infrastructures and endangered plant habitats. Following the Covid pandemic, the program fostered a collective and experimental approach, combining fieldwork with model-making and advanced representation techniques. Students—both first- and final-year **MLA** participants—developed local and strategic proposals while co-curating a public exhibition. The selection is based on five criteria: analytical rigour, territorial contextualisation, collective work and care, experimentation in design and representation, and technical precision. This "tapestry" approach has since inspired new material practices across the Department and within the broader **Greenwich School of Design**.*

Teachers: Ed Wall, Helena Rivera

FRAGILE COASTS: NATIONAL CYCLE ROUTE 51
 MLA Landscape Architecture
 Rachel Clements

Simposi

**Simposio
Symposium**

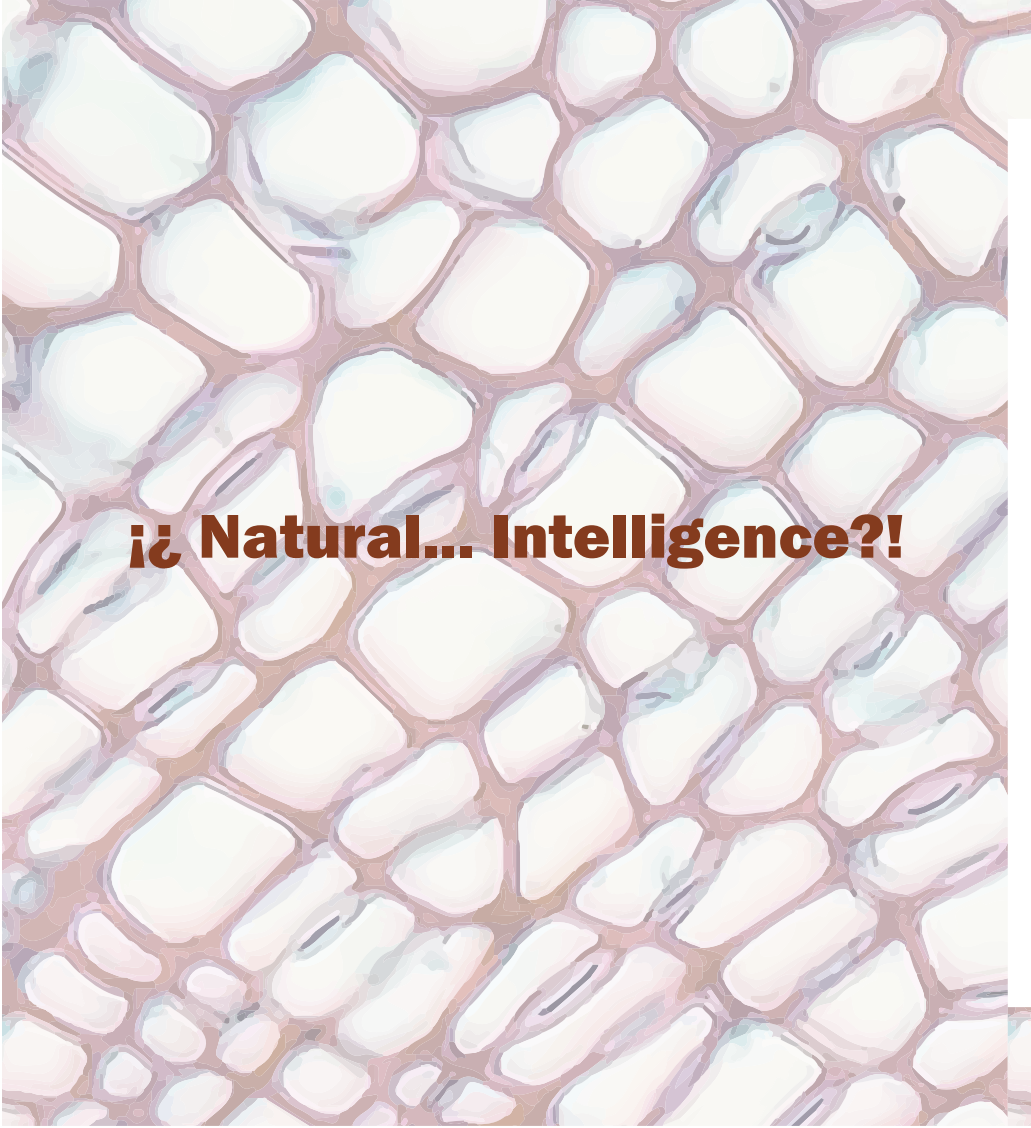
¿Natural ... Intelligence?!

Ponents de la Jornada

Ponents del dia

KeyNote speakers

Palau de la Música, Petit Palau

A microscopic image of plant tissue, likely a cross-section of a leaf, showing a network of cells with thick, brownish cell walls and lighter, yellowish-green interiors. The cells are irregular in shape, forming a honeycomb-like pattern. Overlaid on this image is the text "¿ Natural... Intelligence?!" in a bold, brown, serif font.

¿ Natural... Intelligence?!

Intel·ligència Natural?!

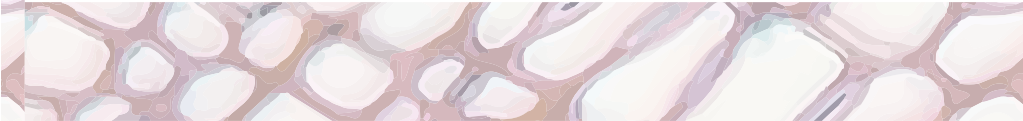
Abraçant el coneixement multifacètic en l'era de la IA

En una era en què la intel·ligència artificial està transformant ràpidament la nostra relació amb el disseny, la 13a Biennial Internacional de Paisatge de Barcelona planteja una pregunta que és alhora interrogativa i exclamativa: “Intel·ligència Natural?!” Aquest tema provocador ens convida a mirar més enllà de la dicotomia entre allò natural i allò artificial, fomentant l'exploració del ric ecosistema d'intel·ligències que donen forma als nostres paisatges, un territori on la computació es troba amb la botànica, on la saviesa indígena conversa amb l'aprenentatge algorítmic, i on l'art serveix com a traductor entre formes de coneixement que d'altra manera romandrien desconnectades.

La tensió intencional a “Intel·ligència Natural?!” captura l'esperit del nostre moment contemporani, un temps tant de qüestionament com de revelació. Què podríem descobrir si expandim la nostra comprensió de la intel·ligència més enllà de l'humà i la màquina per incloure la vasta comunitat de vida que ens envolta? Com podria evolucionar la nostra pràctica si reconeixem que la intel·ligència no és simplement quelcom que poseïm o creem, sinó quelcom en què estem “inextricablement enredats i imbuïts” (Bridle, 2023)?

Considerem la paradoxa de la mesura: com més precisament intentem quantificar certs aspectes dels paisatges, més algunes qualitats eludeixen l'observació. Aquesta tensió entre allò mesurable i allò inefable resideix al cor de la relació de l'arquitectura del paisatge amb la tecnologia. Les nostres eines d'IA més sofisticades revelen certs patrons mentre enfosqueixen altres que segueixen sent experiencials, corporals i resistents a la comprensió algorítmica. Això no és un fracàs de la tecnologia, sinó més aviat una crida a múltiples modes de coneixement, cadascun amb les seves pròpies fortaleeses i limitacions.

Com assenyala Woltz (2022), “la terra és plena, plena d'històries, significats i records que informen la nostra relació amb el lloc”. Aquestes narratives romanen incrustades al propi paisatge, esperant ser descobertes a través d'una observació acurada i un compromís respectuós. Aquesta comprensió posiciona l'arquitectura del paisatge no merament com una disciplina tècnica, sinó com una pràctica de traducció, revelant les múltiples intel·ligències ja inscrites en els nostres entorns.

Els sistemes de coneixement indígena expandeixen encara més la nostra concepció de la intel·ligència en demostrar com les comunitats desenvolupen comprensions íntimes i generacionals dels patrons ecològics (Shah, 2024). Aquestes perspectives desafien els marcs de coneixement dominants en reformular els entorns com a 'biomes' cultural-ecològics integrats on “els boscos, els monsons i les muntanyes són mediadors clau” en la cosmologia d'una comunitat.

El món vegetal en si mateix ofereix un model particularment il·luminador per a reimaginar la intel·ligència. Component el 99,7% de la biomassa terrestre, les plantes han desenvolupat capacitats sofisticades de resolució de problemes sense sistemes neuronals centralitzats (Mancuso, 2024). Es comuniquen a través de xarxes micorríziques, memoritzen experiències, prenen decisions i s'adapten a les condicions canviants a través d'una intel·ligència distribuïda en lloc d'un processament jeràrquic. Aquest enfocament descentralitzat de la construcció de coneixement suggereix alternatives tant als paradigmes centrats en l'ésser humà com als centrats en la màquina, una tercera via que podria informar com integrem la IA en la pràctica del paisatge sense abandonar la base profundament relacional de la professió.

Com percebem i interactuem amb formes d'intel·ligència que operen a escales i temporalitats radicalment diferents de les nostres? Aquí, la pràctica artística esdevé essencial. Les arts visuals i l'animació experimental ofereixen eines úniques per a fer visibles les intel·ligències invisibles que ens envolten. Una nova generació d'artistes/programadors reflexiona sobre com “la IA generativa és un mirall, més o menys realista, més o menys distorsionat, del que li demanem que imiti; una anàlisi del conjunt de dades amb què ha estat entrenada. [...] En la imitació apareix l'anàlisi, la mirada reflexiva del mirall, i de vegades la sorpresa de combinacions inesperades, potser plausibles, potser incongruents” (Estampa, 2023). A través de la visualització creativa, podem fer perceptibles les subtils comunicacions entre les plantes, els complexos algoritmes que impulsen l'aprenentatge automàtic o el coneixement ecològic incrustat en les pràctiques culturals. L'art funciona no només com a il·lustració, sinó com una forma d'intel·ligència en si mateixa, una que tanca bretxes conceptuals entre altres formes de coneixement.

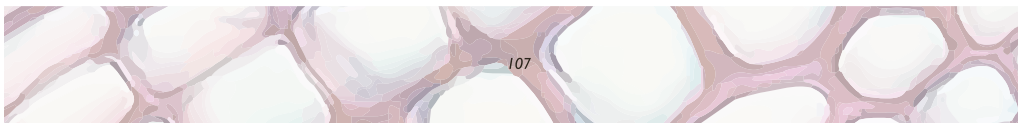

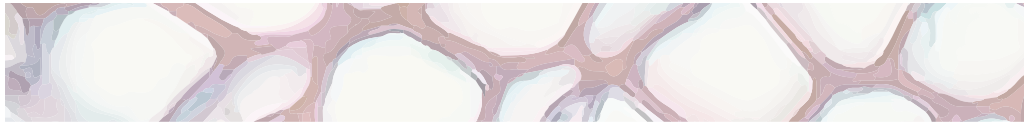
Les implicacions per a l'arquitectura del paisatge són profundes. Els professionals es posicionen no com a genis singulars que imposen una visió sobre una natura passiva, sinó com a facilitadors de converses entre diferents intel·ligències, creant espais on la innovació humana, la capacitat tecnològica, la saviesa ecològica i el coneixement cultural poden coexistir i amplificar les fortaleces de cadascun. Aquest enfocament crea “una ecologia social que prefigura encara més possibilitats per a l'emergència de formes riques de conèixer i fer que estan orientades cap al floriment planetari” (Timmerman, 2017).

La 13a Biennial Internacional de Paisatge de Barcelona es posiciona així a la frontera d'un nou paradigma, un que abraça la intel·ligència natural no en oposició a la intel·ligència artificial, sinó com a part d'un continu de formes de coneixement que poden informar-se i enriquir-se mútuament. A través d'exposicions, premis i simposis, la Biennial crea espais perquè professionals, acadèmics i estudiants explorin aquest complex territori amb sensibilitat i visió, desenvolupant enfocaments que amplifiquin en lloc d'anul·lar la multitud d'intel·ligències ja presents als nostres paisatges.

En última instància, “Intel·ligència Natural?!” no és simplement un tema, sinó una invitació a expandir la nostra comprensió més enllà de les dicotomies familiars, a reconèixer la intel·ligència en les seves múltiples formes i a crear paisatges que honorin la saviesa dels arbres, el sol, els sistemes hídrics, les comunitats indígenes i la innovació tecnològica. Ens desafia a desenvolupar pràctiques de paisatge que siguin simultàniament humils i ambiciosos: humils en reconèixer la profunda intel·ligència ja present en els sistemes naturals, i ambiciosos en la nostra visió de com l'arquitectura del paisatge podria facilitar noves relacions entre aquestes diverses formes de coneixement.

Marina Cervera,
Directora Executiva de la Biennial Internacional d'Arquitectura del Paisatge de Barcelona.

Inteligencia Natural?!

Abrazando el conocimiento multifacético en la erda de la IA

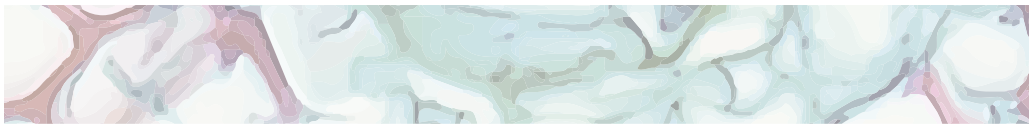
En una era en la que la inteligencia artificial está transformando rápidamente nuestra relación con el diseño, la 13ª Bienal Internacional de Paisaje de Barcelona plantea una pregunta que es a la vez interrogativa y exclamativa: “¿Inteligencia Natural?!” Este tema provocador nos invita a mirar más allá de la dicotomía entre lo natural y lo artificial, fomentando la exploración del rico ecosistema de inteligencias que dan forma a nuestros paisajes, un territorio donde la computación se encuentra con la botánica, donde la sabiduría indígena conversa con el aprendizaje algorítmico, y donde el arte sirve como traductor entre formas de conocimiento que de otro modo permanecerían desconectadas.

La tensión intencional en “¿Inteligencia Natural?!” captura el espíritu de nuestro momento contemporáneo, un tiempo tanto de cuestionamiento como de revelación. ¿Qué podríamos descubrir si expandimos nuestra comprensión de la inteligencia más allá de lo humano y la máquina para incluir la vasta comunidad de vida que nos rodea? ¿Cómo podría evolucionar nuestra práctica si reconocemos que la inteligencia no es simplemente algo que poseemos o creamos, sino algo en lo que estamos “inextricablemente enredados e imbuidos” (Bridle, 2023)?

Consideremos la paradoja de la medición: cuanto más precisamente intentamos cuantificar ciertos aspectos de los paisajes, más algunas cualidades eluden la observación. Esta tensión entre lo medible y lo inefable reside en el corazón de la relación de la arquitectura del paisaje con la tecnología. Nuestras herramientas de IA más sofisticadas revelan ciertos patrones mientras oscurecen otros que siguen siendo experienciales, corporales y resistentes a la comprensión algorítmica. Esto no es un fracaso de la tecnología, sino más bien una llamada a múltiples modos de conocimiento, cada uno con sus propias fortalezas y limitaciones.

Como señala Woltz (2022), “la tierra está llena, llena de historias, significados y recuerdos que informan nuestra relación con el lugar”. Estas narrativas permanecen incrustadas en el propio paisaje, esperando ser descubiertas a través de una observación cuidadosa y un compromiso respetuoso. Esta comprensión posiciona la arquitectura del paisaje no meramente como una disciplina técnica, sino como una práctica de traducción, revelando las múltiples inteligencias ya inscritas en nuestros entornos.

Los sistemas de conocimiento indígena expanden aún más nuestra concepción de la inteligencia al demostrar cómo las comunidades desarrollan comprensiones íntimas y generacionales de los patrones ecológicos (Shah, 2024). Estas perspectivas desafían los marcos de conocimiento dominantes al reformular los entornos como 'biomas' cultural-ecológicos integrados donde "los bosques, los monzones y las montañas son mediadores clave" en la cosmología de una comunidad.

El mundo vegetal en sí mismo ofrece un modelo particularmente iluminador para reimaginar la inteligencia. Componiendo el 99,7% de la biomasa terrestre, las plantas han desarrollado capacidades sofisticadas de resolución de problemas sin sistemas neuronales centralizados (Mancuso, 2024). Se comunican a través de redes micorrícicas, memorizan experiencias, toman decisiones y se adaptan a las condiciones cambiantes a través de una inteligencia distribuida en lugar de un procesamiento jerárquico. Este enfoque descentralizado de la construcción de conocimiento sugiere alternativas tanto a los paradigmas centrados en el ser humano como a los centrados en la máquina, una tercera vía que podría informar cómo integramos la IA en la práctica del paisaje sin abandonar la base profundamente relacional de la profesión.

¿Cómo percibimos e interactuamos con formas de inteligencia que operan en escalas y temporalidades radicalmente diferentes a las nuestras? Aquí, la práctica artística se vuelve esencial. Las artes visuales y la animación experimental ofrecen herramientas únicas para hacer visibles las inteligencias invisibles que nos rodean. Una nueva generación de artistas/programadores reflexiona sobre cómo "la IA generativa es un espejo, más o menos realista, más o menos distorsionado, de lo que le pedimos que imite; un análisis del conjunto de datos con el que ha sido entrenada. [...] En la imitación aparece el análisis, la mirada reflexiva del espejo, y a veces la sorpresa de combinaciones inesperadas, quizás plausibles, quizás incongruentes" (Estampa, 2023). A través de la visualización creativa, podemos hacer perceptibles las sutiles comunicaciones entre las plantas, los complejos algoritmos que impulsan el aprendizaje automático o el conocimiento ecológico incrustado en las prácticas culturales. El arte funciona no solo como ilustración, sino como una forma de inteligencia en sí misma, una que cierra brechas conceptuales entre otras formas de conocimiento.

Las implicaciones para la arquitectura del paisaje son profundas. Los profesionales se posicionan no como genios singulares que imponen una visión sobre una naturaleza pasiva, sino como facilitadores de conversaciones entre diferentes inteligencias, creando espacios donde la innovación humana, la capacidad tecnológica, la sabiduría ecológica y el conocimiento cultural pueden coexistir y amplificar las fortalezas de cada uno. Este enfoque crea “una ecología social que prefigura aún más posibilidades para la emergencia de formas ricas de conocer y hacer que están orientadas hacia el florecimiento planetario” (Timmerman, 2017).

La 13ª Bienal Internacional de Paisaje de Barcelona se posiciona así en la frontera de un nuevo paradigma, uno que abraza la inteligencia natural no en oposición a la inteligencia artificial, sino como parte de un continuo de formas de conocimiento que pueden informarse y enriquecerse mutuamente. A través de exposiciones, premios y simposios, la Bienal crea espacios para que profesionales, académicos y estudiantes exploren este complejo territorio con sensibilidad y visión, desarrollando enfoques que amplifiquen en lugar de anular la multitud de inteligencias ya presentes en nuestros paisajes.

En última instancia, “¿Inteligencia Natural?!” no es simplemente un tema, sino una invitación a expandir nuestra comprensión más allá de las dicotomías familiares, a reconocer la inteligencia en sus múltiples formas y a crear paisajes que honren la sabiduría de los árboles, el suelo, los sistemas hídricos, las comunidades indígenas y la innovación tecnológica. Nos desafía a desarrollar prácticas de paisaje que sean simultáneamente humildes y ambiciosas: humildes al reconocer la profunda inteligencia ya presente en los sistemas naturales, y ambiciosas en nuestra visión de cómo la arquitectura del paisaje podría facilitar nuevas relaciones entre estas diversas formas de conocimiento.

Marina Cervera,
Directora Ejecutiva de la Bienal Internacional de Arquitectura del Paisaje de Barcelona.

Natural Intelligence ?! Embracing Multifaceted Knowledge in the Age of AI

In an era when artificial intelligence is rapidly transforming our relationship with design, the 13th Barcelona International Landscape Biennial raises a question that is both interrogative and exclamatory: “Natural Intelligence?!”. This provocative theme invites us to look beyond the binary of natural versus artificial, encouraging exploration of the rich ecosystem of intelligences that shape our landscapes—a territory where computation meets botany, where indigenous wisdom converses with algorithmic learning, and where art serves as a translator between ways of knowing that might otherwise remain disconnected.

The intentional tension in “Natural Intelligence?!” captures the spirit of our contemporary moment—a time of both questioning and revelation. What might we discover if we expand our understanding of intelligence beyond the human and the machine to include the vast commonwealth of life around us? How might our practice evolve if we recognize that intelligence is not merely something we possess or create, but something in which we are “inextricably entangled and suffused” (Bridle, 2023)?

Consider the paradox of measurement: the more precisely we try to quantify certain aspects of landscapes, the more some qualities elude observation. This tension between the measurable and the ineffable lies at the heart of landscape architecture’s relationship with technology. Our most sophisticated AI tools reveal certain patterns while obscuring others that remain experiential, embodied, and resistant to algorithmic understanding. This is not a failure of technology, but rather a call for multiple modes of knowing—each with its own strengths and limitations.

As Woltz (2022) notes, “the land is full-full of stories, meanings, and memories that inform our relationship to place.” These narratives remain embedded in the landscape itself, waiting to be discovered through careful observation and respectful engagement. This understanding positions landscape architecture not merely as a technical discipline, but as a practice of translation—revealing the multiple intelligences already inscribed in our environments.

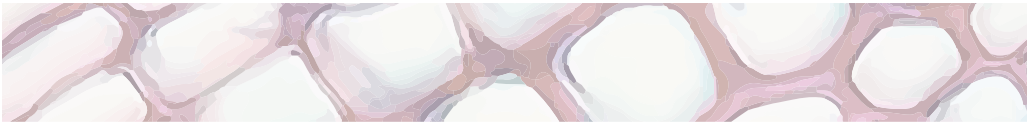

Indigenous knowledge systems further expand our conception of intelligence by demonstrating how communities develop intimate, generational understandings of ecological patterns (Shah, 2024). These perspectives challenge dominant knowledge frameworks by reframing environments as integrated cultural-ecological 'biomes' where "forests, monsoons, and mountains are key mediators" in a community's cosmology.

The plant world itself offers a particularly illuminating model for reimagining intelligence. Comprising 99.7% of Earth's biomass, plants have developed sophisticated problem-solving capacities without centralized neural systems (Mancuso, 2024). They communicate through mycorrhizal networks, memorize experiences, make decisions, and adapt to changing conditions through distributed intelligence rather than hierarchical processing. This decentralized approach to knowledge-making suggests alternatives to both human-centered and machine-centered paradigms—a third way that might inform how we integrate AI into landscape practice without abandoning the profession's deeply relational foundation.

How do we perceive and interact with forms of intelligence that operate on radically different scales and temporalities than our own? Here, artistic practice becomes essential. Visual arts and experimental animation offer unique tools for making visible the invisible intelligences that surround us. A new generation of artists/programmers reflects on how "generative AI is a mirror, more or less realistic, more or less distorted, of what we ask it to imitate; an analysis of the dataset with which it has been trained. [...] In imitation appears analysis, the reflective gaze of the mirror, and sometimes the surprise of unexpected combinations, perhaps plausible, perhaps incongruent" (Estampa, 2023). Through creative visualization, we can render perceptible the subtle communications between plants, the complex algorithms driving machine learning, or the ecological knowledge embedded in cultural practices. Art functions not merely as illustration but as a form of intelligence itself—one that bridges conceptual gaps between other ways of knowing.

The implications for landscape architecture are profound. Practitioners are positioned not as singular geniuses imposing vision upon passive nature, but as facilitators of conversations between different intelligences-creating spaces where human innovation, technological capability, ecological wisdom, and cultural knowledge can coexist and amplify each other's strengths. This approach creates "a social ecology that prefigures yet more possibility for the emergence of rich ways of knowing and making that are geared towards planetary flourishing" (Timmerman, 2017).

The 13th Barcelona International Landscape Biennial thus positions itself at the frontier of a new paradigm-one that embraces natural intelligence not in opposition to artificial intelligence, but as part of a continuum of ways of knowing that can inform and enrich each other. Through exhibitions, prizes, and symposia, the Biennial creates spaces for practitioners, academics, and students to explore this complex territory with sensitivity and vision-developing approaches that amplify rather than override the multitude of intelligences already present in our landscapes.

Ultimately, "Natural Intelligence?!" is not merely a theme but an invitation-to expand our understanding beyond familiar dichotomies, to recognize intelligence in its many forms, and to create landscapes that honor the wisdom of trees, soil, water systems, indigenous communities, and technological innovation. It challenges us to develop landscape practices that are simultaneously humble and ambitious: humble in recognizing the profound intelligence already present in natural systems, and ambitious in our vision of how landscape architecture might facilitate new relationships between these diverse ways of knowing.

Marina Cervera,
Executive Director of the International Biennial of Landscape Architecture of Barcelona.

James Bridle és escriptor, artista i tecnòleg, amb obres encarregades per galeries i institucions i exposades internacionalment, també en línia. Els seus escrits apareixen a revistes i diaris com Wired, The Atlantic, New Statesman, The Guardian i Financial Times. És autor de New Dark Age (2018) i Ways of Being (2022), i va escriure i presentar New Ways of Seeing per a BBC Radio 4 (2019). Les seves instal·lacions artístiques s'han vist a Europa, Amèrica del Nord i del Sud, Àsia i Austràlia, amb centenars de milers de visitants en línia. Ha rebut encàrrecs de Victoria & Albert Museum, Barbican, Artangel, Triennial d'Arquitectura d'Oslo i Biennial de Disseny d'Estambul, i premis d'Ars Electronica, Japan Media Arts Festival i Design Museum de Londres. La seva recerca sobre la Nova Estètica ha influït en múltiples disciplines creatives i ha inspirat debats i projectes que combinen art, tecnologia i cultura digital contemporània. Bridle explora la relació entre societat, mitjans i tecnologia en la cultura contemporània global.

James Bridle es escritor, artista y tecnólogo, con obras encargadas por galerías e instituciones y expuestas internacionalmente, también en línea. Sus escritos aparecen en revistas y periódicos como Wired, The Atlantic, New Statesman, The Guardian y Financial Times. Es autor de New Dark Age (2018) y Ways of Being (2022), y escribió y presentó New Ways of Seeing para BBC Radio 4 (2019). Sus instalaciones se han visto en Europa, América del Norte y del Sur, Asia y Australia, con cientos de miles de visitantes en línea. Ha recibido encargos de Victoria & Albert Museum, Barbican, Artangel, Trienal de Arquitectura de Oslo y Bienal de Diseño de Estambul, y premios de Ars Electronica, Japan Media Arts Festival y Design Museum de Londres. Su investigación sobre la Nueva Estética ha influido en múltiples disciplinas creativas y ha inspirado debates y proyectos que combinan arte, tecnología y cultura digital contemporánea. Bridle explora la relación entre sociedad, medios y tecnología en la cultura global contemporánea.

James Bridle is a writer, artist, and technologist, with works commissioned by galleries and institutions and exhibited worldwide, including online. His writings have appeared in Wired, The Atlantic, New Statesman, The Guardian, and Financial Times. He is the author of New Dark Age (2018) and Ways of Being (2022), and wrote and presented New Ways of Seeing for BBC Radio 4 (2019). His art installations have been seen in Europe, North and South America, Asia, and Australia, attracting hundreds of thousands of online visitors. He has received commissions from the Victoria & Albert Museum, Barbican, Artangel, Oslo Architecture Triennale, and Istanbul Design Biennial, and awards from Ars Electronica, Japan Media Arts Festival, and the Design Museum London. His research on the New Aesthetic has influenced multiple creative disciplines and inspired debates and projects combining art, technology, and contemporary digital culture. Bridle explores the relationship between society, media, and technology in global contemporary culture.

Thomas L. Woltz, director de Nelson Byrd Woltz Landscape Architects (NBW), lidera la seva firma en la creació artística i la revitalització de paisatges públics. Treballant a la intersecció de la cultura i l'ecologia per a la sostenibilitat de l'espai públic, Woltz ha expandit NBW incorporant científics i historiadors com a col·laboradors integrals en projectes que van des de la restauració ecològica en grans parcs urbans fins a entorns postindustrial i campus educatius. Aquest enfocament interdisciplinari revela històries oblidades del paisatge. Els projectes de NBW es desenvolupen actualment a trenta estats i dotze països. Woltz va estudiar a la Universitat de Virgínia i té un màster en arquitectura del paisatge i arquitectura, així com un doctorat honoris causa en Ciències Ambientals i Silvicultura per la Universitat Estatal de Nova York, Syracuse. És membre del Consell de Socis de l'American Society of Landscape Architects, va ser reconegut Innovador de l'Any per Wall Street Journal, i guardonat amb el Frederic Church Award 2025.

Thomas L. Woltz, director de Nelson Byrd Woltz Landscape Architects (NBW), dirige su firma en la creación artística y la revitalización de paisajes públicos. Trabajando en la intersección de cultura y ecología para la sostenibilidad del espacio público, Woltz ha ampliado NBW incorporando científicos e historiadores como colaboradores integrales en proyectos que van desde la restauración ecológica en grandes parques urbanos hasta sitios postindustriales y campus educativos. Este enfoque interdisciplinario revela historias olvidadas del paisaje. Los proyectos de NBW se desarrollan actualmente en treinta estados y doce países. Woltz estudió en la Universidad de Virginia y posee un máster en arquitectura paisajística y arquitectura, así como un doctorado honoris causa en Ciencias Ambientales y Silvicultura por la Universidad Estatal de Nueva York, Syracuse. Es miembro del Consejo de Socios de la American Society of Landscape Architects, fue nombrado Innovador de Diseño del Año por Wall Street Journal y recibió el Frederic Church Award 2025.

Thomas L. Woltz, principal of Nelson Byrd Woltz Landscape Architects (NBW), leads his firm in artistic creation and the revitalization of public landscapes. Working at the intersection of culture and ecology for sustainable public spaces, Woltz has expanded NBW to include scientists and historians as integral collaborators on projects ranging from ecological restoration in large urban parks to post-industrial sites and educational campuses. This interdisciplinary approach uncovers lost stories in the landscape. NBW's work currently spans thirty states and twelve countries. Woltz studied at the University of Virginia and holds a Master's in Landscape Architecture and Architecture, as well as an honorary Doctorate in Environmental Science and Forestry from the State University of New York, Syracuse. He is a Fellow of the American Society of Landscape Architects, named Design Innovator of the Year by Wall Street Journal, and awarded the Frederic Church Award 2025.

PEABODY ESSEX MUSEUM GARDEN

Divya és acadèmica i investigadora en estudis del paisatge, històries espacials i etnografia, centrant-se en la reciprocitat entre el paisatge i les narratives culturals dels llocs rurals d'Índia. Actualment cursa un doctorat a la Bartlett School of Architecture (UCL). La seva recerca explora com una comunitat indígena peripatètica anterior aporta una comprensió generacional del seu bioma muntanyós-monzònic-boscós a la vida, rituals i pràctiques espacials més sedentàries en aldees forestals. Durant dotze anys, ha desenvolupat i impartit a la Universitat CEPT estudis únics de recerca i disseny paisatgístic, basats en processos que aprofundeixen en les selves i aldees forestals de l'Índia. Les seves escoles d'hivern, amb viatges de camp, van documentar històries locals de boscos i arbrats sagrats als Ghats Occidentals. Ha presentat la seva docència i recerca en conferències internacionals, incloent el Consell Europeu d'Escoles d'Arquitectura del Paisatge, la UNESCO-Unitwin, ICOMOS i la ISVS.

Divya es académica e investigadora en estudios del paisaje, historias espaciales y etnografía, enfocándose en la reciprocidad entre el paisaje y las narrativas culturales de lugares rurales de India. Actualmente realiza un doctorado en la Bartlett School of Architecture (UCL). Su investigación examina cómo una comunidad indígena peripatética anterior aporta una comprensión generacional de su bioma montañoso-monzónico-forestal a la vida, rituales y prácticas espaciales más sedentarias en aldeas forestales. Durante doce años, ha desarrollado y enseñado en la Universidad CEPT estudios únicos de investigación y diseño paisajístico, basados en procesos que profundizan en las selvas y aldeas forestales de la India. Sus escuelas de invierno con viajes de campo documentaron historias locales de bosques y arboledas sagradas en los Ghats Occidentales. Ha presentado su docencia e investigación en conferencias internacionales, incluyendo el Consejo Europeo de Escuelas de Arquitectura del Paisaje, UNESCO-Unitwin, ICOMOS y el ISVS.

Divya is an academic and researcher in landscape studies, spatial histories, and ethnography, focusing on the reciprocity between landscape and cultural narratives in rural Indian contexts. She is currently pursuing a PhD at the Bartlett School of Architecture (UCL). Her research examines how a former peripatetic indigenous community provides a generational understanding of its monsoon-mountain-forest biome to current, more sedentary, village-based practices, rituals, and spatial life. Over the past twelve years, she has developed and taught at CEPT University unique research and landscape design studios based on process-driven exploration of India's forests and villages. Her winter schools, involving field trips, documented local stories of sacred groves and forests in the Western Ghats. She has presented her teaching and research at international conferences, including the European Council of Landscape Architecture Schools, UNESCO-Unitwin, ICOMOS, and the ISVS International Seminar on Vernacular Settlements.

ECOLOGICAL AND PLACE-SENSIBILITIES IN THE FOREST VILLAGES OF A MONSOON BIOME,
THE WESTERN GHATS MOUNTAINS, INDIA

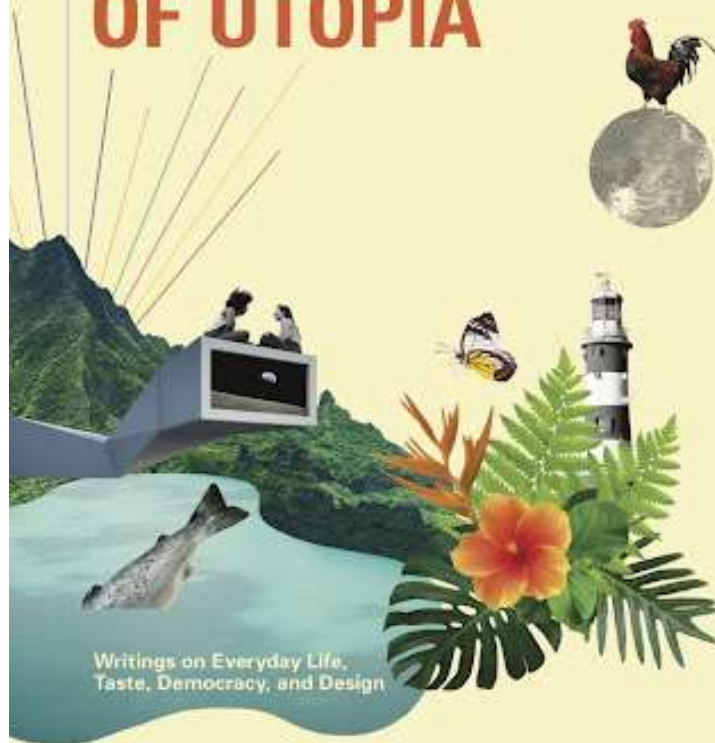
Tim Waterman és catedràtic de Teoria del Paisatge i director de col·laboració entre programes a la Bartlett School of Architecture de la UCL. La seva recerca explora imaginaris morals, polítics, socials, ecològics, radicals i utòpics, constituint la base per analitzar el poder i la democràcia, i com configuren l'espai públic, la vida cívica, el gust, les costums i els hàbits alimentaris. És assessor del Centre per a la Democràcia del Paisatge de l'Institut de Paisatge i Ordenació del Territori de la NMBU (Noruega) i ha presidit recentment el Grup de Recerca sobre el Paisatge, així com exercit de director no executiu del col·lectiu d'arts digitals Furtherfield. És autor de *The Landscape of Utopia: Writings on Everyday Life, Taste, Democracy, and Design* i editor de *Landscape Citizenships* amb Ed Wall i Jane Wolff, *Landscape and Agency: Critical Essays* amb Ed Wall, i *Routledge Handbook of Landscape and Food* amb Joshua Zeunert. Els seus escrits han aparegut en revistes com *Journal of Architecture*, *Garden Design Journal*, *Utopian Studies* i *Landscape Architecture Magazine*.

Tim Waterman es catedrático de Teoría del Paisaje y director de colaboración entre programas en la Bartlett School of Architecture de la UCL. Su investigación aborda imaginarios morales, políticos, sociales, ecológicos, radicales y utópicos, como base para analizar el poder y la democracia y su influencia en el espacio público, la vida cívica, el gusto, las costumbres y los hábitos alimentarios. Es asesor del Centro para la Democracia del Paisaje del Instituto de Paisaje y Ordenación del Territorio de la NMBU (Noruega) y recientemente presidió el Grupo de Investigación sobre el Paisaje, además de haber sido director no ejecutivo del colectivo de artes digitales Furtherfield. Es autor de *The Landscape of Utopia: Writings on Everyday Life, Taste, Democracy, and Design* y editor de *Landscape Citizenships* con Ed Wall y Jane Wolff, *Landscape and Agency: Critical Essays* con Ed Wall y Routledge Handbook of Landscape and Food con Joshua Zeunert. Sus escritos se publican en revistas como *Journal of Architecture*, *Garden Design Journal*, *Utopian Studies* y *Landscape Architecture Magazine*.

Tim Waterman is Professor of Landscape Theory and Director of Program Collaboration at the Bartlett School of Architecture, UCL. His research explores moral, political, social, ecological, radical, and utopian imaginaries, forming the basis for analyzing power and democracy and their shaping of public space, civic life, taste, customs, and food practices. He is advisor to the Landscape Democracy Centre at the Norwegian University of Life Sciences (NMBU) and has recently chaired the Landscape Research Group while serving as non-executive director of the digital arts collective Furtherfield. He is author of The Landscape of Utopia: Writings on Everyday Life, Taste, Democracy, and Design and editor of Landscape Citizenships with Ed Wall and Jane Wolff, Landscape and Agency: Critical Essays with Ed Wall, and Routledge Handbook of Landscape and Food with Joshua Zeunert. His writings have appeared in journals including Journal of Architecture, Garden Design Journal, Utopian Studies, and Landscape Architecture Magazine.

THE LANDSCAPE OF UTOPIA

Writings on Everyday Life,
Taste, Democracy, and Design

TIM WATERMAN

ROUTLEDGE

Esdeveniments col·laterals

Eventos colaterales

Collateral Events

ESDEVENIMENTS COL·LATERALS

Una nova etapa per a la reflexió sobre el paisatge

La 13a Biennial Internacional de Paisatge de Barcelona amplia els seus horitzons incorporant un nou espai de trobada: Piscina Barcelona, a Fira de Barcelona.

Els dies 17 i 18 de novembre de 2025, el saló organitzat per Fira de Barcelona esdevindrà una de les dues seus principals de la Biennial, juntament amb el tradicional Palau de la Música Catalana.

L'acord té com a objectiu promoure el disseny d'espais exteriors sostenibles i saludables en diàleg amb la natura. La inclusió de la fira dins del programa de la Biennial reforça aquesta línia d'acció i obre el debat sobre el paisatge a nous sectors relacionats com el benestar, el disseny exterior i l'arquitectura sostenible, alhora que consolida el paper del paisatge en l'abordatge del canvi climàtic i dels reptes ambientals contemporanis. En aquest marc, la Biennial desplega una sèrie d'esdeveniments paral·lels arreu de Barcelona, ampliant la seva reflexió més enllà de les seus principals:

Aquests esdeveniments consoliden la Biennial com una plataforma multidisciplinària que celebra el paisatge com a eina de transformació, connectant institucions, professionals i ciutadania en un diàleg compartit sobre el futur dels nostres entorns.

EVENTOS COLATERALES

Una nueva etapa para la reflexión sobre el paisaje

La 13ª Bienal Internacional de Paisaje de Barcelona amplía sus horizontes incorporando un nuevo espacio de encuentro: Piscina Barcelona, en Fira de Barcelona.

Los días 17 y 18 de noviembre de 2025, el salón organizado por Fira de Barcelona se convertirá en una de las dos sedes principales de la Bienal, junto con el tradicional Palau de la Música Catalana.

El acuerdo tiene como objetivo promover el diseño de espacios exteriores sostenibles y saludables en diálogo con la naturaleza. La inclusión de la feria en el programa de la Bienal refuerza esta línea de acción y abre el debate sobre el paisaje a nuevos sectores relacionados como el bienestar, el diseño exterior y la arquitectura sostenible, a la vez que consolida el papel del paisaje en la lucha contra el cambio climático y los desafíos ambientales contemporáneos.

En este marco, la Bienal despliega una serie de eventos paralelos en toda Barcelona, ampliando su reflexión más allá de las sedes principales.

Estos encuentros consolidan la Bienal como una plataforma multidisciplinar que celebra el paisaje como herramienta de transformación, conectando instituciones, profesionales y ciudadanía en un diálogo compartido sobre el futuro de nuestros entornos.

COLLATERAL EVENTS

A new stage for reflection on landscape

The 13th International Landscape Biennial of Barcelona expands its horizons by incorporating a new meeting space: Piscina Barcelona, at Fira de Barcelona. On November 17th and 18th, 2025, the fair organized by Fira de Barcelona will become one of the two main venues of the Biennial, alongside the traditional Palau de la Música Catalana. The agreement aims to promote the design of sustainable and healthy outdoor spaces in dialogue with nature. The inclusion of the fair in the Biennial's program strengthens this line of action and opens the debate on landscape to new related sectors such as wellness, outdoor design, and sustainable architecture, while reinforcing the role of landscape in addressing climate change and contemporary environmental challenges. Within this framework, the Biennial unfolds a series of side events across Barcelona, extending its reflection beyond the main venues:

Together, these encounters consolidate the Biennial as a multidisciplinary platform that celebrates landscape as a tool for transformation, connecting institutions, professionals, and citizens in a shared dialogue on the future of our environments.

17th

INSIGHT THE PROJECT

Bridging Boundaries: Landscape Projects at the Crossroads of Knowledge, Practice and Innovation. A session moderated by Maria Goula transversal landscape projects that connect academia, practice, and innovation.

*Fira de Barcelona. Recinte de Gran Via
Av Joan Carles I, 64. 08908, Hospitalet de Llobregat (Barcelona)*

BOOK LAUNCH

Exploring the future of landscape through books, ideas, and global voices.

Coordinated by Octavi Mestre, this session brings together international editors and authors to present new publications that are shaping contemporary landscape discourse.

*Fira de Barcelona. Recinte de Gran Via
Av Joan Carles I, 64. 08908, Hospitalet de Llobregat (Barcelona)*

18th

19th

EXHIBITION

Selected Projects for the Rosa Barba and Ribas Piera Prizes. Opening of the exhibition featuring finalist and award-winning projects from previous editions of the Rosa Barba and Ribas Piera Awards, showcasing excellence and diversity in landscape practice.

COAC, Plaça Nova 5, 08002 Barcelona.

MIES VAN DER ROHE

**Event hosted by
Manuel Bailo, University of Virginia and Ivan Blasi**

*Pavillion Mies van der Rohe and Lilly Reich,
Av de Francesc Ferrer i Guàrdia, 7, 08038 Barcelona*

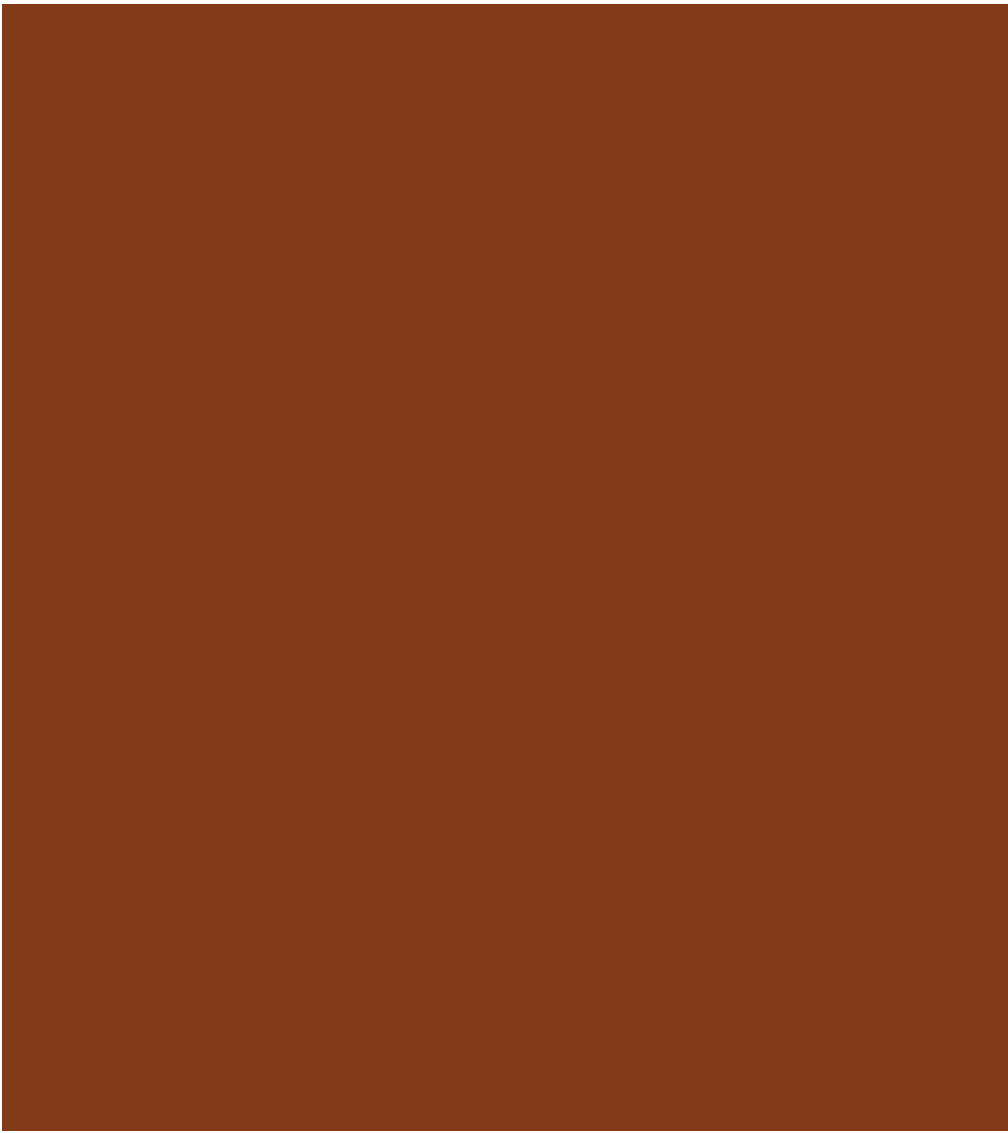
21th

22th

WORKSHOP FOR AGRIVOLTAICS

Exploring community engagement and co-design strategies. Collaborative session focusing on the integration of agrivoltaic systems into productive and cultural landscapes of Parc Agrari, exploring new symbioses between energy, ecology, and design.

Agrópolis, UPC, Viladecans, (Barcelona).

Comissió executiva / Comisión ejecutiva / Executive committee /

Jordi Bellmunt, **Arquitecte i professor de la UPC, fundador i director de la Biennal Internacional de Paisatge de Barcelona** / **Arquitecto y profesor de la UPC, fundador y director de la Bienal Internacional de Paisaje de Barcelona.** / *Architect and professor at UPC, founder and director of the Barcelona International Landscape Biennale*

Manuel Ruisánchez, **Arquitecte i paisatgista, soci fundador de Ruisánchez Arquitectes i professor de la UPC** / **Arquitecto y profesor de la UPC, fundador y director de la Bienal Internacional de Paisaje de Barcelona** / *Architect and professor at UPC, founder and director of the Barcelona International Landscape Biennale*

Marina Cervera, **Arquitecta i paisatgista, directora de NABLABCN i de l'Oficina de Paisatge del COAC. Professora associada a la UPC i conferenciant internacional** / **Arquitecta i paisatgista, directora de NABLABCN i de l'Oficina de Paisatge del COAC. Professora associada a la UPC i conferenciant internacional.** / *Architect and landscape architect, director of NABLABCN and the COAC Landscape Office. Associate professor at UPC and international lecturer*

Equip / Equipo / Team

Col·laboradors de la Biennal de Paisatge de Barcelona

Colaboradores de la Bienal de Paisaje de Barcelona / Collaborators of the Barcelona Landscape Biennial

Montse Cortes Bonell

Responsable de l'edició. Arquitecte tècnic, Neuroarquitectura i Disseny en art i jardí estudis a EPSEB i EINA / **Responsable de la edición. Arquitecto técnico, Neuroarquitectura y Diseño en arte y jardín por EPSEB y EINA** / **Editor manager. Technical architect, Neuroarchitecture and Design in Arts and garden, studied at EPSEB and EINA**

Irma Olivares

Estudis a ETSAB i ENSA Paris-Malaquais / **Estudios en ETSAB y ENSA Paris-Malaquais** / *Studied in ETSAB and ENSA Paris-Malaquais*

Bianca Manera

Responsable social media. Disseny en art i jardí estudis a EINA / **Responsable social media. Diseño en arte y jardín estudios en EINA** / *Social media responsible. Design in Arts and garden by EINA*

Inés Crosas Remón

Experta en medi ambient urbà per la UPC i Disseny en art i jardí per EINA / **Experta en medio ambiente urbano por la UPC Diseño en arte y jardín por EINA** / *Expert in urban environment by UPC, Design in Arts and garden by EINA.*

Sergi Martinez Migens

Arquitecte i Disseny en art i jardí per ETSAB i EINA / **Arquitecto y Diseño en arte y jardín por ETSAB y EINA** / *Architect and Design in Arts and garden by ETSAB and EINA*

Aina Puig

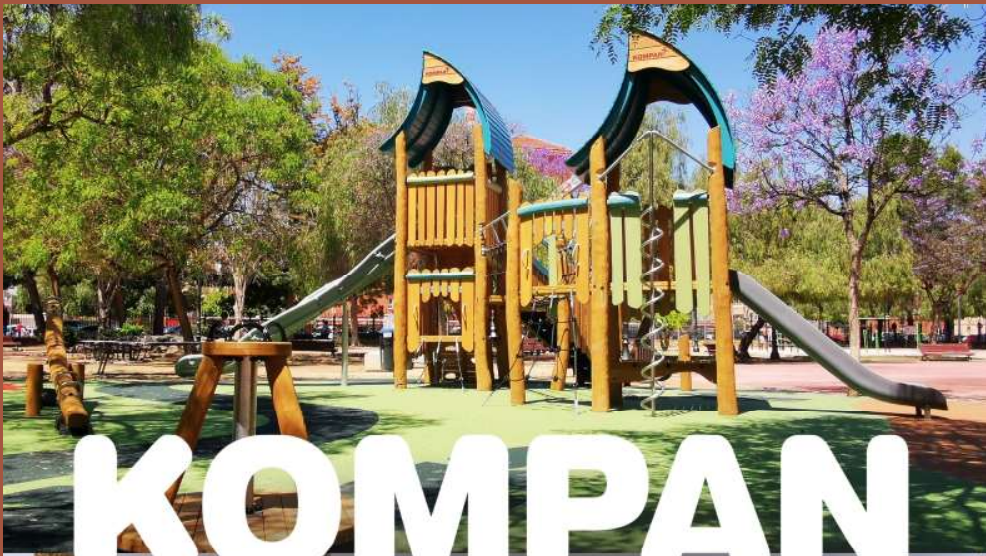
Col·laboradora de la Biennal de Paisatge de Barcelona / **Colaboradora de la Bienal de Paisaje de Barcelona** / *Collaborator of Biennial of Landscape Architecture in Barcelona*

Judit Duaigües

Col·laboradora de la Biennal de Paisatge de Barcelona / **Colaboradora de la Bienal de Paisaje de Barcelona** / *Collaborator of Biennial of Landscape Architecture in Barcelona*

Qian Liyuan

Col·laboradora de la Biennal de Paisatge de Barcelona / **Colaboradora de la Bienal de Paisaje de Barcelona** / *Collaborator of Biennial of Landscape Architecture in Barcelona*

KOMPAN

Parcs infantils i equipament de fitness outdoor

Kompan.com

Descobreix totes
les solucions:

Organitzadors

Col·laborador Premi Internacional de Paissatge Rosa Barba i Premi Escoles de Paissatge Ribas Piera

Principals Institucions col·laboradores

Editor del catàleg

Patrocinadors

©XIII Biennial Internacional de Paisatge de Barcelona
Plaça Nova 5, 2a planta
08002 Barcelona - Spain
Barcelona, novembre de 2025
©Tots els drets reservats

ISBN 979-13-88-057-02-1

[OAC]

arquitectes.cat

UNIVERSITAT POLITÈCNICA
DE CATALUNYA
BARCELONATECH